

ATHENS voice

ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Οι 50 αποχρώσεις του Grill
Της Κατερίνας Βνάτσιου, σελ. 21

QUIZ

Ποιο καρναβάλι
σού ταιριάζει;
Του Γιώργου Παυριανού
σελ. 28

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Μοσχάτου-Ταύρου
Της Ε. Βερυκοκίδη
σελ. 26

«Καύση»

Ο Στράτος Τζιτζης
μιλάει για τη νέα μαύρη
κωμωδία του
Του Γιάννη Νένε, σελ. 16

Τι παίζει με τις «Κούκλες»;

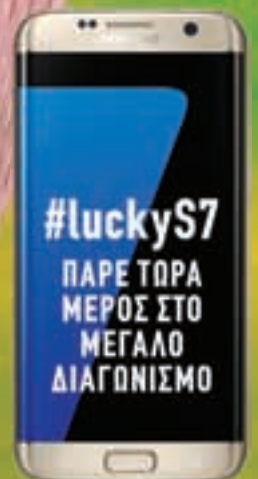
Της Μαρίας Μανωλέλη, σελ. 18

Βλέπουμε το τρένο να έρχεται καταπάνω μας

Του Παντελή Καψή, σελ. 9

SAMSUNG
Galaxy S7 edge

Κάνε το νέο
GALAXY S7 edge
δικό σου!
Διάβασε πώς...

σελ. 7

HALPIN

ΤΩΡΑ ΣΤΑ
everest[®]
ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ

CAPPUCCINO

SINGLE
CAPPUCCINO CALDO

Εκλεκτός συνδυασμός Arabica και Robusta σε ένα απολαυστικό χαρμάνι, από κόκκους μοναδικής ποιότητας που καλλιεργούνται στα υψίπεδα της Βραζιλίας.

*Η τιμή προσφοράς 1€ ισχύει για περιορισμένο χρονικό διάστημα στα καταστήματα everest που διαθέτουν την ειδική σημασία και μόνο για τα κορμάνι FINE BRAZILIAN BLEND σε CAPPUCCINO SINGLE μέγεθος (200ml).

5 συνηθισμένα ψέματα

1 Μιλάνε αυτοί που επέβαλαν 11 μειώσεις συντάξεων. Ένας κυβερνητικός βουλευτής το λέει πιο κυνικά από τον αρχηγό του: εδώ δέχτηκαν 11 μειώσεις συντάξεων, στη 12η θα κολλήσουν; Είναι όμως έτσι τα πράγματα, είναι οι 11 των προηγούμενων και η δωδέκατη μείωση των τωρινών; Μα αν δεν έπρεπε να γίνουν, όπως τόσα χρόνια έλεγε το αντιμνημονιακό μπλοκ, γιατί δεν τις κατάργησαν μόλις έγιναν κυβέρνηση; Γιατί δεν επαναφέρουν τις συντάξεις όπως υπόσχονταν; Ποιος τους εμποδίζει; Όχι μόνο δεν ακυρώνουν τις μειώσεις συντάξεων, αλλά πρώτα το καλοκαίρι με την αύξηση εισφοράς υγείας και έπειτα τώρα με το ασφαλιστικό, τις μειώνουν κι άλλο. Οι νέες «αντιμνημονιακές» μειώσεις δεν αντικαθιστούν τις παλιές, προστίθενται στις παλιές. Άρα οι κυβέρνηση που επιβάλλει τη 12η μείωση, είναι σαν να έχει η ίδια επιβάλλει και τις 11 προηγούμενες.

2 Το τρίτο μνημόνιο, το αριστερό, είναι καλύτερο. Δεν είναι. Και όχι μόνο γιατί η αρχιτεκτονική του είναι χειρότερη, αφού στηρίζεται ακόμα περισσότερο στην αφαίμαξη της οικονομίας μέσω των φόρων και όχι στη μείωση των δαπανών του κράτους. Αλλά και γιατί ισχύει ότι και στις μειώσεις συντάξεων. Το τρίτο μνημόνιο δεν αντικαθιστά τα προηγούμενα, προστίθεται στα προηγούμενα, όσοι το ψήφισαν είναι σαν να έχουν ψηφίσει όλα τα μνημόνια από το 2010.

3 Αφού ψήφισαν το τρίτο μνημόνιο γιατί κάνουν τώρα αντιπολίτευση; «Οι υποστηρικτές του Ναι δεν έλεγαν να υπογράψουμε τη συμφωνία με ό,τι όρους να 'ναι;» Σ' αυτή τη φράση συμπυκνώνεται ολόκληρη η απάντη όχι μόνο του αντιμνημονιακού μπλοκ αλλά όλου του πολιτικού συστήματος. Ότι δήθεν τα μέτρα τα επιβάλλει η Ευρώπη, οι δανειστές, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτοί που κατηγορούσαν το «ΤΙΝΑ», το «there is no alternative», ήταν οι μεγαλύτεροι υποστηρικτές του. Δημιούργησαν στη χώρα μια αρρωστημένη, παραπλανητική ατμόσφαιρα, ότι δήθεν το δίλημμα ήταν αν θα δεχόμαστε ή όχι τα μνημόνια. Και όχι με τι τρόπο, με ποιες πολιτικές, θα ισοσκελίσουμε τους προϋπολογισμούς του κράτους, όπως συμφωνήσαμε με τα μνημόνια. Για αυτό μετά τα ψήφισαν όλοι. Η απάντηση, λοιπόν, είναι όχι, όσοι υποστήριξαν το «Μένουμε Ευρώπη» δεν υποστήριξαν τα μέτρα της κυβέρνησης αλλά τη συμφωνία που μας διατηρεί μέσα στην πιο δημοκρατική και ισχυρή ένωση του κόσμου. Τα μνημόνια απλώς μετράνε τους αριθμούς και βάζουν τις δεσμεύσεις, με ποιο τρόπο επιτυχάνεται έπειτα η μείωση των ελλειμμάτων είναι δικιά μας δουλειά, είναι πολιτική επιλογή. Αυτό προσπαθούσαν να κρύψουν τόσο καιρό όλοι, ότι αυτή η πολιτική επιλογή είναι υπέρ κάποιων και εναντίον κάποιων άλλων. Ότι ήταν μια επιλογή λάθος, ότι συνεχίζεται λάθος. Παράδειγμα: Αν οι συνταξιοδοτικές δαπάνες έχουν εκτροχιαστεί, οι επιλογές να αυξηθεί τις εισφορές ή να μειώσεις οριζόντια όλες τις συντάξεις, να διατηρήσεις ή να καταργήσεις τις πρόωρες, να διατηρήσεις τους φόρους υπέρ τρίτων, τα προνόμια προνομιούχων ομάδων, να αυξηθεί το όριο συνταξιοδότησης, είναι όλα διαφορετικές πολιτικές επιλογές. Το θέμα είναι ποιες επιλέγεις. Αν προσλαμβάνεις νοσηλευτές για να μην πεθαίνουν καρκινοπαθείς έξω από τις κλειστές εντατικές ή δημοσιογράφους δημόσιους υπάλληλους για να κάνουν προπαγάνδα, είναι πολιτική επιλογή. Δεν στην επιβάλλει κανένα μνημόνιο. Αλλιώς τι διαπραγματεύεται ο Αλέξης Τσίπρας με τους αγρότες στο Μαξίμου;

4 Πρέπει και οι δανειστές, Μάρα, Μαρία, Όλγα, να καταλάβουν ότι αυτός ο λαός έχει υποφέρει, δεν μπορεί πια άλλα μέτρα. Η ευθύνη των ΜΜΕ στην εθνική παραπλάνηση

είναι τεράστια, είμαστε στον έβδομο χρόνο και ακόμα χρησιμοποιούμε χωρίς σκέψη τα ίδια λαϊκίστικα κλισιέ. Τα media που στην αμέσως προηγούμενη είδηση λένε ότι η ύφεση επέστρεψε, δεν λένε, επιστρέψαμε στην ύφεση, άρα λιγότερα έσοδα του κράτους, άρα ελλείμματα που πρέπει να καλυφθούν γιατί δεν μας δανείζει πια κανείς, άρα νέα μέτρα. Λένε οι «απαιτήσεις των δανειστών». Γιατί μια φορά οι «καλοί συνάδελφοι» δεν προχωράνε την πρότασή τους, δεν λένε τι ζητάνε δηλαδή; Αφού θέλουν οι «δανειστές» να μην «απαιτούν» μέτρα, τι προτείνουν; Δεν το κάνουν γιατί η απάντηση είναι ότι οι δανειστές δεν πρέπει να ζητάνε «μέτρα», δηλαδή ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς του κράτους. Πρέπει απλώς να μας δίνουν κάθε χρόνο λεφτά, για να διορίζουμε τις οικογένειές μας στο δημόσιο, τους συντρόφους μας διοικητές των ΔΕΚΟ και να φτιάχνουμε κρατικά κανάλια τηλεόρασης.

5 Η τρόικα έκλεισε τις τράπεζες. Και μας επέβαλε έλεγχο κεφαλαίων. Ναι, ήρθε ο Τόμσεν κι άρχισε να κλείνει τα υποκαταστήματα στο Παγκράτι, έβαζε λουκέτο στις πόρτες. Οι πολίτες φοβισμένοι από τη λαμπρή επιτάμνην διαπραγμάτευση που μας έφερνε κάθε μέρα πιο κοντά στην έξοδο από την Ευρώπη, σήκωναν τις καταθέσεις τους, 40 δις έφυγαν από τις τράπεζες εκείνους τους μήνες. Η μαζική απόσυρση των καταθέσεων που εντεινόταν μέρα με τη μέρα, άδειαζε τις τράπεζες, σε λίγο δεν θα είχαν καθόλου ρευστό στα ταμεία τους. Το κλείσιμο των τραπεζών και τα capital controls επιβλήθηκαν από την πολιτεία για να εμποδιστούν οι πολίτες να πάρουν τα λεφτά τους και να διατηρηθούν ανοιχτές οι τράπεζες. Τι εννοούν τότε αυτοί οι άνθρωποι που δεν ντρέπονται να λένε ότι δεν είναι δικιά τους ευθύνη ο έλεγχος κεφαλαίων και η επακόλουθη ζημιά της οικονομίας; Εννοούν ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα θα έπρεπε να βάζει συνέχεια λεφτά στις ελληνικές τράπεζες όσο εμείς σπκώναμε τις καταθέσεις μας. Θα 'πρεπε δηλαδή οι καταθέσεις των άλλων ευρωπαϊκών χωρών να έρχονται στην Ελλάδα για να τις σπκώνουμε εμείς. Όσο αστειό κι αν ακούγεται, αυτό ακριβώς γινόταν. Όσο βέβαια ίσχυε το πρόγραμμα, η συμφωνία μας με τις υπόλοιπες χώρες. Η Ελλάδα όμως δεν ανανέωσε το πρόγραμμα, δεν πλήρωσε τις οφειλές της δημιουργώντας πιστωτικό γεγονός και ψήφισε Όχι στη συνέχιση της συμφωνίας. Ζητούσαμε δηλαδή να μην τηρούμε τις συμφωνίες μας αλλά να μας χρηματοδοτούν για να το κάνουμε. Είναι η βαρουφάκεια αντίληψη για τη δημοκρατία. Εμείς ψηφίζουμε εσείς να μας πληρώνετε.

Και μερικά γεγονότα. Μετά από μια δειλή ανάπτυξη το 2014, η ύφεση επέστρεψε το 2015, η χρονιά έκλεισε με μείον 0,7. Το χειρότερο είναι ότι η ύφεση ήταν μεγαλύτερη τα τελευταία τρίμηνα, επακόλουθο του κλεισίματος των τραπεζών και του ελέγχου κεφαλαίων. Το μείον 1,7 του τελευταίου τριμήνου προαναγγέλλει και τη συνέχιση της ύφεσης στο 2016. Μιλάμε πια για «δεύτερο πάτο», η οικονομία μας ξανακύλησε. Όχι απλώς ξαναμπήκαμε στην ύφεση αλλά το λογαριασμό τον πληρώνουν τα ασθενέστερα στρώματα της κοινωνίας. Παρά την αύξηση όλων των φόρων το 2015, τα φορολογικά έσοδα δεν αυξήθηκαν. Εκτός από τους φόρους μισθωτών, οι οποίοι ήταν οι μόνοι που αυξήθηκαν. Πληρώνουν, δηλαδή, πάλι οι ίδιοι. Έτσι, ενώ το 2014 το ποσοστό των νοικοκυριών στο κατώφλι της φτώχειας είχε μειωθεί κατά 7,1%, το 2015 το ποσοστό φτώχειας αυξήθηκε κατά 8%. Ακόμα, ενώ το 2014 ήταν η πρώτη χρονιά της κρίσης με αύξηση εισοδήματος 1,2%, το 2015 είχαμε μείωση εισοδήματος 0,3%. Η αλήθεια είναι ότι βλέπουμε μια περίεργη «ταξική πολιτική» υπέρ των φτωχών. Πράγματι, τους κάνουμε περισσότερους. ▣

Παρασκευή πρωί.
Έκθεση Picasso - Cocteau στο Ίδρυμα Θεοχαράκη. Κοπελίτσα με ταμπλετ στέκεται μπροστά στο σκίτσο του Μπαλζάκ που σχεδίασε ο Κοκτό. Δίπλα της στέκεται μία κυρία την οποία ρωτάει:

-Με συγχωρείτε, ποιος είναι αυτός ο Μπαλζάκ;

-Ίσως ο μεγαλύτερος συγγραφέας της κλασικής λογοτεχνίας.

-Ε, τότε να τον φωτογραφίσω.

Και τον φωτογραφίζει με την ταμπλέτα.

Αγοράκι 4-5 χρονών ντυμένο με τη στολή του Batman και κρατώντας φωτόσπασθο από το «Star Wars» περπατάει με τη μαμά του στο δρόμο. Τους σταματάει χαμογελαστός κύριος και ρωτάει το μικρό:

-Τι έχεις ντυθεί, αγόρι μου;

-Τίποτα.

(Κολοκοτρώνη, Σύνταγμα, Τρίτη μεσημέρι)

Μπακάλικο με πολύ ύψος, με βιολογικά προϊόντα από όλη τη χώρα – και καλά. Εμφανίζεται στην πόρτα, χωρίς να μπει μέσα, κυρία 70+ βάλει η οποία δεν ακούει καλά και φωνάζει στον υπάλληλο:

-ΑΛΛΑΤΙΧΕΤΕ;;;

Υπάλληλος (επίσης φωνάζοντας): Ναι, αλλά μόνο Ιμαλαΐων, το ροζ.

(Κοντόπευκο, Αγία Παρασκευή, Δευτέρα μεσημέρι)

Κύριος: Καλημέρα σας, ήρθα για γενικές εξετάσεις.
Υπάλληλος στον γκισέ: Φέρατε ούρα;

Κύριος: Όχι,

Υπάλληλος: Έχετε φάει;

Κύριος: Μόνο ένα κρουασάν με καφέ και μία πορτοκαλάδα.

Πού κατουράω;

(Ιατρόπολις, Χαλάνδρι, Τρίτη πρωί)

«Αχ, έχετε μία Athens Voice να μου δώσετε; Σας αγαπώ πολύ. Σας μαζεύω από μικρή».

(Σαραντάρα-ίσως-και-παραπάνω κυρία, στα γραφεία της Athens Voice, Πέμπτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

SWITCH ON-OFF

Ο σκηνοθέτης Νίκος Περάκης περπατάει στο σκοτάδι... Ο δήμαρχος «βλέπει»;

δρομους.
Έχουμε κι εμείς δικαίωμα «Στο ON της δουλειάς, της δημιουργίας, της φαντασίας κ.λ.π., της καλύτερης ζωής».

*Και στην οδό Ήβης ανάβουν μόνο δύο φωτιστικά, αλλά ποιος νοιάστηκε για του Ψυρρή; Ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, που μεγάλωσε στη γειτονιά.

**Εκτός εάν φταίει και πάλι ο γνωστός διαγωνισμός.

***Ο Ντίνος, ένας καλός μου φίλος και φανατικός ποδηλάτης, επιμένει ότι η κυκλοφορία των Athens Bikes στην οδό Αγίων Αναργύρων – ο κεντρικός μονόδρομος ήπιας κυκλοφορίας στον Ψυρρή – πρέπει να απαγορευτεί λόγω της επικινδυνότητας του ξεχαρβαλωμένου λιθόστρωτου και της πυκνής και διπλής κατεύθυνσης κυκλοφορίας αυτοκινήτων και διτροχών. Ευτυχώς, δηλαδή, που υπάρχουν τα τραπεζοκαθίσματα και δυσκολεύουν το παρκάρισμα και την κυκλοφορία των αυτοκινήτων πάνω στα πεζοδρόμια και την ομώνυμη πλατεία. Μήπως, πριν αναβαθμίσουμε με νέους πεζοδρόμους το ιστορικό τρίγωνο, να συντηρήσουμε τους παλιούς;

Νίκος Περάκης, πεζογράφος, www.nikosperakis.gr

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

i

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Mathew Halpin. Γεννήθηκε στην Αυστραλία. Είναι καλλιτέχνης οπτικών εφαρμογών και σκηνογράφος και η δουλειά του περιλαμβάνει σχεδόν όλο το φάσμα των θεαμάτων, από την όπερα και το θέατρο, μέχρι το χοροθέατρο και τις ταινίες μικρού μήκους. Έχει πραγματοποιήσει αρκετές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Στο διάστημα των τελευταίων δέκα ετών, έζησε στο Λονδίνο, την Εσθονία, και το Σίδνεϊ της Αυστραλίας, για να στεριώσει τελικά στο Ηράκλειο της Κρήτης όπου ζει σήμερα. Το έργο του εξωφύλλου έχει τίτλο «Do I look fat in this dress?». www.mathewhalpin.com

ΜΠΗΚΕ Ο ΜΑΡΤΗΣ

«Χρόνια πολλά στον Μάρτιν Σκορτσέζε»
(Γ. Νένες στον Pepper, Τρίτη πρωί)

ΨΙΝΑΚΗΣ ΠΡΟΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

«Κανονίστε μην πάθω τίποτα μέχρι να κάνω το Αποτεφρωτήριο του Μαραθώνα για να το εγκαταστήσω».
(στη διάρκεια νοσηλείας του στο Ωνάσειο)

ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΑΡΚΑΣ

«Ο πόλεμος κατά της βλακείας τελείωσε. Χάσαμε»

«PLIDO MONOS ΣΟΥ»

Πλυντήριο αυτοκινήτων στο Μενίδι.
Σας ορκίζομαστε, είναι αληθινό.

ΓΑΤΑ ΙΜΑΛΑΪΩΝ

«Η μαλαϊά πάει σύννεφο»
(@kyrosgranazis)

ΓΑΤΕΣ

Από εκείνη των Ιμαλαίων προτιμώ την προσφυγοπούλα Κουνκούς που έφτασε σώα και αβλαβής από τη Λέσβο στη Νορβηγία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Να προτιμάτε δικηγόρους σχετικά νέους και υγιείς, να ζούνε μέχρι να οριστεί δικάσιμος.

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

Η κατάθλιψη με έσωσε από την καψούρα.

ΕΛΛΑΔΑ 2016

Ζήστε το μύθο της.

ΜΑΡΤΗΣ ΣΤΟ ΧΕΡΑΚΙ

Τι τον φοράτε, αφού μετά τρέχετε και μαυρίζετε με αερογράφο;

ΦΟΒΙΣΤΙΚΟ

Γκουγκλάρεις «Γάτα Ιμαλαίων» και βγαίνει η φάτσα του Τσίπρα και του Ψυχάρη.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Η λεωφόρος Αλεξάνδρας είναι ξεκοιλιασμένη εδώ και πολλές εβδομάδες, αλλά κανείς δεν ξέρει γιατί. Πού είναι η ταμπέλα του έργου; Ποιος σκάβει; Τι ψάχνει; Πείτε μας!

ΤΑ OUTFITS ΤΩΝ OSCARS

Πόνεσε το μάτι μας. Τα χειρότερα όλων των εποχών. Ρούχα που αν κατέβαιναν στην Ξάνθη, καμιά Πομάκα δεν θα καταδεχόταν ούτε να κοιτάξει.

ΚΡΥΦΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ESPRESSO

Δεν θα τον πιούμε. Θα τον λουστούμε.

ΤΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ

Θα μετακομίσω στο σούπερ μάρκετ Θανάουλου στην Κηφισιά που είναι ένας προαστιακός παράδεισος. Εκεί που οι υπάλληλοι ξεσκονίζουν με πίστη στη Μουτζαχεντίν ένα ένα τα γάλατα και μετά τα τοποθετούν με αλφαβητική σειρά και ανά ύψος στα ψυγεία.

ΤΖΕΡΙΑΤΡΙΚ...

Ψυχογριατρική Εταιρεία ο Νέστορ:
επειδή συμβαίνουν και καλά πράγματα σε αυτή
τη χώρα, μία στις τόσες...

Αεν είναι του άμεσου ενδιαφέροντός σας, εκτός κι αν έχετε γονείς, κι αν οι γονείς είναι προχώ στα χρόνια ή έστω χάνουνε λίγο ή χρειάζονται υποστήριξη, πάσχουν από κατάθλιψη, άνοια, Αλζχάιμερ: τότε ξέρετε ήδη την Ψυχογριατρική Εταιρεία «Ο Νέστορ» ή Κέντρο Ημέρας Αλζχάιμερ. Βρίσκεται στην Κυψέλη, σε ένα ωραίο απλό κτίριο από το οποίο περνάνε 5.000 ηλικιωμένοι το χρόνο. Ειδικευμένο προσωπικό – 85 επαγγελματίες που έρχονται εδώ ως εθελοντές – εξετάζει, μελετάει, παρηγορεί, απασχολεί και φροντίζει τους ασθενείς, που δεν είναι πάντα ασθενείς με την παραδοσιακή έννοια. Μερικές φορές είναι απλώς ηλικιωμένοι που χρειάζονται συμπαράσταση, παρέα, ακόμα και να δούνε μια ταινία μαζί με άλλους χωρίς να πληρώσουνε.

Το «χωρίς να πληρώσουνε» έχει σημασία – όλες οι υπηρεσίες, εξετάσεις και φροντίδες στον «Νέστορα» παρέχονται δωρεάν. Απασχολούνται πέντε ψυχολόγοι, τρεις εργασιοθεραπεύτριες, τρεις ψυχίατροι και ένας νευρολόγος, ανάμεσα στις άλλες ειδικότητες. Το ίδρυμα χρηματοδοτείται κατά 25% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, 25% από το Υπουργείο Υγείας, και ως προς τα υπόλοιπα από το Ίδρυμα Νιάρχος και άλλους φορείς.

Ο μπαμπάς ή η μαμά σου λοιπόν μπορεί να εμφανιστεί στην πόρτα του «Νέστορα» μια μέρα, να ξεταστεί, να απαντήσει σε ερωτηματολόγια, να ενταχθεί ίσως σε μια ομάδα που λειτουργεί σαν παρέα... και να αποφασίσει ποιο πρόγραμμα τον βολεύει, ίσως και ποια πρωτύτερα θα είναι μόνιμος εδώ. Τις Δευτέρες γίνονται προβολές κινηματογραφικών ταινιών για τους ενδιαφερόμενους. Τα ερωτηματολόγια έχουν τη μορφή σταυρόλεξου ή παιχνιδιού και στοχεύουν να δώσουν κίνητρα στο μυαλό του επισκέπτη, όπως και να αξιολογούν την κατάστασή του από εβδομάδα σε εβδομάδα – αν τον ενδιαφέρει κάτι τέτοιο τον ίδιο τον επισκέπτη.

Γενικά, η ιδέα της παρέας και της χαλαρής αντιμετώπισης σοβαρών ασθενειών, ακόμα και των γηρατειών, είναι πολύ αποτελεσματική – οι περισσότεροι ηλικιωμένοι αισθάνονται σημαντική βελτίωση μετά από λίγες μόνον επισκέψεις στον «Νέστορα». Όταν είμασταν τριαντάρπδες λέγαμε με τους φίλους ότι θα μαζευτούμε όλοι αντάμα σε ένα τέτοιο μέρος όταν γεράσουμε, θα έχουμε νοσοκόμες και νοσοκόμους, θα παίζουμε χαρτιά χωρίς να καλο-βλέπουμε και θα μαλώνουμε μεταξύ μας για το ποιος έφαγε την κρέμα... δεν μας περνούσε από το μυαλό τότε ότι (1) θα μέναμε οι μισοί πολύ πριν φτάσουμε τα 80 και (2) δεν θα υπήρχαν πολλά τέτοια μέρη στην Αθήνα. Αλλά υποψιαζόμασταν ότι ο άνθρωπος έχει ανάγκη από παρέα, από άτομα με τα οποία είναι στα ίδια γράδα πάνω-κάτω, σε όποια ηλικία κι αν βρίσκεται. Και κάναμε πολύ καλά να το υποψιαζόμαστε γιατί ορίστε που οι υποψίες μας είχαν βάση.

Ο Νέστορ στη μυθολογία ήταν ο βασιλιάς της Πύλου, γιος του Νηλέα και της Χλωρίδας, πατέρας του Πεισίστρατου και της Πολυκράτης. Το όνομα «Νέστορ» σημαίνει «αυτός που επιστρέφει». Και είναι πολύ συγκινητικό να βλέπεις όντως τον μπαμπά ή τη μαμά σου να «επιστρέφει» σχεδόν σε αυτό που ήταν πριν χτυπηθεί από την κατάθλιψη, την άνοια, ακόμα και το Αλζχάιμερ. Δεν επιστρέφει 100%. Αλλά και με ένα 50%, που πετυχαίνεται χάρη στον «Νέστορα» και το προσεκτικό, σταθερό και πολύ ανθρώπινο χέρι βοήθειάς του, είσαι ευχαριστημένος... **A**

Info
I. Δροσοπούλου
22, Κυψέλη,
210-8235050

Pet Shop Boys

Το μπλε χάπι

●●● Σαν μπλε χάπι πήραμε το νέο σίνγκλ των Pet Shop Boys που κυκλοφορεί σε φυσική μορφή στις 18 Μαρτίου, «The Pop Kids», ολοστρόγγυλο μπλε με κίτρινα γράμματα, το καταπίνεις νηστικός για να χτυπήσει αμέσως.

●●● Το καλό με τους PSB είναι ότι έρχονται σαν reunion πάρτι, την εποχή ακριβώς που χρειάζεσαι κάτι να σε τονώσει, ειδικά αν είσαι πάνω από 40. Το καλύτερο είναι ότι επιμένουν να έρχονται τόσο ηδονικά απaráλλαχτοι όλα αυτά τα χρόνια, ώστε δεν χρειάζεται να ανησυχείς καθόλου για το πώς θα σου σκάσει το παρελθόν στον εγκέφαλο. Θα ξέρεις πώς να το αντιμετωπίσεις, σαν κακό hangover. Όλα στο νέο άλμπουμ τους (που κυκλοφορεί την 1η Απριλίου) είναι ασφαλή και αναπαικτικά για το άγχος σου. Γνωστές, οικείες, φιλικές προς τον χρήστη λέξεις στους τίτλους: το άλμπουμ ονομάζεται «Super» και το σλόγκαν που το προωθεί είναι «What is super?». Στα 90s αυτό ήταν στα SOS.

●●● Τα tracks μιλάνε από μόνα τους: Happiness, The Pop Kids, Twenty-something, Groovy, The Dictator Decides, Pazzo!, Inner Sanctum, Undertow, Sad Robot World, Say It to Me, Burn, Into Thin Air. Οι εραστές, οι 20άρπδες, το groove της πόλης, ένας λυπημένος αλλά κομψός κόσμος, λίγος ηλεκτρισμός με ένα ρομπότ, λίγο Ιταλία για τους rapinari δεύτερης γενιάς. Ακόμα και αν τους αλλάξεις τη σειρά, κανένα πρόβλημα, είναι σαν να παρα-

κολουθείς σε караόκε τους στίχους ενός κομματιού. Αυτού του ίδιου που, τόσα χρόνια, χρησιμοποιείς σαν λύση πανικού. Μπορείς ακόμα και να ξεχαστείς, να χάσεις λέξεις αλλά χωρίς να χάσεις το τρένο προς τη νοσταλγία.

●●● Οι στίχοι του «The Pop Kids» στροβιλίζονται στο ίδιο σύμπαν – αρχές 90s, Λονδίνο, «εγώ σπούδαζα ιστορία, εσύ βιολογία, το ανθρώπινο σώμα δεν έκρυβε κανένα μυστήριο για σένα» (σκόπιμο λογοπαίγνιο). Το ζευγάρι κυκλοφορεί στα κλαμπ όπως ο Bowie και η Deneune στην «Πείνα», κοφτεροί σαν είδωλα, τσεκάρουν κομμάτια και τραγούδια, χτυπάνε έρωτες και αποσπνθίζουν τα καλύτερα σημεία στους στίχους. Κάποιος φανατικός των PSB σχολίασε ότι πρόκειται για μία λυπημένη ρετροσπεκτίβα όπου ένα ετεροφυλόφιλο ζευγάρι διαλύεται όταν ο ένας από τους δύο πηγαίνει σε gay club. Εκεί όλα αλλάζουν: «I like it there/I love it». Άλλοι λένε ότι η μαγεία στους στίχους του Neil Tennant βρίσκεται ακριβώς σε αυτά που δεν λέγονται. Κρυμμένη ή όχι, πάντως, ο Neil πάντα έχει να

καταλογίσει μία βαθιά πίκρα σε περασμένους έρωτες. Και ποιος δεν έχει άλλωστε.

●●● Οι PSB δηλώνουν ότι όλα θα αποσαφηνιστούν όταν κυκλοφορήσει το «The Full Story» mix του κομματιού που θα είναι η σύγχρονη εκδοχή του, μια και η ιστορία του πάει λίγο πίσω. Το τραγούδι είναι ένα πανάλαφρο pop house με πολλά σινθεσάιζερ και το χαρακτηριστικό ντίσκο εφέ του cowbell, εύστοχο στα σημεία που οι ήρωες θυμούνται τα παλιά κλαμπ. Το συνέθεσε το 2011 ο Chris Lowe σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου στο Μόναχο, γι' αυτό και ο αρχικός του τίτλος ήταν «Munich». Το 2014 ο Tennant έβαλε τους στίχους έχοντας σαν έμπνευση ένα πραγματικό ζευγάρι στρέιτ φίλων του που ήταν γνωστοί στην clubland του Λονδίνου στα 90s, ως Pop Kids. Και φυσικά, μαζί με την παγωμένη, σνομπ ερμηνεία του, πρόσθεσε εκείνη τη χαρακτηριστική τους μελαγχολία (που μας έχει καταστρέψει).

●●● Το κακό λοιπόν με τους Pethheads είναι ότι έχουν/με κολήσει στην κατάρα του «Being boring»: βλέπουμε το παρελθόν μας σαν το επόμενο πρωί μετά από το τέλειο πάρτι. Ακόμα και λιώμα, ήμασταν καταπληκτικοί. Ακόμα και όταν έφρευαν οι φίλοι, έμενε η γεύση τους στο στόμα μας. Ακόμα και όταν πλήτταμε δεν ήμασταν ποτέ ηλικιωμένοι. Ζούσαμε το ντιζαϊνάτο όνειρο, αγκαλιασμένοι όλοι στους καναπέδες, τεμπέληδες της εύφορης κοιλάδας, ενώ από πίσω επιμονά να βαράει αυτή η μελαγχολική μυνωδία, το νωχελικό beat του νάρκισσου εαυτού μας. Και αυτό είναι το καλύτερο μπλε χάπι που μπορούμε να πάρουμε σε αυτή πια, την ηλικία. **A**

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την επιδότηση της έρευνας ώστε να βρεθεί γρήγορα εφαρμογή που σε ειδοποιεί αν γράφεις ελληνικά με το πληκτρολόγιο γυρισμένο στα αγγλικά)

CONCEPT: ΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΗΣ - DIGITAL ARTWORK: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΕΝΒΕΝΙΤΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ

Η Ευρώπη δεν θα ήταν τίποτα χωρίς το τσίπουρο και τον ήλιο μας. Τα μόνα δύο πράγματα που δεν μπορεί να μας πάρει κανείς, ενώ εμείς μπορούμε να πάρουμε όλα όσα θεωρούν δικά τους. Απλώς δεν τα θέλουμε.

Σε μια επίδειξη δύναμης, κόντρα στις μονομερείς ενέργειες, η ελληνική κυβέρνηση παράγγειλε μια τοιχογραφία που απεικονίζει το κυβερνητικό στρατόπεδο να συμμετέχει στη σύνοδο της Βιέννης, που αποφασίζει την έξοδο της Ευρώπης από τη συνθήκη της Σένγκεν.

Το συμπέρασμα της εβδομάδας: Μετά από τόσους δημόσιους οργανισμούς που υπέκυψαν στην ομάδα των εκβιαστών δημοσιογράφων, προκειμένου να μη γραφτεί τίποτα κακό για αυτούς...

●...και τη σπουδή του πρωθυπουργού να συναντηθεί τέσσερις φορές με τον Σταύρο Ψυχάρη προκειμένου να εξασφαλίσει την υποστήριξη του ΔΟΛ...

●...προκύπτει κάτι βαθιά παρηγορητικό: Ότι κάποιοι πιστεύουν πως οι δημοσιογράφοι έχουν ακόμα δύναμη!

Βέβαια στο παραπάνω βοηθάει και το γεγονός ότι ο καθένας είναι πρόθυμος να πιστέψει την πιο απίθανη θεωρία, αρκεί να προέρχεται από κάποιο περιθωριακό και

λαθρόβιο site...
●...ενώ ο ίδιος άνθρωπος είναι μέσα στη δυσπιστία όταν η είδηση προέρχεται από κάποιο λίγο πιο «συστημικό» μέσο.

Πάντως, για να «πουλήσεις» στήριξη σε έναν πρωθυπουργό με αντάλλαγμα την ευνοϊκή αντιμετώπιση των δανείων σου και βοήθεια να εξαφανίσεις τους συνεταιίρους σου από το κανάλι, σημαίνει ότι θεωρείς πως έχεις ακόμα τη δύναμη να το κάνεις.

● Με άλλα λόγια, ο Σταύρος Ψυχάρης θεωρεί τόσο «πρόβητα» τους αναγνώστες της εφημερίδας του, ώστε πιστεύει ότι αν ξαφνικά άρχισε να στηρίζει τον Αλέξη Τσίπρα θα τον ακολουθούσαν και θα τον στήριζαν κι εκείνοι, μόνο και μόνο

επειδή το είπε αυτός;

Extra Bonus: Ο άνθρωπος που έχει ποστάρει στο Facebook το μότο «Η Καριέρα είναι χολέρα», μόλις διορίστηκε μετακλιτικός σε θέση ειδικού συμβούλου στο γραφείο στρατηγικού σχεδιασμού της γενικής γραμματείας του πρωθυπουργού.

● Με άλλα λόγια, στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να επιτραπούν αναγκαστικά οι ανοιχτές ερωτικές σχέσεις με πολλούς συντρόφους...

● Διότι είναι τόσο πολλές οι νέες θέσεις που άνοιξαν στο δημόσιο, ώστε δεν καλύπτονται ούτε μαθηματικά αν ο καθένας έχει μόνο ένα σύντροφο να διορίσει!

Μεγάλη αλήθεια της ζωής: Κανένα πρόβλημα

δεν είναι τόσο πειστικό και τόσο επείγον, που να μην αφήνει περιθώριο για μια ακόμα σύσκεψη πολιτικών αρχηγών στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας...

●...όπου όλοι για άλλη μια φορά θα συμφωνήσουν πως το πρόβλημα είναι πολύ σοβαρό και πρέπει να βρεθεί λύση.

Κάπου εδώ οι συνθήκες έχουν πλέον ωριμάσει. Δηλαδή, ήρθε η ώρα ο Κώστας Βαξεβάνης να απειλήσει τον Σταύρο Τσακουράκη με έρευνα για να διαπιστώσει με ποιες πλάγιες μεθόδους κάποιος που τολμά να κάνει κριτική στη Βασιλική Θάνου, έγινε καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο πανεπιστήμιο. **A**

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Στιλίτσας υπεύθυνος για τις αποκριτικές στολές των εκπομπών lifestyle

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ 2
Ιατροδικαστής του Παντελή Παντελίδη

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ 3
Ψήστης ψαριών στη Στυλίδα, όπου είναι δήμαρχος ο Απόστολος Γκλέτσος

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Συγγνώμη, αλλά στο εξής όποιον υποστηρίζει ο Σταύρος Ψυχάρης δεν καθίσταται ακαριαία υποπτος ότι έχει συνδιαλλαγεί μαζί του;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ2

Δηλαδή, προκειμένου ο Σταύρος Ψυχάρης να δείξει ότι ο Αλέξης Τσίπρας συνδιαλέγεται με τη διαπλοκή, δεν είχε πρόβλημα να αυτοπροσδιοριστεί ο ίδιος ως «διαπλοκή», αφού ο Τσίπρας έκανε συνδιαλλαγή με εκείνον;

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αλέξης Τσίπρας «Η Ελλάδα είναι πυλώνας σταθερότητας, κοιτάξτε τι γίνεται στη Συρία, κοιτάξτε τη Λυβύη».

Μετάφραση Η Ελλάδα είναι επίγειος Παράδεισος. Δεν βλέπετε τι συμβαίνει στη Σελήνη, που δεν έχουν αέρα και δεν μπορούν να αναπνεύσουν;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Ξεχασκούδουνο» Το κουδούνι της πόρτας που χτυπάει αμέσως μόλις έχει φύγει κάποιος, δίνοντας σε όλους να καταλάβουν ότι κάτι έχει ξεχάσει.

SAMSUNG

Galaxy S7 edge | S7

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ATHENS VOICE ΜΕ SAMSUNG GALAXY ΔΩΡΑ

SEVEN IS MY
#luckyS7
NUMBER.
ΓΙΝΕ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΙΟ
COMMUNITY ART
ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ Α.Υ.
ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΣΕ
ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
SAMSUNG GALAXY
ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ.
ΔΙΑΒΑΣΕ ΠΩΣ.

Μήπως το 7 είναι ο τυχερός σου αριθμός;
Θα γίνει, αν βρεις το 7 στην πόλη σου και το
φωτογραφίσεις με έξυπνο τρόπο. Πώς. Εύκολα!

1. Βγες έξω στην πόλη σου και περιπλανήσου μόνος
ή με παρέα. Ψάξε να βρεις το 7 στους δρόμους,
σε καταστήματα, στη ζωή και φωτογράφισέ το.

2. Ανέβασε την καλύτερη φωτογραφία σου στο
instagram με hashtag #luckyS7 (έως 11.3.2016)
αφού πρώτα κάνεις follow @athensvoice.

3. Στις 17 Μαρτίου μπορεί να δεις τη φωτογραφία σου
να «κυκλοφορεί» στην πόλη δημοσιευμένη στο πιο
community art εξώφυλλο της ATHENS VOICE.

Και το καλύτερο:

Μπορεί να είσαι ΕΣΥ ένας από τους 3 μεγάλους
τυχερούς που θα κερδίσουν: • ένα νέο
GALAXYS7 edge • ένα Gear VR • ένα Gear S2 classic.

Ανισότητες και μεταρρυθμίσεις

Των ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΑΚΑΝΤΑΡΗ, ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΚΑΛΚΟΥ, ΜΑΝΟΥ ΜΑΤΣΑΓΓΑΝΗ

Από την εποχή του Γάλλου στοχαστή Αλέξις ντε Τοκβίλ έχουν επισημανθεί οι κοινωνικές επιπτώσεις των ανισοτήτων. Οι ανισότητες υπονομεύουν τους δημοκρατικούς θεσμούς και την ισότητα των συνθηκών που προάγει το αναγκαίο «δημόσιο πνεύμα». Σήμερα, γνωρίζουμε επιπρόσθετα την αρνητική συσχέτιση ανισοτήτων και οικονομικής ανάπτυξης – οι οικονομικές ανισότητες επιβραδύνουν τις επιδόσεις μιας οικονομίας, ενισχύουν τη χρηματοπιστωτική αστάθεια, ενώ αδυνατίζουν την κοινωνική υποστήριξη σε πολιτικές φιλελευθεροποίησης του εξωτερικού εμπορίου. Οι ανισότητες όμως επιδρούν και στην εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων. Έτσι, έχει παρατηρηθεί ότι η αυξημένη οικονομική και κοινωνική ανισότητα συσχετίζονται με αυξημένη δυσπιστία του κοινωνικού σώματος για τις μεταρρυθμιστικές πολιτικές.

Η Ελλάδα δεν αποτελεί εξαίρεση. Ακόμη και στις εποχές της απρόσκοπτης οικονομικής μεγέθυνσης ο εγχώριος δείκτης Gini (δείκτης που μετρά την ανισοκατανομή εισοδήματος) ήταν από τους υψηλότερους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι καταγεγραμμένες ανισότητες δεν υπήρξαν αποτέλεσμα απορρύθμισης των αγορών της χώρας (αν και οι αγορές συχνά διευρύνουν τις ανισότητες), αλλά περισσότερο συνέπεια θεσμοθετημένων διακρίσεων που ευνοούσαν ένα πλήθος ομάδων και κοινωνικών κατηγοριών, οι οποίες λειτουργούσαν προσοδοθηρικά χάριν της αυξημένης διαπραγματευτικής ισχύος που απολάμβαναν στο πολιτικό παίγνιο. Η σφοδρή οικονομική κρίση δεν διόρθωσε την κατάσταση. Αντίθετα, στη μακρά περίοδο της επώδυνης δημοσιονομικής προσαρμογής, ο επιμερισμός του κόστους στις διάφορες κοινωνικές ομάδες υπήρξε ανισοβαρής και κοινωνικά άδικος, αντανάκλωντας τις προτεραιότητες του πελατειακού κράτους και την επικυριαρχία των ειδικών συμφερόντων. Οι «εντός των τειχών» κοινωνικές ομάδες προστατεύτηκαν συγκριτικά με τους υπολοίπους. Η εκτεταμένη φοροδιαφυγή συγκεκριμένων ομάδων διέυρνε τις ανισότητες σε σχέση με όσους συνέχισαν σε δύσκολες συνθήκες να τηρούν τις υποχρεώσεις τους. Και το αναποτελεσματικό σύστημα κοινωνικής προστασίας παγίωσε τις ανισότητες δημιουργώντας ένα νέο κοινωνικό ζήτημα. Σε κάθε περίπτωση, ο τρόπος εφαρμογής των Μνημονίων τα προηγούμενα χρόνια παραβίαζε την (κατά τον Ρολς θεμελιώδη για την ακριβοδικία) αρχή της διαφοράς, σύμφωνα με την οποία οι θεσμοί πρέπει να συναρθρώνονται κατά τρόπο που οι ανισότητες να λειτουργούν υπέρ των ασθενέστερων πολιτών. Αυτή η ανισοκατανομή των βαρών της προσαρμογής υποσκάπτει την εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς αλλά και ανάμεσά τους, αυξάνει την πολιτική αβεβαιότητα, ενθαρρύνει τον «πόλεμο φθοράς» ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές ομάδες και τελικά αποτρέπει την εφαρμογή των προωθούμενων αλλαγών.

Η πρόσφατη εμπλοκή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης αποτελεί ακόμη ένα επιφανόμενο των εμπειδωμένων κοινωνικών ανισοτήτων. Πίσω από τις δυναμικές και ταυτόχρονα υποκριτικές αντιδράσεις διαφόρων επαγγελματικών ομάδων κρύβεται περισσότερο η σπουδή τους να διατηρήσουν τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που απολάμβαναν μέχρι σήμερα (π.χ. ορισμένες κατηγορίες αγροτών και ελεύθερων επαγγελματιών, των οποίων η φορολόγηση ήταν χαμηλότερη από τα άλλα κράτη-μέλη του ΟΟΣΑ), παρά η δίκαιη κριτική ενός νομοσχεδίου που αναπαράγει σε μεγάλο βαθμό τις προηγούμενες στρεβλώσεις μεταφέροντας το κόστος στις νεότερες γενιές ασφαλισμένων.

Τελικά και παρά την αμείλικτη πραγματικότητα των αριθμών, το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας δεν είναι στενά λογιστικό, αλλά κύρια πολιτικό ζήτημα. Αφορά στην ικανότητα του πολιτικού μας συστήματος να αποκαταστήσει την αρχή της αμοιβαιότητας στις σχέσεις των πολιτών, να οικοδομήσει τις απαιτούμενες κοινωνικές συναινέσεις για τις βέλτιστες μεταρρυθμίσεις και τελικά να θέσει τις βάσεις για την υπέρβαση του σημερινού αδιεξόδου. Άραγε ποιες πολιτικές δυνάμεις θα αρθρώσουν μεταρρυθμιστικό λόγο με άξονα τις υφιστάμενες ανισότητες;

* Ο Γιώργος Σιακαντάρης είναι δρ. κοινωνιολογίας. Ο Δημήτρης Σκάλκος είναι πολιτικός επιστήμονας-διεθνολόγος. Ο Μάνος Ματσαγγάνης είναι αν. καθηγητής κοινωνικής πολιτικής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

ΜΗΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΛΑΘΗ

Του ΝΙΚΟΥ ΑΡΣΕΝΗ

Το Έθνος πρέπει να θεωρεί εθνικόν ότι είναι αληθές
– Διονύσιος Σολωμός, 1798-1857

Με την επέμβαση του συμμαχικού στόλου Αγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας στις 20 Οκτωβρίου σωτηρίου έτους 1827 καταστρέφεται στο Ναβαρίνο ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος. Έτσι επέρχεται η λύτρωση των Ελλήνων από τον Ιμπραήμ αλλά και από τις εμφύλιες συγκρούσεις, οι οποίες οδήγησαν την επανάσταση στο τέλμα και στην επικείμενη συντριβή.

Αλίμονο, τι Έλληνες θα ήμασταν άλλωστε αν δεν είχαμε εμφύλιες διενέξεις, ειδικά κατά τη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα; Εκτοτε, με συνεχείς συνθήκες, συμβάσεις, πολέμους και παρεμβάσεις, πολλές νίκες και λίγες ήττες, φθάσαμε αισίως στο 1947 όπου με την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων οριστικοποιήθηκαν τα σημερινά γεωγραφικά όρια της χώρας. Η διαρκής ειρήνη που επήλθε μετά τη λήξη του παγκοσμίου πολέμου για τους υπόλοιπους ευρωπαϊκούς λαούς, εδώ ήλθε λίγο αργότερα και πολύ οδυνηρότερα καθώς δεν αποφύγαμε έναν ακόμη εμφύλιο, τον καταστροφικότερο και ελπιζώ τον τελευταίο.

Αξίζει να μνημονευθεί αυτή η απλή διαπίστωση, ότι δηλαδή και στους δύο μεγάλους αγώνες του λαού μας ενάντια σε ξένη κατοχή δεν αποφύγαμε την εμφύλια σύγκρουση. Προφανώς ο σοφός ελληνικός λαός βλέπει πάντα μπροστά και μάλιστα πράγματα τα οποία οι άλλοι δεν μπορούν να φανταστούν. Εμείς δεν είμαστε του τύπου άντε να απελευθερωθούμε και μετά βλέπουμε πώς θα τα βρούμε μεταξύ μας. Εμείς προβλέπουμε για να έχουμε! Τι νόημα έχει η ελευθερία αν δεν έχουμε λύσει τις διαφορές μας και δεν έχουμε εξασφαλίσει την αυριανή εξουσία; Τόσο μπροστά! Δεν γνωρίζω τι ακριβώς σκέφτεται ο καθένας από εμάς για τους εκάστοτε συμάχους αλλά η ιστορική αλήθεια υπαγορεύει ότι σε δύο πολέμους όπου ηττηθήκαμε οδυνηρά (1897 και 1922) ήταν οι μόνες φορές κατά τις οποίες επιχειρήσαμε μόνοι μας. Διδαχθήκαμε από αυτές τις συμφορές; Ναι. Μάθαμε, αφενός το πόσο ακριβα πληρώνονται οι μεγαλοϊδεατισμοί και αφετέρου ότι σύμμαχοι υπάρχουν μόνον όταν ταυτίζονται οι επιδιώξεις τους και εξυπηρετούνται τα εθνικά συμφέροντά τους. Στην πραγματική ζωή και ιδιαίτερα σε επίπεδο εθνικών συμφερόντων δεν υπάρχουν «καλοί Σαμαρείτες» ούτε κανείς προσφέρει για «την ψυχή της μάνας του». Υπάρχουν συμφωνίες, δεσμεύσεις, κοινές βλέψεις και επιδιώξεις, αλλά πάνω από όλα το συμφέρον ενός εκάστου. Το έργο όμως δεν τελειώνει, αν δεν τραγουδήσει η χοντρή (βλ. Μεγάλες Δυνάμεις). Έτσι κάπως κρίνεται εν πολλοίς και το μέλλον μας. Οι αδύναμοι παίκτες (μικρές χώρες) οδηγούνται συνήθως εκόντες άκοντες στις προκλήσεις της ιστορίας και στα εκάστοτε γεωπολιτικά διακυβεύματα. Προνοητικότητα, φρόνηση, ρεαλισμός, εθνική στρατηγική και ενότητα είναι μερικές από τις βασικές προϋποθέσεις για να επιτύχουν τους εθνικούς τους στόχους ή να αποφύγουν τα χειρότερα. Η απόφασή τους λοιπόν με ποιους εκ των ισχυρών η σύμπραξη θα αποδειχθεί επικερδής, είναι αποφασιστική για την τύχη τους. Εμείς πετύχαμε σ' αυτό; ΝΑΙ.

Για καλή μας τύχη και χάρις στην πολιτική ευφυΐα και οξυδέρκεια των εκάστοτε κυβερνήσεων στους δύο παγκοσμίου πολέμους βρεθήκαμε στο πλευρό των νικητών. Για κακή τους τύχη ή από έλλειψη διορατικότητας οι ανταγωνιστές γείτονες (Βούλγαροι, Τούρκοι) συνέπραξαν με τους χαμένους ή, στην καλύτερη περίπτωση, παρέμειναν ουδέτεροι (Τουρκία, ΒΠΠ).

Σύμφωνα λοιπόν με το τι έγινε στα μέρη μας, από συμμαχίες καλά τα πήγαμε. Εκεί που δεν τα καταφέραμε ήταν η εξάρτηση από άλλους. Και αν οι πρώτοι Έλληνες του νεοϊδρυθέντος ανεξάρτητου κράτους είχαν πραγματικούς και βάσιμους λόγους, οι νέες και ειδικότερα οι μεταπολεμικές γενιές είμαστε αδικαιολόγητοι.

Οι εξαιρετικά περιορισμένες δυνατότητες του νεοπαγούς κράτους (κυρίως οικονομικές και παραγωγικές), σε συνδυασμό με τα μεγάλα γεωπολιτικά θέματα της περιοχής (ανατολικό ζήτημα, βαλκανικοί εθνικισμοί, ανταγωνισμοί των μεγάλων κ.λπ.) οδήγησαν σε μία μόνιμη κατάσταση εξάρτησης ακόμη και «προστασίας» με κάθε έννοια του όρου από τις μεγάλες δυνάμεις.

Αυτή η εξάρτηση διατηρήθηκε πολιτικά μέχρι το 1981, όταν ενταχθήκαμε ως ισότιμο μέλος στην ΕΟΚ. Δυστυχώς αυτή την τεράστια επιτυχία όλων των Ελλήνων δεν την αξιοποιήσαμε. Διότι ενώ θεωρήσαμε αυτονόητα τα οφέλη και τις απαιτήσεις μας, αγνοήσαμε και αγνοούμε συστηματικά τις υποχρεώσεις μας, θεωρώντας τες ως επαχθή και επιβαλλόμενα βάρη. Έτσι, στο λαϊκό υποσυνείδητο η εξάρτηση ισχύει ακόμη, χρεώνοντάς την μάλιστα στους ξένους και όχι στην άρνησή μας να συμμετέχουμε σε ένα σύστημα το οποίο απαιτεί ένα κράτος δικαίου, ευθύνης, αξιοκρατίας, αξιόπιστου θεσμικού πλαισίου, αξιοποίησης όλων των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας και δίκαιης κατανομής του πλούτου και των βαρών.

Και τώρα ήλθαν τα δύσκολα και τι αλήθεια κάνουμε; Σίγουρα έχουμε ξεκινήσει λάθος. Όπως κάθε απόκληρος βρίσκει παρηγορία σε κάποιο ένδοξο παρελθόν του τύπου «ο παππούς μου είχε ή θα μπορούσε να έχει το μισό Παγκράτι και άλλα σχετικά», έτσι και ως λαός βρήκαμε διέξοδο στο ένδοξο παρελθόν των Ελλήνων. Αλήθεια είναι αυτό και παγκοσμίως αναγνωρίζεται. Με τη διαφορά ότι απλώς δεν πληρώνονται οι ανεξόφλητες επιταγές της ιστορίας και ειδικά οι μεταχρονολογημένες (μην κοιτάτε που αυτές κρτίπασαν ζωντανή την εσωτερική οικονομία επί δεκαετίες). Ακόμη χειρότερα, δεν υιοθετήσαμε κανένα από τα διδάγματα ούτε και τη σοφία των τιμώντων προγόνων μας. Αντίθετα σπαταλούμε την κληρονομιά τους ως άφρονες και άσωτοι κληρονόμοι. Επιπλέον αρνούμεθα με επαρχιώτικη αγοραφοβία να υιοθετήσουμε τις καλές πλευρές του ευρωπαϊκού διαφωτισμού, έστω και αν αυτός κρατά τις ρίζες του από τους δύο δικούς μας προγόνους. Υπάρχουν και χειρότερα; Ναι.

Με υπέρμετρο (νεο)πολιτιστικό εγωισμό αποφασίσαμε να φτιάξουμε ένα νέο μοντέλο συλλογικής συμβίωσης, μια κατ' ευφημισμό δημοκρατία, στην οποία έχει πρωτανεύσει ο πιο σκληρός ατομισμός και στην οποία αποτελεί βασική αρχή ότι η ιδιοτέλεια υπερτερεί του κοινού συμφέροντος. Ουάου!! (σύμφωνα με τον τένω). Τρομάρα μας, εμείς βρεθήκαμε να κατηγορούμε τον απάνθρωπο νεοφιλελευθερισμό. Δικαίως κατά την άποψή μου κατηγορείται, αλλά όχι όμως και να κατηγορείται από εμάς...

Έτσι είμαστε εμείς, όλα δικά μας τα θέλουμε. Μονά κερδίζω, ζυγά χάνεις. Δυστυχώς, όμως, δεν παίζουμε μόνοι μας. Έτσι ήλθε η τελευταία και πιο επώδυνη πτώχευση δεδομένου ότι αυτή τη φορά πτώχευσαν οι καλομαθημένοι. Τα χρόνια της λεγόμενης ευμάρειας – ο θεός να την κάνει – λίγο πολύ όλοι επιδιδοίμε στο τότε εθνικό σπορ να σπλητεούμε σε κάθε κοινωνική συναναστροφή και με κάθε ευκαιρία τα κακώς κείμενα στον τόπο μας τα οποία όμως πανδημώς και μαχητικά αρνούμεθα και τότε και σήμερα να αλλάξουμε. Όλα τα γνωρίζαμε όλοι. Και μέσα μας γνωρίζουμε ότι αυτά μας έφεραν εδώ. Τα ρίχνουμε όμως όλα στους άλλους εντός και εκτός συνόρων και περιμένουμε το θαύμα... Δεν είμαι αρμόδιος να ομιλήσω περί θαυμάτων και μεταφυσικών προσδοκιών. Απλά και ταπεινά δεν πιστεύω. Αλλά μέχρι το θαύμα τι γίνεται;

Το λιγότερο που μπορούμε είναι να μην κάνουμε τα ίδια λάθη. Λέγεται ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται, όμως δεν είναι αλήθεια. Η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Οι άνθρωποι επαναλαμβάνονται. Αυτή είναι και η θεμελιώδης διαφορά των έξυπνων ανθρώπων και των λαών από τους άλλους. Οι πρώτοι κάνουν καινούργια λάθη ενώ οι δεύτεροι συνεχίζουν να κάνουν τα ίδια. Και για αυτούς η ιστορία όντως επαναλαμβάνεται και δυστυχώς δεν κατανοούν το γιατί...

Υ.Γ. Είμαι ικανός για το καλύτερο και το χειρότερο. Αλλά στο χειρότερο είμαι ο καλύτερος. **Rene Coluche**

ΗΛΘΕ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΕΠΩΔΥΝΗ ΠΤΩΧΕΥΣΗ, ΑΦΟΥ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΠΤΩΧΕΥΣΑΝ ΟΙ ΚΑΛΟΜΑΘΗΜΕΝΟΙ

Βλέπουμε το τρένο να έρχεται κατά πάνω μας

Του ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΨΗ

Πριν από λίγες ημέρες στεκόμουν σε μια διάβαση στην πλατεία Δαβάκη, στην Καλλιθέα. Πίσω μου στεκόταν μια συμπαθητική γριούλα, μικροκαμωμένη με άσπρα μαλλιά, την έκανα πάνω από 80. Η κλασική εικόνα της συμπαθητικής γιαγιάς, μέχρι τη στιγμή που ξαφνικά γύρισε σε μια φίλη της δίπλα δείχνοντας εμένα: να γιατί περνάμε όσα περνάμε, επειδή αυτά τα καθίκια παίρνουν τόσο πολλά λεφτά. Το μίσος που έβγαζε ο λόγος της με ξάφνιασε. Μόνο όμως επειδή ερχόταν σε τέτοια αντίθεση με το καλοκάγαθο παρουσιαστικό της. Γιατί, ομολογώ, τα τελευταία χρόνια πλάι στην πολιτική πόλωση τα σημάδια της κοινωνικής πόλωσης γίνονται όλο και πιο φανερά. Προφανώς η οικονομική κρίση παίζει ρόλο. Είναι όμως αποτέλεσμα και συνειδητής πολιτικής επιλογής.

Μία από τις ιδιαιτερότητες της κυβέρνησης και των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι τους αρέσει να μιλούν για ταξικό πόλεμο και να διατυμπανίζουν την «ταξική προκατάληψη» της πολιτικής τους. Υπέρ ποιάς τάξεως δεν είναι σαφές, αλλά και δεν έχει σημασία. Ούτε έχει σημασία αν αυτή η «προκατάληψη» είναι αποτελεσματική. Το ότι σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας η φτώχεια αυξήθηκε κατά 8% το 2015 σε αντίθεση με το 2014, που είχε μειωθεί κατά 7%, μαρτυρά το αντίθετο. Οι ίδιοι το πιστεύουν, ωστόσο, ή λένε ότι το πιστεύουν. Κι η πολιτική τους σε μεγάλο βαθμό προσδιορίζεται από αυτή τους την αντίληψη ή, αν προτιμάτε, την ιδεολογία.

Μέχρι το 2015, για παράδειγμα, η δημοσιονομική προσαρμογή είχε γίνει περισσότερο μέσα από την περικοπή των δαπανών. Με άδικο και οριζόντιο τρόπο, διατηρώντας τις εστίες της σπατάλης, αλλά πάντως με μικρότερη αύξηση των φόρων. Σήμερα ισχύει το αντίθετο. Το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος της προσαρμογής προβλέπεται να έρθει από φόρους. Οι φόροι φυσικά πλήττουν και τα χαμηλότερα στρώματα, ιδίως η αύξηση του ΦΠΑ. Για την κυβέρνηση ωστόσο αυτό που έχει σημασία είναι να μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν έκανε περικοπές για τους φτωχούς και ότι έβαλε τους πλούσιους να πληρώσουν. Έχει καταφέρει μάλιστα ορισμένες κατηγορίες δαπανών που αφορούν τη στενή της πελατεία να τις αυξήσει.

Αυτή η ιδεολογική μονομέρεια βέβαια δεν είναι χωρίς συνέπειες. Το αντίθετο. Στο δημόσιο διάλογο το ζήτημα της ανάπτυξης έχει πάψει να μπει. Εκεί που οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αναποτελεσματικά έστω, έβαζαν σαν πρώτη προτεραιότητα την προσέλκυση επενδύσεων και τη βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος, τα ζητήματα αυτά για τους σημερινούς υπουργούς είναι σαν να μην υφίστανται. Γενικά και αφηρημένα μπορεί όλοι να λένε ότι τα προβλήματα της χώρας δεν λύνονται αν δεν επιστρέψει η οικονο-

μία στην ανάπτυξη, αυτή όμως μοιάζει να πιστεύουν ότι θα προκύψει αυτόματα ως παράπλευρο όφελος. Στην πραγματικότητα τόσο η κυβέρνηση όσο και μεγάλο μέρος των πολιτών βλέπουν την οικονομία σαν ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος. Το κέρδος της μιας τάξης πρέπει αναγκαστικά να είναι η χασούρα μιας άλλης. Το μείζον είναι ποιος θα πληρώσει τι. Ακόμα και αν η προσπάθεια για να μπει «ταξικό πρόσημο» μπορεί να αντιστρατεύεται την ανάπτυξη.

Η αντίληψη αυτή επηρεάζει καθοριστικά και τον τρόπο με τον οποίο η κυβέρνηση κάνει τη διαπραγμάτευση. Από την πρώτη ημέρα της εκλογής της το 2015 βασική της επιδίωξη ήταν να προστατεύσει συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών. Όταν βέβαια οδηγήθηκε σε αδιέξοδο και βρέθηκε στο χείλος της αβύσσου έκανε πίσω. Μόνο και μόνο ωστόσο για να τραβήξει νέες κόκκινες γραμμές και σήμερα να είναι ξανά σε αδιέξοδο. Το ότι το κάνει υποκριτικά με ψηφροθηρική λογική – προστατεύει για παράδειγμα τους παλαιούς συνταξιούχους αλλά όχι τους νέους – έχει μικρή σημασία. Αυτό που μετράει είναι ότι για μία ακόμα φορά το ελληνικό ζήτημα εμφανίζεται σαν μια διελκυστίδα ανάμεσα στο τι μας ζητάει η τρέκα και τι είμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε. Το πρόβλημά μας με άλλα λόγια είναι ποιος θα πληρώσει τι, όχι πώς η οικονομία θα βγει πιο γρήγορα από το Μνημόνιο και θα επιστρέψει στην ανάπτυξη. Αυτό δηλαδή που πέτυχαν όλες οι άλλες χώρες που βρέθηκαν στην ίδια θέση.

Ως ένα βαθμό μια τέτοια τακτική είναι θεμιτή και αναγκαία. Όλο γνωρίζουμε όμως τι πρέπει να γίνει αν μας τεθεί το τελικό δίλημμα.

Ακόμα και η σκληρή λύση, μια οριζόντια μείωση π.χ. των συντάξεων κατά 6%, είναι προτιμότερη από τη χρεοκοπία που θα οδηγήσει σε μειώσεις της τάξεως του 50%. Δυστυχώς η τακτική της κωλυσιεργίας όλων των κυβερνήσεων αλλά πολύ περισσότερο οι επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ κινδυνεύουν να οδηγήσουν στην επιλογή της καταστροφής. Εν μέρει λόγω κόπωσης. Όλο και περισσότερο όμως επειδή πολλοί πιστεύουν ότι αυτό επιτάσσει μια αριστερή ταξική πολιτική. Σε αυτό προφανώς έχει συμβάλει και η πόλωση που καλλιεργείται, όχι μόνο η πολιτική αλλά και η κοινωνική: η επίθεση στους μεγαλοαγρότες, τους μεγαλοδικηγόρους και εν γένει στους πλούσιους υπηρετεί μια τέτοια ακριβώς λογική.

Στη θεωρία των παιγνίων αυτό θα μπορούσε να ονομαστεί και η τραγωδία των κοινών αγαθών (tragedy of the commons). Η λύση της λογικής είναι ένας πολιτικός και κοινωνικός συμβιβασμός. Ο ανταγωνισμός χωρίς όρια ωστόσο, η πλήρης απουσία εμπιστοσύνης και η συνειδητή προσπάθεια ακραίων δυνάμεων να οδηγήσουν τη χώρα σε συνθήκες χάους ελλίζοντας να επωφεληθούν, δεν αφήνει περιθώρια συνεννόησης. Όλο βλέπουμε το τρένο να έρχεται καταπάνω και το παρακολουθούμε κοκαλωμένοι. **Α**

Ο κύκλος της τοξοπλάσμωσης

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η γνωστή αυτή ασθένεια προκαλείται στον άνθρωπο από ένα παράσιτο του οποίου τελικός ξενιστής είναι το συμπαθές κατοικίδιο, η γάτα, ανεξαρτήτου ράτσας. Είναι δυνατόν να προκαλέσει σοβαρές βλάβες στο κυοφορούμενο έμβρυο αν προσβληθεί η εγκυμονούσα, βλάβες οι οποίες προσβάλλουν εγκεφαλικά κύτταρα καθώς και τα σπλάχνα του εμβρύου.

Μετά τις ευρωεκλογές του 2014 η ελληνική κοινωνία, ή καλύτερα η δεξαμενή ψηφοφόρων, άρχισε το μακρύ δρόμο της κυοφορίας με την ολοκλήρωση της οποίας θα γεννιόταν το πολυαναμενόμενο βρέφος θηλυκού γένους με την προδιαγεγραμμένη ονοματοδοσία «Πρώτη φορά Αριστερά». Μεταξύ των ευρωεκλογών και της εκλογικής αναμέτρησης του Ιανουαρίου του 2015 πραγματοποιήθηκαν τέσσερις (4) μυστικές συναντήσεις μεταξύ ενός υπερήφανου πατέρα και ενός ισχυρού εκδότη. Η τελευταία και μοιραία συνάντηση διεξήχθη παραπλεύρως της Αμερικανικής Πρεσβείας Αθήνας, σε διαμέρισμα που διέθετε ειδικό ασανσέρ για αυτοκίνητα, μία μηχανή παρασκευής εσπρέσο και μία γάτα ράτσας, με κυανά μάτια και μακρύ τρίχωμα. Η παρουσία του κατοικιδίου απέβη μοιραία. Χωρίς προφανώς να το επιδιώκει μετέδωσε μέσω των περιττωμάτων της το εν λόγω παράσιτο. Ο εκδότης κατά τα λεγόμενά του προφανώς και είχε αναλάβει μετά από 4 συναντήσεις το ρόλο της πολιτικής μαίας. Ο νεαρός πατέρας προετοιμαζόταν νυχθημερόν για την ανάληψη καθηκόντων πρωθυπουργού. Η εγκυμονούσα δεξαμενή ψηφοφόρων, προσβεβλημένη από το παράσιτο μέσω των διαδοχικών ξενιστών, θα κατέληγε σε μία προβληματική γέννα. Το βρέφος, η «Πρώτη φορά Αριστερά», θα υπέφερε εκ γενετής από σοβαρά προβλήματα πολιτικής δυσλεξίας, αδυναμία αυτοπειθαρχίας, ανικανότητα αντίληψης και όλα τα παραπάνω με μία αύρα αυταρέσκειας η οποία ήταν και το στοιχείο που οδηγούσε στην τραγική διαπίστωση. Η «Πρώτη φορά Αριστερά» έπασχε εξ αρχής από πολιτική Τοξοπλάσμωση, ασθένεια ανίατος σε αυτήν της την εκδοχή. Ο λόγος είναι απλός. Ο περήφανος πατέρας και ο ικανός εκδότης παρέβλεψαν πως στην ιστορία της Πολιτικής η διαπλοκή οφείλει ως φαινόμενο να ικανοποιεί όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, προσφέροντας σταθερά και αδιαλείπτως τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, ειδάλλως το σύστημα αναφοράς (η Διαπλοκή) αποδιοργανώνεται και καταλήγει στο να ανοίξουν τα στόματα και να διαχυθεί η αποφορά. Ο σημερινός πρωθυπουργός και ο εκδότης δεν υπολόγισαν τη δύναμη που διαθέτει ένα απλό κατοικίδιο, στην περίπτωση αυτή το κατοικίδιο είναι η ιστορία, όταν οι ισορροπίες έχουν διαταραχθεί και ο μιν πρωθυπουργός βιώνει κρίσεις πολιτικού πανικού, ο δε εκδότης αντιμετωπίζει τον ανακριτή για ένα προσωπικό δάνειο της τάξης των 57 εκατ. ευρώ, το δε σύστημα αποδιοργανώνεται μέσω ενός νόμου περί τηλοφίας και αδειών τηλεματδόσεων, που στοχεύει στην «ανάνεωση» του πάνελ του θεσμικού υποκόσμου ο οποίος θα διαδεχθεί τους κατά Καραμανλή «Νταβατζήδες» της προηγούμενης περιόδου.

4 ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟ «ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ» ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΟΚΗΣ

και εξουσίας, τη διαμόρφωση συνολικής άποψης από το Μαξίμου περί μιντιακού τοπίου από την τηλεόραση έως το διαδίκτυο αλλά και η νομοθετική παρέμβαση της κυβέρνησης αποκαλύπτουν πως το «σύστημα Ερντογάν» πρέπει να διαθετεί πολλούς θαυμαστές στο τρίγωνο εξουσίας μεταξύ Βασιλίσσης Σοφίας, Ηρώδου του Αττικού και πλατείας Συντάγματος.

Το μυστήριο

Αν το περιεχόμενο των τεσσάρων συναντήσεων αφορούσε το ένα και μοναδικό αντικείμενο συζήτησης που αποκάλυψε το ιστορικό δημοσίευμα και η ανακίνωση του Μαξίμου, δηλαδή το ζήτημα των χρεών του δημοσιογραφικού συγκροτήματος και το μέλλον ενός εμβληματικού τηλεοπτικού σταθμού, τότε δεν εξηγείται επαρκώς το γιατί διεξήχθησαν 4 πολύωρες συναντήσεις. Συνήθως αυτά τα πράγματα ξεκαθα-

ρίζονται εκατέρωθεν εντός δεκαλέπτου. Τέσσερις προεκλογικές συναντήσεις και μάλιστα πολύωρες παραπέμπουν λογικά σε άλλες ατραπούς. Διότι ένας επερχόμενος πρωθυπουργός και ένας έμπειρος εκδότης σε τέσσερα ραντεβού έχουν τη δυνατότητα να επεξεργαστούν ολόκληρη στρατηγική, τις επιμέρους τακτικές, επαφές και συνεννοήσεις με τρίτους, την κατανομή ρόλων στη διαχείριση τους προεκλογικού περιβάλλοντος, την επιλογή συγκεκριμένων διασυνδέσεων και ειδικών συνομιλητών κ.λπ. κ.λπ. Με λίγα λόγια, οι επαφές αυτές αποτελούν κατά τον Μακιαβέλι, όπως έχουν καταγραφεί στον «Ηγεμόνα», το «απόσταγμα» της τέχνης της Διαπλοκής η οποία είναι το βασικό οικοδομικό στοιχείο της κατασκευής ενός συστήματος εξουσίας. Τι συνέβη λοιπόν και αυτή η άκρως πατερναλιστικού τύπου σχέση κατέληξε στη δημοσιοποίηση των ανομιμάτων που διαπράχθησαν; Μα είναι εξηγήσιμο. Πώς εξηγείται άλλωστε η πατροκτονία στην Κουμουνδούργου και ο εξοστρακισμός Αλαβάνου; Πώς εξηγείται η αποπομπή των αριστερών συντρόφων και η «απόδραση» Σακελλαρίδη; Όλα εξηγούνται με μία λέξη. Απλυστία, όπου τα «εργαλεία» οικοδόμησης ενός συστήματος εξουσίας παύουν να είναι χρήσιμα όταν η «Οικοδομή» εισέρχεται από μία φάση στην άλλη. Τότε γιατί ο εκδότης αποφάσισε να δημοσιοποιήσει τα πειστήρια της διαπλεκόμενης σχέσης; Μα διότι μεταξύ της εκδίκησης και της ενοχής πρυτανεύει πάντα το γνωστό «αποθανέτω μετά των αλλοφύλων», από τη στιγμή μάλιστα που η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται παγωμένο και προφανώς δεν προσφέρει κανένα ερέθισμα στον ουρανίσκο.

Μία αποκαλυπτική συνομιλία στο «Ελ. Βελ.»

Πριν από καιρό στην αίθουσα VIP του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» ο Αλέξης Τσίπρας συναντούσε τον Αχμέτ Νταβούτογλου. Επρόκειτο για μία εθιμοτυπική επί της ουσίας συνάντηση από την οποία ωστόσο προέκυψε μία ποιοτικά ενδιαφέρουσα διαπίστωση. Ο κ. Νταβούτογλου περιχαρής αποκάλυψε πως ο συνομιλητής του τον διαβεβαίωσε πως ο ίδιος προσωπικά καθώς και η συλλογική κομματική ηγεσία παρακολουθούν εκ του σύννεγγυς την πορεία του Ταγίπ Ερντογάν από το 2000 έως και σήμερα και μάλιστα το πολιτικό αυτό engagement αποτελεί αντικείμενο μελέτης και αναφοράς.

Η πορεία του Χαλίφης της Άγκυρας είναι όντως εξαιρετικά διδακτική αφού αποτελεί παράδειγμα προς αποφυγή για κάθε δημοκρατικό πολιτικό σχηματισμό που δραστηριοποιείται εντός ευρωπαϊκού κερκτημένου. Οι πρόσφατοι πολιτικοί ελιγμοί της κυβέρνησης με αντικείμενο τις Ανεξάρτητες Αρχές, τις σχέσεις ΜΜΕ

και εξουσίας, τη διαμόρφωση συνολικής άποψης από το Μαξίμου περί μιντιακού τοπίου από την τηλεόραση έως το διαδίκτυο αλλά και η νομοθετική παρέμβαση της κυβέρνησης αποκαλύπτουν πως το «σύστημα Ερντογάν» πρέπει να διαθετεί πολλούς θαυμαστές στο τρίγωνο εξουσίας μεταξύ Βασιλίσσης Σοφίας, Ηρώδου του Αττικού και πλατείας Συντάγματος.

Η εκδίκηση της γάτας

Ορισμένες πληροφορίες, ενδεχομένως να πρόκειται για εικασίες, θέλουν τον περίφημο ωτακουστή, τη γάτα, να είναι αφενός εγγαστρίμυθος και αφετέρου μανούλα στις νέες τεχνολογίες. Άλλωστε το περίφημο αυτό spot της πρωτεύουσας, πέριξ της πλατείας Μαβίλη, είναι βεβαρυμένο για τους ευνόητους λόγους που απορρέουν από εκείνη την άτυχη πραγματική στιγμή της κυβέρνησης Κώστα Καραμανλή. Συνήθως αυτή η γενετική μετάλλαξη της γάτας που αποτελεί μία τετραπλή εκδοχή, Ιμαλαΐων, Βαν, Περσικής και Αγκύρας, χαρακτηρίζεται από στοιχεία όπως επιμονή έως και πείσμα, αλαζονεία μέχρις απορρίψεων, λατρεία στο νερό μέχρις αυτοκτονίας και γονιδιακή έλλειψη της έννοιας του αφεντικού. Πρόκειται δηλαδή για χαρακτηριστικό δείγμα ανυπακοής και ενδεχομένως ανηθικότητας, ως γάτα βεβαίως. Είναι λοιπόν εκ των πραγμάτων επιρρεπής σε αποκαλύψεις και δημοσιοποίηση μυστικών απλά και μόνο διότι το βρίσκει διασκεδαστικό. **Α**

Η διαΝΕΟσις προτείνει λύσεις

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Το πώς θα έρθει στη χώρα η ανάπτυξη, διατηρώντας παράλληλα την κοινωνική της συνοχή, αναζητά ο ανεξάρτητος οργανισμός έρευνας και ανάλυσης **διαΝΕΟσις** που διεξάγει μελέτες και ερευνητικό έργο σε σημαντικά θέματα, επιδιώκοντας να προτείνει συγκεκριμένες προτάσεις πολιτικής. Θέλοντας να μάθουμε περισσότερα μιλήσαμε με δύο στελέχη της ομάδας της, τον **Θοδωρή Γεωργακόπουλο** και τον **Κυριάκο Πιερρακάκη**.

Τι είναι η διαΝΕΟσις;

Θοδωρής Γεωργακόπουλος Είναι ένας ανεξάρτητος, μη κερδοσκοπικός οργανισμός και διεξάγει έρευνες που έχουν να κάνουν κυρίως με την ανάπτυξη και με κοινωνικά θέματα. Όλες αφορούν την Ελλάδα. Χρηματοδοτείται αποκλειστικά από ιδιωτικά κεφάλαια, επιβλέπεται από ένα σώμα συμβούλων (advisory board) και κατευθύνεται από ένα εποπτικό συμβούλιο, του οποίου πρόεδρος είναι ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος, ο οποίος είναι και ο ιδρυτής της και θα καλύπτει για τρία χρόνια πλήρως τα έξοδα. Έχουμε ξεκινήσει να δουλεύουμε περισσότερο από ένα χρόνο τώρα, και την κεντρική ομάδα του Οργανισμού που συντονίζει τη λειτουργία αποτελούν 9 άτομα. Στόχος της διαΝΕΟσις είναι να χαρτογραφήσει τα βασικά προβλήματα που απασχολούν τη χώρα σήμερα και να προτείνει λύσεις πολιτικής. Οι περισσότερες έ-

ρευνες δίνονται σε ερευνητικές ομάδες που στήνονται ad hoc, ειδικά δηλαδή γι' αυτό το σκοπό. Η πρώτη μας έρευνα έχει ήδη βγει στον αέρα, και έχει να κάνει με τον αξιακό χάρτη των Ελλήνων, με το τι πιστεύουν δηλαδή οι Έλληνες. Αυτή τη δημοσκόπηση θα την επαναλαμβάνουμε κάθε χρόνο. Η δεύτερη είχε να κάνει με το ΕΣΠΑ. Έγινε μια πλήρης αποτύπωση του τρόπου με τον οποίο έχουν χρησιμοποιηθεί οι ευρωπαϊκές επιδοτήσεις στην Ελλάδα, αλλά κάναμε και μια τεχνική ανάλυση για το πώς το επόμενο ΕΣΠΑ θα μπορούσε να αξιοποιηθεί καλύτερα. Η επόμενη, που ήδη έχει βγει στο site, έχει να κάνει με το προσφυγικό. Θα ακολουθήσουν έρευνες για τη φτώχεια, την υγεία, τη φορολογία, το δημογραφικό κ.λπ. Αυτά όλα αφορούν το πρώτο εξάμηνο του 2016.

Κυριάκος Πιερρακάκης Όλα τα αποτελέσματα τα δημοσιεύουμε στο site. Η δεκαπενθήμερη τηλεοπτική εκπομπή «Η Ελλάδα στον καθρέφτη» στο ΣΚΑΙ, δε, παρουσιάζει τα αποτελέσματα των ερευνών μας, φιλοξενώντας σχολιαστές. Ο σκοπός του ερευνητικού μας έργου είναι να καταλήγει σε συγκεκριμένες προτάσεις πολιτικής. Από εκεί και πέρα ο στόχος μας είναι διπλός: Οι προτάσεις μας να φτάσουν σε όλους τους αρμόδιους φορείς, και αν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν. Ο δεύτερος στόχος μας είναι το ερευνητικό μας έργο να φτάσει σε όσο το δυνατόν περισσότερους πολίτες, ώστε να συνεισφέρουμε –ή και να πυροδοτήσουμε, όταν χρειάζεται– το δημόσιο διάλογο. Δηλαδή μας ενδιαφέρει τόσο η ζήτηση (ο κόσμος) όσο και η προσφορά (αυτοί που παίρνουν τις αποφάσεις).

Σε μια χώρα που η πολιτική φλερτάρει επικίνδυνα με το λαϊκισμό, πολλά από τα ευρήματα της δημοσκο-

πησης μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως επίρρωση λαϊκίστικων τακτικών. Δώστε στο λαό αυτό που πιστεύει. Αυτό θα επηρεάσει και τις... λύσεις;

Κ.Π. Το σημείο-κλειδί είναι το εξής: μπορείς να κάνεις το ίδιο πράγμα με διαφορετικούς τρόπους. Μπορείς να μεταρρυθμίσεις το φορολογικό σύστημα τόσο με ένα μοντέλο υψηλών φορών και υψηλών δαπανών, όσο και με ένα μοντέλο χαμηλής φορολογίας με χαμηλότερες δαπάνες. Το μόνο βέβαιο είναι ότι πρέπει να γίνει κάτι. Και η στάση της κοινής γνώμης βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε αλλαγής.

Θ.Γ. Σε ό,τι μας αφορά δεν χρησιμοποιούμε τα ευρήματα της δημοσκόπησης ως εργαλεία για τις επόμενες έρευνες, αλλά είναι μια αποτύπωση ώστε να γνωρίζουμε την πραγματικότητα. Υπάρχει στο πίσω μέρος του μυαλού μας αλλά δεν χρησιμοποιείται ως πυξίδα.

Στο site σας αναφέρετε πως είστε ένας ανεξάρτητος Οργανισμός μακριά από κυβερνήσεις, κόμματα κ.λπ. Όμως ασχολείστε με θέματα που αφορούν πολιτικές αποφάσεις και, όπως επισημάνετε, προτείνετε λύσεις. Οι λύσεις δεν διέπονται από μια συγκεκριμένη πολιτική φιλοσοφία;

Κ.Π. Η κάθε μία ξεχωριστά μπορεί, αλλά η έρευνα εξαρχής όχι. Πρώτα απ' όλα, αν δει κανείς τα μέλη των συμβουλίων μας θα καταλάβει κανείς πως πρόκειται για πολιτειακά σώματα. Η προσέγγισή μας δεν είναι ιδεολογική, ούτε και η στόχευσή μας. Ήδη μας έχουν ζητηθεί από πολλά κόμματα να τους κάνουμε παρουσιάσεις των αποτελεσμάτων των ερευνών μας. Αυτό δείχνει πως η υποδοχή απέναντί μας είναι κατ' αρχήν θετική.

(από αριστερά)
Θοδωρής
Γεωργακόπουλος,
Κυριάκος
Πιερρακάκης

Θα προτείνουμε μια πολιτική φύλαξης των Κρίσιμων Υποδομών, που σχεδόν θα φτάνει το επίπεδο νομοσχεδίου. Ακόμα κανείς, από οποιοδήποτε πολιτικό χώρο, δεν μπορεί να αμφισβητήσει πως το μεγαλύτερο μεσοπρόθεσμα πρόβλημα στην Ελλάδα θα είναι το δημογραφικό. Έχουμε τα χειρότερα δημογραφικά στοιχεία στο δυτικό κόσμο.

Θ.Γ. Μα υπάρχουν πολιτικοί που δεν θέλουν να γίνει η σωστή απορρόφηση των ΕΣΠΑ ώστε να υπάρχουν αποτελέσματα; Ειδικά σήμερα; Εξάλλου, νομίζω ότι επί της ουσίας έχουν ελαχιστοποιηθεί οι πολιτικές διαφορές σε επίπεδο εφαρμογής πολιτικής. Πάντως έχουμε καταλάβει πως υπάρχει ουσιαστική ζήτηση για το περιεχόμενο των ερευνών μας.

Με μεγάλη ευκολία γενικεύουμε. Το δημόσιο είναι κατεστραμμένο, ο ιδιωτικός χώρος υπολειτουργεί και σχετίζεται με το κράτος κ.λπ. Ο τρόπος που δουλεύει η διαΝΕΟσις είναι ένας συγκερασμός ερευνών ένθεν και ένθεν. Ποια είναι τα συμπεράσματά σας;

Θ.Γ. Υπάρχει καλό ερευνητικό έργο στην Ελλάδα αλλά μένει ημιτελές. Υπάρχουν μελέτες, λιγότερες από όσες χρειάζονται, οι οποίες δεν διαβάζονται αλλά καταλήγουν στα συρτάρια. Αυτά είναι τα δύο προβλήματα που ζητούν λύση. Δεν υπάρχει πρόβλημα σε επίπεδο συνεργατών. Συνεργαζόμαστε με πανεπιστήμια, εδώ και στο εξωτερικό, εταιρείες συμβούλων, ελληνικές αλλά και πολυεθνικές. Όποιον θεωρούμε πως μπορεί να συμβάλει εποικοδομητικά σ' αυτό το διάλογο τον καλούμε.

Κ.Π. Υπάρχουν εξαιρετικοί ερευνητές που δούλευαν και δουλεύουν σε ένα κακό θεσμικό πλαίσιο και με μεγάλα προβλήματα χρηματοδότησης. Στόχος μας είναι να ασχοληθούν εδώ άτομα που έχουν τεχνολογική επάρκεια, καλή γνώση της κατάστασης και συγχρόνως να θέλουν την αλλαγή νοοτροπίας.

Υπάρχει ή υπήρξε αντίστοιχος Οργανισμός σαν τη διαΝΕΟσις στην Ελλάδα;

Κ. Π. Οργανισμοί μελετών υπάρχουν. Ωστόσο, όχι με τον τρόπο που λειτουργούμε εμείς. Εμείς θέτουμε τα ερωτήματα, προβαίνουμε σε διάχυση των αποτελεσμάτων και στην πραγματικότητα μόνο το 5-10% των ερευνών γίνεται από εμάς. Επιθυμούμε να συνεργαστούμε με όσους αντιλαμβανόμαστε ως «καλύτερους».

Θ.Γ. Κάνουμε και δημοσιογραφικές έρευνες, που χαρτογραφούν εύληπτα τα προβλήματα και έχουν στόχο και την εκλαΐκευση του ερευνητικού μας έργου, ακαδημαϊκού επιπέδου ερευνών που μπορεί να είναι «στρυφνές» για τον πολύ κόσμο.

Κ.Π. Για το ΕΣΠΑ, για παράδειγμα, κάναμε παράλληλα δύο έρευνες. Η μια ήταν τεχνολογική και απευθύνεται στους ιθύνοντες και η άλλη είναι πιο εκλαϊκευμένη ώστε να καταλάβουμε όλοι πως ό,τι χρήματα έρθουν στην Ελλάδα είναι μέσω ΕΣΠΑ, να ξέρουμε πόσα είναι αυτά και πώς θα αξιοποιηθούν καλύτερα. Εμάς μας ενδιαφέρει το εξωστρεφές κομμάτι της ακαδημαϊκής κοινότητας, να απαντήσουμε σε νέα ερωτήματα και να παίξουμε το ρόλο αυτού που συγκεντρώνει τα αποτελέσματα και τα παρουσιάζει.

Θ.Γ. Είμαστε κάτι σαν επιμελητές Μουσείου – κάναμε περισσότερο διαχείριση των ερευνών. Όλοι πλέον συμφωνούν πως πρέπει να γίνουν αλλαγές σε θεσμικό επίπεδο – μ' αυτές ασχολούμαστε γιατί στη λεπτομέρεια κρίνεται πλέον η υπόθεση. Και για όλα αυτά που μιλάμε προτείνουμε λύσεις ρεαλιστικές που μπορούν να εφαρμοστούν. Ακόμη και αν δεν υπάρχει πολιτική βούληση το πρόβλημα έχει πια καταγραφεί κι αυτή η καταγραφή αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο. **A**

*Ο Θοδωρής Γεωργακόπουλος είναι διευθυντής Περιεχομένου και ο Κυριάκος Πιερρακάκης διευθυντής Ερευνών στη διαΝΕΟσις
Για περισσότερες πληροφορίες στο www.dianeosis.org*

Από τις έρευνες της διαΝΕΟσις

Ξέρατε ότι...

6 στους **10** Έλληνες δηλώνουν πως έχουν βοηθήσει τους πρόσφυγες;

Τα χρήματα που έχουν μπει από τα ευρωπαϊκά ταμεία συνοχής στην Ελλάδα τα τελευταία 30 χρόνια φτάνουν τα **160** δισεκατομμύρια ευρώ;

Τον Απρίλιο του 2015, το **52%** των νέων ηλικίας 18-24 δήλωνε πως είναι καλύτερα η Ελλάδα αντί με την ΕΕ να συμμαχήσει με τη Ρωσία;

Το **66%** των Ελλήνων δηλώνουν πως δεν θέλουν να κλείσουν τα σύνορα της χώρας εμποδίζοντας τις προσφυγικές ροές;

Το **69%** των Ελλήνων πιστεύουν ότι η κρίση οφείλεται σε δικές μας αδυναμίες;

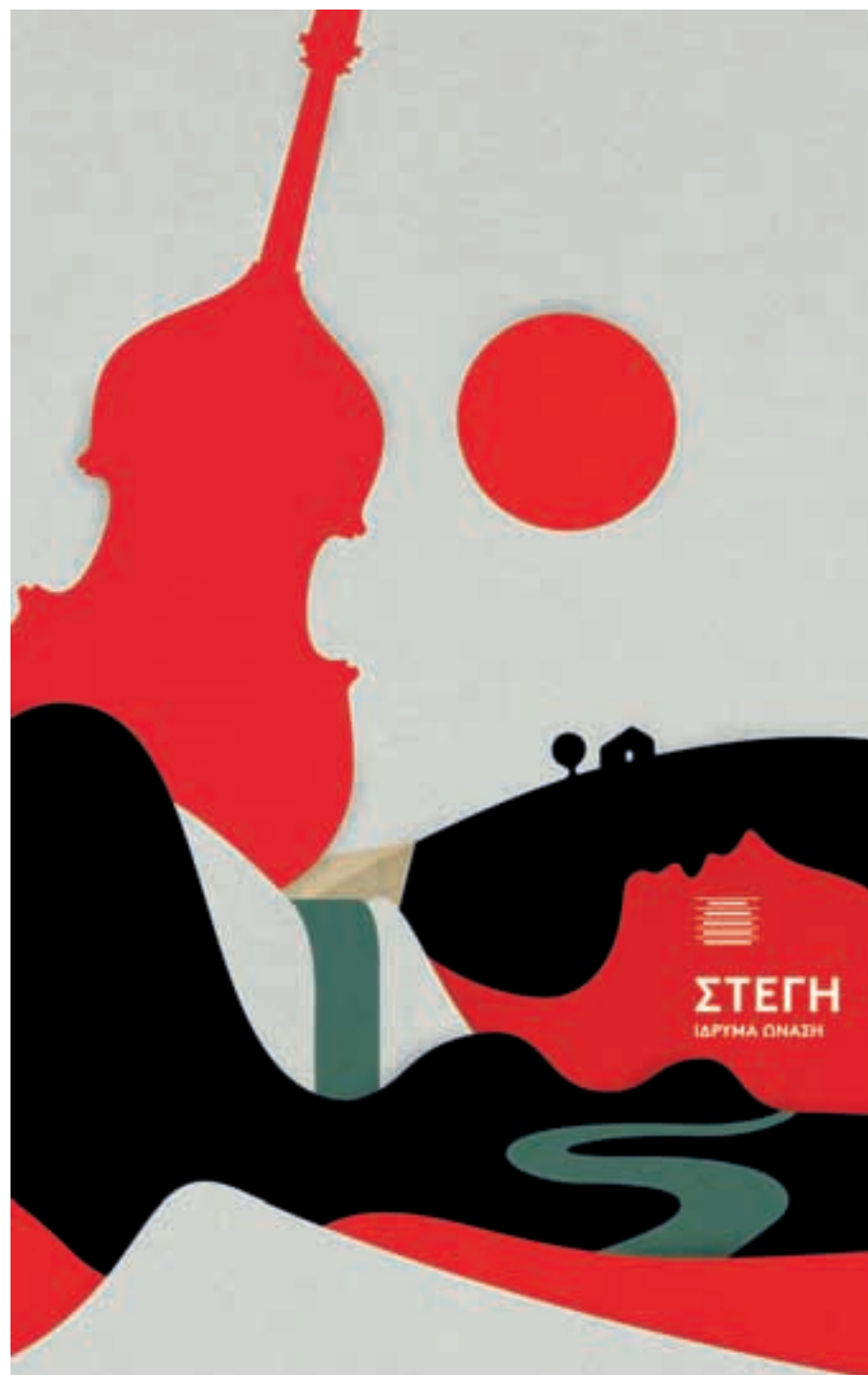
Ο πληθυσμός της χώρας το 2050 ενδέχεται να πέσει κάτω από τα **8,5** εκατομμύρια;

Η έρευνα της διαΝΕΟσις για το προσφυγικό θα δημοσιευτεί τον Ιούνιο του 2016. Τα υπόλοιπα στοιχεία προέρχονται από τις έρευνες που έχουν ήδη δημοσιευτεί στο dianeosis.org

Θ.Γ. Επιδιώκουμε την πολυσυλλεκτικότητα στις προσεγγίσεις και αν κάποιες προτάσεις χαρακτηρισθούν με τον έναν ή άλλο τρόπο εμείς θέλουμε να φιλοξενήσουμε σε δημόσιο διάλογο και τις αντίθετες

απόψεις. Για παράδειγμα: Πες πως ασχολούμαστε με το πρόβλημα της μεγάλης αργοπορίας απονομής της δικαιοσύνης. Μια λύση, για παράδειγμα, μπορεί να αποδειχτεί πως είναι η δημιουργία ενός ανεξάρτητου φορέα, που λύνει τις διαφορές εξωδικαστικά. Κάποιος άλλος μπορεί να προτείνει να προσληφθούν περισσότεροι δικαστές. Εμείς θα προτείνουμε την πιο εφικτή και επιθυμητή λύση, σύμφωνα με τις συνθήκες, αλλά θα επισημαίνουμε και θα φιλοξενούμε και οποιαδήποτε άλλη. Ως τώρα, πάντως, αρμόδιοι φορείς και κέντρα αποφάσεων κάθε είδους και τοποθέτησης αποδείχτηκαν πιο ανοιχτοί, σε σχέση με την αντίδραση που περιμέναμε. Εμείς θα τους προσεγγίζαμε ούτως ή άλλως, αλλά μας έχουν προλάβει οι ίδιοι.

Κ.Π. Κάνουμε μια μελέτη Κρίσιμων Υποδομών και καταλήγουμε πως σε πολύ μεγάλο αριθμό υπάρχει πρόβλημα, είναι μη επαρκώς φυλασσομένες. Από όποιο κόμμα και να προέχρουν δεν μπορείς να αντικρούσεις αυτή την πραγματικότητα – μόνο να θυμηθούμε την οικονομική καταστροφή για την Κύπρο που έφερε η καταστροφή του ηλεκτροπαραγωγού σταθμού του Βασιλικού μετά την ανατίναξη στη βάση «Ευάγγελος Φλωράκης» φτάνει.

ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ROUSILVO

ΗΧΟΔΡΑΜΑ ΣΑΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ
στη Μικρή Σκηνή

ΜΑΡΤΙΟΣ
9→10

Τι ήχο έχουν τα Βαλκάνια;
Τζαζ, αυτοσχεδιασμός και παράδοση
σε ένα σύγχρονο μουσικό ταξίδι,
για 2 νύχτες στη Στέγη.

Εισιτήρια από 7€

ΣΥΓΓΡΟΥ 107
sgt.gr

ΤΑ ΜΠΛΟΥΖ ΤΗΣ ΕΙΔΟΜΕΝΗΣ

**Η Ρένα
Θωμαΐδου,
εκ μέρους της
ομάδας Εθελον-
τές Θεσσαλο-
νίκης - Αγάπη
Χωρίς Σύνορα,
μιλά στην Α.Υ.
για τη σημασία
του να είσαι ε-
κεί που πρέπει
όταν πρέπει.**

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΣΤΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτο: ΡΕΝΑ
ΘΩΜΑΪΔΟΥ

«Πονάει πάντα η πρώτη φορά: Στην Ειδομένη πρωτοπήγα στις 6 Σεπτεμβρίου. Και ακόμα και σήμερα, που το δρομολόγιο Θεσσαλονίκη - καταυλισμός το έχω κάνει πάνω από 20 φορές, θα θυμάμαι πάντα τη στιγμή εκείνη. Φτάσαμε με ένα βαν φορτωμένο με είδη πρώτης ανάγκης. Φαγητό, ρούχα, μωρουδιακά, κάποια φάρμακα. Με το που σταμάτησε το όχημα, κυριολεκτικά έγινε ντου και πλιάτσικο. Οι άνθρωποι κάθονταν κάτω από τον ήλιο που τσουρούφλιζε, απελπισμένοι, απογοητευμένοι και παρατημένοι. Λογικό ήταν να ορμήσουν και να σηκώσουν ό,τι βρουν. Σοκαριστικά. Πήραν ακόμα και τους ιμάντες με τους οποίους είχαμε δεμένα τα πράγματα. Ξεπερνώντας το σοκ, και αφού πάτησα ένα γερό κλάμα, πήγα σε κάποιες μανάδες, Σύριες με μωρά που δεν πρόλαβαν να εξασφαλίσουν μια μικρή βοήθεια, κράτησα το μωρό τους στην αγκαλιά μου και πήρα σβάρνα τα περίξ βρισκοντας αυτούς που πήραν αρκετά, ώστε να μου επιστρέψουν και κάτι».

Η Ρένα Θωμαΐδου, βετεράνος πια της εθελοντικής αποστολής Αγάπη χωρίς Σύνορα με έδρα τη Θεσσαλονίκη, μου διηγείται ιστορίες που θα μπορούσαν να φτιάξουν βιβλίο με τίτλο «Τα μπλουζ της Ειδομένης». Ανήκει σε εκείνους που προσέτρεξαν αμέσως στο πλευρό των εγκλωβισμένων, αφού... «έως το Δεκέμβριο, που το πράγμα αγρίεψε από πλευράς εισροών, δεν είχαν προστρέξει ακόμα οι ανθρωπιστικές οργανώσεις, με αποτέλεσμα το 95 τοις εκατό αυτών που προσπαθούσαν να βοηθήσουν να είμαστε ιδιώτες».

Η ομάδα που συμμετέχει δεν είναι ούτε ΜΚΟ ούτε σωματείο, αλλά μια αποφασισμένη γκρούπα ανθρώπων που πηγαioέρχονται στο σύνορο με στόχο να σώσουν ό,τι προλάβουν αλλά και να «σωθούν». Ψυχικά μιλάω. Συντονίζονται μέσω της ομώνυμης σελίδας στο Facebook και σε ένα σπίτι-αποθήκη στην Πυλαία συγκεντρώνουν κάθε Τετάρτη και Σάββατο, από τις 11 έως τις 2, υλικό για μοίρασμα. «Τα πάντα. Από βραστά αυγά και φρούτα έως πάμπερς, μωρουδιακά, παπούτσια, κουβέρτες και ρούχα. Κάθε κομβίο μας απαρτίζεται από 6 έως 10 αυτοκίνητα. Αναχωρούμε κάθε Σάββατο ή Κυριακή. Πλέον, με το που φτάνουμε εκεί, προσεγγίζουμε και ξεφορτώνουμε στο κοντέινερ της Praxis, που με τη σειρά της ταξινομεί το υλικό και το μοιράζει όπως πρέπει. Τα ρούχα τα αφήνουμε στη σκηνή των Πατρών χωρίς Σύνορα. Ονομάζουμε αυτό το άτυπο βεστιαριο Zara Ειδομένης - μη γελάς καθόλου».

Εκτός από την Αγάπη Χωρίς Σύνορα - Παράρτημα Θεσσαλονίκης, η ομάδα διαθέτει πυρήνες και σε Κατερίνη, Κιλκίς, Χαλκηδόνα και Πολύκαστρο. Και είναι δεκάδες ακόμα οι «μη θεσμικές», αυτοσχέδιες δηλαδή ομάδες ανθρώπων που προστρέχουν στην Ειδομένη καθαρά από έναν ουμανισμό και ρομαντισμό. «Παραδέχομαι και τον Σύλλογο Βορειοελ-

λαδιτών Μαγείρων, που καθημερινά μοιράζουν 3.000 γεύματα. Όπως και τους ξένους. Είναι μια ομάδα που τους αποκαλώ Μάγισρες Νεοχίπδες. Στις τάξεις τους υπάρχουν “κομάντα” από Αμερική, Ολλανδία, Βουλγαρία, Ισπανία και Ρωσία. Κατάφεραν να μαζέψουν χρήματα από fundraises και σιτίζουν χιλιάδες πρόσφυγες. Πλάκα έχουν και οι ομάδες Ελλήνων και ξένων κλόουν και ξυλοπόδαρων, που καθημερινά ψυχαγωγούν τα πιτσιρικά. Αυτοί μοιράζουν και παιχνίδια».

Τη ρωτώ για τις φυλές και τα μπλοκ των μεταναστών. Πώς χωροθετούνται, αν έχουν στεγανά και αν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές. «Εννοείται. Δεν υπάρχει όσμωση, απεναντίας κάθε έθνος διεκδικεί τα τετραγωνικά του. Πιο σκληροί από όλους, μου φαίνονται αυτοί που προέρχονται από εμπόλεμες ζώνες. Είναι σε θέση να φέρουν το παιδί τους, να το ντύσουμε, και ύστερα από μισή ώρα να μας το ξαναφέρουν γυμνό για να πάρουν περισσότερα ρούχα. Μικροπονηριές, που όμως τις δικαιολογώ, γιατί οι άνθρωποι έχουν χάσει τα πάντα. Άλλοι είναι τριαλαρά τριαλαρό. Και μικροεπεισοδιάκηδες, έτοιμοι για καβγά. Οι Σύριοι έχουν αξιοπρέπεια. Και δεν μιλώ μόνο για τις οικογένειες, μα και για τις μάνες που ταξιδεύουν μόνες με το παιδί τους. Υπάρχουν χιλιάδες ασυνόδευτα παιδιά, κάποια τα ανακαλύπτουμε και τα προωθούμε στις διάφορες οργανώσεις μέριμνας, κάποια άλλα όμως είναι πάρα πολύ δύσκολο να τα εντοπίσουμε. Με αρκετούς Σύρους που προωθήθηκαν στην Ευρώπη έχω κρατήσει επικοινωνία μέσω μέιλ και Facebook. Είναι δικηγόροι, γιατροί, δάσκαλοι, και ρωτώντας τους γιατί περνούν αυτή την περιπέτεια, οι περισσότεροι μου απάντησαν μονολεκτικά: ασφάλεια. Θέλω να γράψεις αυτό που έλεγα και στη Φαίδρα, την κόρη μου. Πως δηλαδή αυτό που τους συνέβη μπορεί να συμβεί και σε μας. Να μιλάμε όπως μιλάμε τώρα και την επόμενη ώρα εξαιτίας μιας βόμβας ή μιας επιδρομής να χρειαστεί να τα μαζέψουμε όλα άρον άρον, χωρίς καν να προλάβουμε να αποχαιρέτισουμε την υπάρχουσα ζωή μας, και με ένα σακίδιο, σκέτο, να πάρουμε τους δρόμους».

Ένωσε ποτέ κίνδυνο; Αγριεύτηκε; Φοβήθηκε; «Ποτέ. Ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές. Μη σου πω πως προχθές χόρευα κιόλας, καθώς ένας Αφγανός διερμηνέας σύνδεσε το κινητό του με τον τηλεβότα και η μουσική που ξεχύθηκε έκανε όλον τον κόσμο να λικνίζεται».

Ο χρόνος της είναι περιορισμένος, μιας και το απόγευμα αυτής της Τρίτης οι εθελοντές της Αγάπης Χωρίς Σύνορα ετοιμάζουν ένα έξτρα κομβίο, κι ως είναι καθημερινή κι όχι Σαββατοκύριακο. Ο μάχιμος πυρήνας τους απαρτίζεται από περίπου 50 Θεσσαλονικείς, που συντονίζουν και τους υπόλοιπους, σύνολο 200. Δεν επιδοτούνται, δεν επιχορηγούνται, βάζουν ρεφενά τα λεφτά για τη βενζίνη, προσφέρουν το χρόνο τους άδοξα, χωρίς να είναι οικονομικά καβατζωμένοι. Ατομάρες και ανθρωπάρες, αν μου επιτρέπεται η έκφραση. «Σιγά τα ωά! Σαν εκδρομή το βλέπω εγώ αλλά και οι περισσότεροι που πηγαίνουμε στην Ειδομένη. Η καλύτερα, σαν ταξίδι σε μια χώρα που τη λένε Ανθρωπιά και μια γη που ως την αποκαλέσω Αλληλεγγύη».

Facebook: Εθελοντές Θεσσαλονίκης - Αγάπη Χωρίς Σύνορα

ΜΕ ΞΕΝΑ ΚΟΛΛΥΒΑ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Πλατεία Βικτωρίας, Σάββατο 27/2/2016, απόγευμα. Ένας άνδρας, Έλληνας, έρχεται στην πλατεία με δύο σακούλες μανταρίνια για να τα μοιράσει στα παιδιά των προσφύγων και των μεταναστών. Με το που δίνει τα πρώτα, μέσα σε δευτερόλεπτα μαζεύονται μπροστά του δεκάδες παιδιά που ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποιο θα προλάβει να πάρει ένα δύο μανταρίνια. Σε λίγο δίνει μερικές μπανάνες και κρουασάν. Παιδιά και ενήλικες δίνουν μάχη γύρω του και του αρπάζουν τα κρουασάν.

Η πείνα στην πλατεία Βικτωρίας δεν είναι σχήμα λόγου. Είναι πραγματική για μεγάλο μέρος των ανθρώπων που βρίσκονται εκεί. Όπως πραγματική είναι και η απουσία κάθε μορφής μερίμνας από την πλευρά του ελληνικού κράτους. Η ελληνική κυβέρνηση βρίσκεται μπροστά σε ένα δύσκολο και πολύπλοκο πρόβλημα, που η διαχείρισή του ούτως ή άλλως θα ήταν πολύ δύσκολη. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσε να κάνει, αντί να ρίχνει το φταίξιμο στους Ευρωπαίους για να καλύψει –μέσα από τις υπαρκτές ευθύνες των άλλων– τη δική της καταστροφική ανεπάρκεια. Υποτίθεται ότι το κόμμα που κυβερνά ήταν από χρόνια ο καλύτερος φίλος των μεταναστών. Στα προγραμματικά του κείμενα έλεγε ότι θα πρέπει να εφαρμοστεί η πολιτική των ανοιχτών συνό-

ρων και όποιος θέλει να μπορεί να μπει και να έχει δικαίωμα και παραμονής στη χώρα μας. Και παράλληλα έλεγε ότι θα προμηθεύσει ταξιδιωτικά έγγραφα σε όσους θέλουν να πάνε στις υπόλοιπες χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης. Ούτε το ένα μπορούσε να γίνει, ούτε το άλλο. Η ελεύθερη είσοδος και εγκατάσταση μεταναστών στην Ελλάδα σε λίγο καιρό θα έφερνε εκατομμύρια ανθρώπους που δεν θα έβρισκαν δουλειά και θα έμεναν σε φαβέλες. Κι αν η Ελλάδα τους προμήθευε ταξιδιωτικά έγγραφα (που δεν είναι άλλα από ταυτότητες και διαβατήρια), αμέσως οι άλλες χώρες της ΕΕ θα έκλειναν τα σύνορα και θα ακύρωναν και τη δυνατότητα των Ελλήνων πολιτών να ταξιδεύουν στην Ευρώπη χωρίς διατυπώσεις.

Όλα αυτά δεν ήταν παρά λόγια. Λόγια που ικανοποιούσαν τον «κινηματικό» εαυτό του ΣΥΡΙΖΑ. Λόγια που τα χαρακτήριζε η έλλειψη σοβαρότητας. Με την ίδια ελαφρότητα μιλούσαν και για την οικονομική κατάσταση. Μόνο που τα λόγια για την οικονομία έπαισαν μεγάλο μέρος των πολιτών. Και βρέθηκαν να διαχειρίζονται τα πολύ σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα, άνθρωποι που το μόνο που είχαν κάνει ως τότε ήταν να διατυπώνουν θέσεις και συνθήματα που ακούγονταν ευχάριστα στ' αυτιά μα απείχαν πολύ από την αλήθεια. Έτσι οι καλύτεροι «φίλοι των μεταναστών», όταν βρέθηκαν στην κυβέρνηση, εφάρμοσαν την πολιτική των ανοιχτών συνόρων,

χωρίς να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τις συνέπειές της. Δίπλα στο τεράστιο προσφυγικό κύμα συνέρρευσαν στην Ελλάδα μετανάστες από το Μαρόκο, την Αλγερία και άλλες χώρες γιατί διαδόθηκε ότι εδώ υπάρχει ο ευκολότερος τρόπος να μπουν στην Ευρώπη.

Οι «φίλοι των μεταναστών» ήταν φίλοι μόνο στα λόγια. Μέχρι την ορκωμοσία της υπηρεσιακής κυβέρνησης τον Αύγουστο δεν είχε γίνει σχεδόν τίποτα για την υποδοχή και την περιθαλψη των προσφύγων. Ο στρατός απείχε επιδεικτικά για να μη χαλάσει το πατριωτικό προφίλ του υπουργού Άμυνας (γιατί αυτός πουλούσε άλλο εμπόρευμα), τα εκατοντάδες εκατομμύρια που διατέθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν απορροφήθηκαν και οι πρόσφυγες πλημμύριζαν τα νησιά. Για να γίνουν τα στοιχειώδη, όπως οι χώροι υποδοχής, ταυτοποίησης και προσωρινής φιλοξενίας, έπρεπε πρώτα να μας θέσουν προθεσμία με την απειλή εξόδου από το χώρο της συνθήκης Σένγκεν. Μέχρι τότε η ελληνική κυβέρνηση ήταν ικανοποιημένη με την εικόνα χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών να κατασκηνώνουν στις παραλίες τουριστικών νησιών. Όταν η κατάσταση έξω άλλαξε και οι κυβερνήσεις άρχισαν να υπολογίζουν περισσότερο το πολιτικό κόστος, η ελληνική κυβέρνηση βρέθηκε μπροστά σε ένα ακόμη αδιέξοδο που, σε μεγάλο βαθμό, δημιούργησε μόνη της. Όταν οικονομικά εξαρτημένη, απομονωμένη από τα αποτελέσματα της «σκληρής διαπραγματεύσεως» και αποδυναμωμένη από τα βάρη που συσσωρεύσε, έγινε το εύκολο θύμα

που οι άλλοι θα του φορτώσουν όχι μόνο αυτά για τα οποία ευθύνεται, αλλά και εκείνα που θέλουν να βγάλουν από πάνω τους. Οι «φίλοι των μεταναστών» ήθελαν να ανοίξουν τα σύνορα για να είναι συνεπείς προς την ιδεολογία και τις διακηρύξεις τους, αλλά ήθελαν και ταυτόχρονα οι ευρωπαϊκές χώρες να δέχονται όποιον περνάει τα ελληνικά σύνορα. Ο ανθρωπισμός τους θα έβρισκε εφαρμογή με την προϋπόθεση ότι το κόστος θα το αναλάμβαναν κάποιοι άλλοι. Ήθελαν να κάνουν... μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα.

Τα... ξένα κόλλυβα αποτελούν τον πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αυτοί θεωρούν τον εαυτό τους αρμόδιο μόνο για τα λόγια, τα συνθήματα, τις διακηρύξεις και τις υποσχέσεις. Όταν έρθει η ώρα της σύγκρουσης των λόγων με την πραγματικότητα φταίει πάντα ο ξένος. Ακριβώς όπως και στην οικονομία. Για αυτά που έταξαν χωρίς να έχουν τα λεφτά, τους έφταιγαν οι έξω που δεν έδωσαν χρήματα (επιπλέον από όσα έδωσαν). Και τότε ανακάλυψαν πραξικοπήματα (this is a coup). Η Ελλάδα σήμερα δεν βρίσκεται απλώς αντιμέτωπη με την κατάρρευση των ψεύτικων υποσχέσεων αλλά με κάτι πολύ σοβαρότερο. Αν οι ψεύτικες υποσχέσεις και οι παραπλανητικές περιγραφές του σύγχρονου κόσμου είχαν εγκαταλειφθεί εγκαίρως, η ζημιά θα μπορούσε να περιοριστεί. Η μεγάλη καταστροφή ήρθε όταν επιχειρήθηκε να γίνει πολιτική σαν τα ψέματα να ήταν αλήθεια. Σαν οι ίδιοι να είχαν πιστέψει τα ψέματά τους. **Α**

ΥΠΟΤΙΘΕΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑ ΗΤΑΝ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Alterscope Festival

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΚΘΕΣΗ ΟΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Μην υπάρχεις απλά
ΖΗΣΕ!

05 & 06
ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ
ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

11:00 - 22:00

Είσοδος 3€ για μία μέρα
4€ για δύο μέρες

Σεμινάρια και διαλέξεις
καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας

Κινησιακές & ολιστικές Θεραπείες, ρέικι, ολιστική θεραπεία, γιουγκέντα, γορμ, ρεφλεξολογία, προνοθεραπεία, διαλογισμός, βιοσυντονισμός, Feng Shui, οντολογία, σιιάτσου, βελονισμός, ομοιοπαθητική, κινεζική ιατρική, φωτογράφιση σώμα, υπνοθεραπεία, ενεργειακοί λιθοί, αριθμολογία, tai chi, φυσικά συμπληρώματα διατροφής, υγιεινή διατροφή και άλλα.

www.alterscope.gr

Ο ελβετικός σουγιάς της

«Χρειάζεται απλυστία ή μνησικακία ή κυνισμός για να βρεθείς στη μέση μιας τέτοιας συναλλαγής. Εγώ τα είχα και τα τρία...».

(Τζόρτζιο Φαλέτι, «Σημειώσεις ενός πλασιέ γυναικών», εκδ. Ωκεανίδα)

Στην περιοχή της Βάρης, εκεί κάτω στα νότια προάστια, δεν υπάρχουν μόνο τα γνωστά Βλάχικα με τα κοψίδια και την αιθαλομίχλη της τοικονοπέμπτης. Παραμέσα, στους καταπράσινους λόφους και στους φιδειοειδείς στενούς δρόμους, εκεί όπου παλιά βοσκοτόπια εξελίχθηκαν σε τριώροφες μεζονέτες με πισίνες και υπόγεια play rooms, υπάρχει μια μικρή αποικία. Από αυτές που σου δημιουργούν υπαρξιακές αναζητήσεις, αν τύχει και περάσεις ανάμεσά τους οδηγώντας αυτοκίνητο αξίας μικρότερης των 60.000 ευρώ. Αν, μάλιστα, τύχει και πέσεις πάνω σε οικιακή βοήθη με το γνωστό γαλαζωπό φόρεμα και το λευκό γιακαδάκι που έχει βγάλει τα σκουπίδια έξω ή το σκύλο βόλτα, τα ερωτήματα αρχίζουν και μεταλλάσσονται σε κάτι απροσδιόριστο. Κάπου εκεί ανάμεσα ένα ψηλό σπίτι σε μια ροζ απόχρωση, χαμένο στη μέση ενός τεράστιου οικοπέδου, κεντρίζει την περιέργεια. Σαν να βιάστηκε έτσι μόνο και μόνο για να τραβάει τα βλέμματα. «Ποιος μένει σε αυτό;» είχα ρωτήσει πριν από καιρό. «Συνάδελφός σου ήταν, τώρα είναι εκδότης, βγάζει εφημερίδες, Μαυρίκος, τον ξέρεις;» Πα κάτι τέτοιες στιγμές πρέπει να έχει εφευρεθεί εκείνος ο συνδυασμός αμχανίας και πλθίου βλέμματος. Και θυμάσαι ότι, ναι, τον ξέρεις αυτό τον άνθρωπο που έχει βγάλει κάτι ξεσηλωμένες εφημερίδες με ιστορικούς τίτλους, τύπου «Μεσημβρινή», «24 Ωρες», «Ακρόπολη», «Επικαιρότητα». Όπως λεγόταν χρόνια τώρα στην αγορά των media, ο συγκεκριμένος είχε κάποιους ανθρώπους στην Επιτροπή Σημάτων στο Υπουργείο Εμπορίου και ήξερε κάθε πότε έλγχε η ιδιοκτησία ενός σήματος. Αν ήταν στην γκάμα των ενδιαφερόντων του φρόντιζε και μάθαινε αν ο ιδιοκτήτης του σήματος ανανέωνε την ιδιοκτησία μετά τη λήξη. Αν όχι, έκανε ό,τι έπρεπε να κάνει και κατοχύρωνε τον τίτλο στην επιχείρησή του. Όχι ό,τι κι ό,τι επιχείρηση. «Μαυρίκος Ελληνικός Τύπος Α.Ε.». Και το θέμα δεν ήταν εκεί, ήταν το ερώτημα που, μάλλον αυτές τις μέρες, βρήκε την απάντησή του: «Όλες μαζί οι εφημερίδες που έχει πουλάνε δεν πουλάνε 1.200 φύλλα σε όλη την Ελλάδα. Πώς έχει μεγαλοπιαστεί έτσι;». Να λοιπόν, που ο ίδιος μαζί με τους δημοσιογράφους Τάκη Μουσσά και Χρήστο Φράγκου, φέρονται να πρωταγωνιστούν, τώρα, στη μεγαλύτερη δικογραφία που έχει φτιαχτεί ποτέ υπό τον γενικότερο τίτλο «Εκβιασμοί για κρατική διαφήμιση σε λαθρόβια έντυπα και sites που επισκέπτεσαι μόνο κατά λάθος...». Και φυσικά, το περασμένο Σαββατοκύριακο των αποκαλύψεων, αν ακούσατε έναν τρομερό θόρυβο να βγαίνει από την οδό Ακαδημίας, κοντά στο Σύνταγμα, και το ωστικό κύμα να απλώνεται σε όλη την Αθήνα, ήταν η ΕΣΗΕΑ που έπεφτε από τα σύννεφα... «Η δημοσιογραφία έχει πολλούς, χιλιάδες κανόνες και νόμους. Ένας από αυτούς είναι ο νόμος της αλογόμυγας. Πρέπει να τον μάθεις καλά. Θα σε βοηθάει παντού. Λέει ότι η αλογόμυγα είναι σαν ένα είδος δημοσιογράφων που πάντα υπάρχουν, θα υπάρχουν και θα τους βρίσκεις παντού. Αρκεί να ξέρεις το μυστικό για να τους ξεχωρίζεις. Αρκεί να θυμάσαι πως ό,τι και αν κάνει, όπου και αν πάει μια αλογόμυγα το αγαπημένο της μέρος θα είναι πάντα τα σκατά...». Οι συμβουλές ανήκουν σε έναν

παλιό δάσκαλο του επαγγέλματος, από αυτούς που δίδασκαν νέους δημοσιογράφους έχοντας το ύφος του ευγενικού προφήτη, στα μάτια του έγραφε το γνωστό «αυτά που σου λέω θα τα βρεις μπροστά σου». Και πράγματι, μόλις αρχίσαμε να πατάμε στα πόδια μας, αυτή η μυστηριώδης φυλή των δημοσιογράφων έκανε συνεχώς την εμφάνισή της αναλόγως, βεβαίως, των μέσων που είχε στη διάθεσή της. Μια δημοσιογραφία έλος με χιλιάδες κοινούπια να ψάχνουν για αίμα, με θύματα που είχαν τρεις επιλογές: Να υποκύψουν στους εκβιασμούς και να πληρώσουν είτε με χρήμα είτε με σκηνοθετημένες επιλογές που βόλευαν τους εκβιαστές. Να τους καταγγείλουν στη Δικαιοσύνη με όποιο κόστος και, φυσικά, όποια αναμονή. Και η τρίτη επιλογή, πιο λογική αλλά τελικά επικίνδυνη, να τους αγνοήσουν με μια κάποια προσχηματική υπεροψία. Κάτι που, υπό μία έννοια, οδήγησε στην ολοένα και αυξανόμενη μεταστατική δραστηριότητα του καρκινώματος...

Απειλές για αποκαλύψεις, εκβιασμοί, σπόντες και υπονοούμενα, η εμετική τεχνική του κουίζ τύπου: «Ποιος έπιασε στα πράσα τη γυναίκα του με υπουργό και τον σάπισε στο ξύλο;» και διάφορα άλλα. Βρόμικα, και απροκάλυπτα αδίστακτα δημοσιεύματα, ένα είδος μαφιόζικης δημοσιογραφίας. Στην απλή της εκδοχή θυμίζει τις γνωστές αθλητικές «παράγκες», στις πιο σύνθετες θυμίζει κανονικά συμμορίες ναρκέμπορων της Μπογκοτά. Με ιεραρχία, ρόλους, δομή, κατανομή καθηκόντων και στόχους. Μα πάνω από όλα με δοκιμασμένες μεθόδους. Και για άλλη μια φορά, να οι διάλογοι από τον κορμό της ΕΥΠ, να οι χειροπέδες, να οι αποκαλύψεις, να τα ροζ σχολιάκια, να οι κάμερες στην εισαγγελία, να τα ντοκουμέντα. Ο παράδεισος μιας δημοσιογραφίας που χρόνια τώρα έχει παραβεί πολλές βασικές αξίες καθώς γυρίζει και αυτή στον ίδιο κάδο πλυντηρίου μαζί με την υπόλοιπη κοινωνία. Ο λαϊκισμός δεν είναι ύφος και στιλ. Είναι άποψη, είναι ιδεολογία. Αν δεν το έχουμε μάθει και τώρα με τα υπερεντατικά που έχουμε δεχθεί, ίσως και να μην το μάθουμε ποτέ. «Ο λαϊκισμός διαπνέεται από την πάγια λογική ότι από τη μια πλευρά του λόφου βρίσκεται ο καλός και σοφός λαός και από την άλλη μία κάστα διεφθαρμένων, μια ούτως ή άλλως βρώμικη ελίτ που έχει πάντα άδικο», είναι η αρχή του. Ένα πολύ καλό γήπεδο για να παίξει μπάλα όποια χυδαιότητα της οποίας η απειλή δημοσιοποίησης μπορεί να οδηγήσει σε μια καλή τραπεζική κατάθεση. Μια μικρή ιστορία, κάπου στα μέσα της περασμένη δεκαετίας, όταν το φαινόμενο της δημοσιογραφικής λαμογιάς έφευγε πια από τα χέρια της έντυπης εκδοχής της και όδευε ολοταχώς προς το Δίκτυο. Το λεωφορείο της χαράς για όλους, φυσικά πρόσωπα, έντυπα ή sites, ήταν η κρατική διαφήμιση. Ο κήπος της Εδέμ. Αν υπό τις σημερινές συνθήκες ο μνησικός τζίρος της κρατικής διαφήμισης που πήγαινε στους τρεις για λαθρόβια έντυπα και αμφίβολης ύπαρξης sites, σύμφωνα με το κατηγορητήριο και τις αποδείξεις που έχουν κατασχεθεί, θα άγγιζε τις 550.000 ευρώ στην πρώτη φάση της πλήρους ανάπτυξής του, μπορεί να φανταστεί τι γινό-

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: JOHN HOLMES

της δημοσιογραφίας

Του Κώστα
Κυριακόπουλου

ταν προ κρίσης. Κρατικός οργανισμός, τότε, είχε προσφύγει σε εταιρεία προβολής και επικοινωνίας με πολλές πολιτικές διασυνδέσεις για να τον βοηθήσει και να του παρέχει ένα στέλεχος που θα ασχοληθεί με την προώθηση του έργου του οργανισμού στο εξωτερικό. Η εταιρεία παραχώρησε στον οργανισμό έναν εξωτερικό συνεργάτη της, επαγγελματία δημοσιογράφο, και ξεκίνησε η συνεργασία. Μέχρι που στον οργανισμό έφτασαν κάποια τιμολόγια από μεγάλα μέσα ενημέρωσης του εξωτερικού τα οποία ζητούσαν να πληρωθούν για τη δημοσίευση συνεντεύξεων στελεχών του οργανισμού. «Μα αυτά τα έχουμε πληρώσει στον...» αναφώνησαν. Το επόμενο βήμα ήταν να καταθέσουν μήνυση στο δημοσιογράφο. Την υπόθεση την πληροφορήθηκε, όμως, άλλος δημοσιογράφος ο οποίος τότε εργαζόταν σε μέσο που σήμερα δεν υπάρχει. Όταν ο δεύτερος δημοσιογράφος άρχισε να ψάχνει την ιστορία, η εταιρεία προβολής και επικοινωνίας που είχε παραχωρήσει τον πρώτο δημοσιογράφο στον οργανισμό, απευθυνόμενη στον δεύτερο, πρότεινε το εξής αμύητο: «Κοιτάξτε, καταλαβαίνουμε ότι έχει δημοσιογραφικό ενδιαφέρον, αλλά το κόστος της δημοσιοποίησης για την εταιρεία μας θα είναι σαφώς μεγαλύτερο από το κόστος της μη δημοσιοποίησης. Τι λέτε, το συζητάμε;». Κάπως έτσι γίνονταν οι δουλειές...

Η ιστορία με τον εκδότη, τους δύο δημοσιογράφους και τη στενή συνεργάτιδα του γενικού διευθυντή της ΕΥΔΑΠ άρχισε να ξετυλίγεται για τις αρχές από το βράδυ της 12ης Φεβρουαρίου 2016, αφού η Αμαλία Κάτζου είχε καταγγείλει τη δράση του κυκλώματος και τις απειλές που δεχόταν και είχε αποδεχθεί τους όρους και τον τρόπο με τον οποία θα συνεργαζόταν με το Τμήμα Δίωξης Εκβιαστών της Ασφάλειας Αττικής. Μία από τις καθοριστικές συναντήσεις έγιναν στο Breeze, στη μαρίνα του Φλοίσβου με θέμα τον Σαρωνικό και την πλωτή χλιδή. Από εκεί άρχισαν να καταγράφονται οι λεπτομέρειες και οι συνεννοήσεις. Οι κατηγορούμενοι φέρονται να πίεζαν, λοιπόν, για κρατική διαφήμιση με τρία ανταλλάγματα: Να φρόντιζαν για ευνοϊκά προς την κυβέρνηση σχόλια σε εφημερίδες και sites. Να φρόντιζαν να μη γράφονταν αρνητικά πράγματα για την κυβέρνηση και στελέχη της όπως ο υπουργός Επικρατείας Ν. Παππάς (κατέθεσε μήνυση). Και να φρόντιζαν ότι στην περίπτωση που γράφονταν αρνητικά σχόλια είτε να «κατέβαιναν» από το ίντερνετ είτε να αντικρούονταν καταλυτικά. Όλα αυτά μέσα από sites που είτε τους ανήκαν είτε έλεγχαν απολύτως διά της μεθόδου του «μερτικού». Αυτή, λοιπόν, θα ήταν η υπηρεσία τους. Την είχαν βαφτίσει, μάλιστα, και ως «ελβετικό σουγιά». Πολλά εργαλεία για κάθε ανάγκη, έναντι κρατικής διαφήμισης.

Πώς είχε κινηθεί, όμως, στη δημοσιογραφική και εκδοτική πιάτσα ο Παναγιώτης Μαυρίκος; Η πρώτη εφημερίδα, από τους ξεχασμένους τίτλους, που είχε επιλέξει να επανεκδώσει, ήταν η «Μεσημβρινή». Η προσπάθειά του αυτή, όμως, σκόνταψε στις κινήσεις της οικογένειας Βαρδινογιάννη που αμέσως μετά την έκδοση του τίτλου κινήθηκε δικαστικά και τη διέκοψε. Μετά την τελεσίδικη απόφαση του δικαστηρίου ο κ. Μαυρίκος αναγκάστηκε να αναστείλει την έκδοση της «Μεσημβρινής». Πριν από τη συγκεκριμένη εξέλιξη είχε φροντίσει τον Νοέμβριο του 2008 να προχωρήσει στην έκδοση της «Ακρόπολις». Στις 8 Απριλίου του 2007 εξέδωσε την πρωινή εφημερίδα «Επικαιρότητα» και στις 15 Μαΐου έβγαλε τις «24 Ώρες». Οι απορίες είχαν ήδη αρχίσει να διατυπώνονται. Πώς τα είχε καταφέρει

έτσι ένας ρεπόρτερ που η μόνη του εμπειρία είχε εξαντληθεί στο «Τηλεάστ»; Ο «ελβετικός σουγιάς», όμως, εκτός από πολυεργαλείο, μπορεί και να βγάζει μάτι. Από μακριά. Η μέθοδος αυτή, όσο και να έχει γίνει αποδεκτή από ένα μεγάλο κομμάτι της κοινής γνώμης που του αρέσει αυτού του είδους η δημοσιογραφία, έχει πολύ συγκεκριμένες τακτικές. Μια μπηκλή, μια υποψία, ένα μεμονωμένο ερώτημα ή μια ακολουθία από τέτοια, μια νύξη για τις προσωπικές, φιλικές, σεξουαλικές επιλογές όποιου και αν έχει μπει στο στόχαστρο, μια μαγκιά. Αλλά είναι νόμος: όταν ένα ρεπορτάζ ή μια μητελής πληροφορία έρχεται από κάποιο «πληρωμένο πιστόλι», όπως λέγονται τα άξια αυτά στελέχη της... δημοσιογραφίας, η υπόνοια ότι πρόκειται για «βρομοδουλειά», μήπηγεται σαν σκλήθρα από ξεφτισμένο μαδέρνι στο δέρμα κάθε επαγγελματία δημοσιογράφου αλλά και κάθε υποψιασμένου πολίτη. Απαραίτητη προϋπόθεση να μην έχει διαπαιδαγωγηθεί δημοσιογραφικά από ηρωινές ραδιοφωνικές κραυγές ή μεταμεσονύχτιες τηλεοπτικές κιτρινιές και τσαμποκαλίδικα γκαρίσματα. Βέβαια, είπαμε και παραπάνω ότι η ανοχή απέναντι σε αυτά και η υπεροψία με την οποία αντιμετωπίστηκε η νταβατζοποίηση ενός κομματιού της ελληνικής παραδημοσιογραφίας οδήγησε στη διόγκωσή της.

Αν πάμε μια βόλτα στο παρελθόν θα δούμε ότι η υπόθεση του κυκλώματος τη παραδημοσιογραφίας που μας απασχολεί, μπορεί να είναι απλώς μια παραλλαγή κάποιων άλλων. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι πρόκειται για κοινότητα κρατικής διαφήμισης, είναι κατηγορηματικό: Όχι, δεν είναι οι Μαυρίκος, Μουσσάς και Φράγκου, αυτοί που άνοιξαν το δρόμο. Έχουν φροντίσει άλλοι πριν από αυτούς.

Μία από τις χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις των τελευταίων ετών είναι αυτή του εκδότη της ακροδεξιής εφημερίδας «Ελευθερη Ώρα» Γρηγόρη Μιχαλόπουλου που πέθανε τον Φεβρουάριο του 2013. Είχε κατηγορηθεί και καταδικασθεί το 2005 σε φυλάκιση 18 ετών χωρίς αναστολή για απόπειρα εκβιασμού εις βάρος του επιχειρηματία Θεόδωρου Αγγελόπουλου και για εκβίαση κατ' εξακολούθηση εις βάρος του επιχειρηματία Γιάννη Λάτση. Είχε κριθεί, επίσης, ένοχος για το αδίκημα της πλαστογραφίας σε βαθμό κακουργήματος, ενώ απαλλάχθηκε για αντίστοιχες καταγγελίες που αφορούσαν στο δήμαρχο Βαυλαγμένης, Γρηγόρη Κασιδόκωστα, τον επιχειρηματία Αργύρη Σαλιαρέλη και το μητροπολίτη Ζακύνθου Χρυσόστομο.

Σε δεύτερο βαθμό η ποινή του είχε μειωθεί σε εννέα χρόνια χωρίς αναστολή, ενώ έπειτα από αλληπάλληλες αιτήσεις αποφυλάκισης, επικαλούμενος χρόνια καρδιακά προβλήματα υγείας, αποφυλακίστηκε καταβάλλοντας χρηματική εγγύηση 60.000 ευρώ.

Ποια ήταν η δράση του εκδότη και προσωπικού φίλου όλου του χουντικού καθεστώτος και κυρίως του Στυλιανού Παττακού: Πλησίαζε διαφόρους, κυρίως επιχειρηματίες υψηλού προφίλ και τους έπειθε ότι μπορούσε να μεσολαβήσει ώστε να βγουν από τη λίστα των στόχων της «17 Νοέμβρη». Η δική του είχε γίνει το 2005 και τότε η Μαριάννα Λάτση είχε καταθέσει: «Η εφημερίδα του Μιχαλόπουλου και τα βιβλία ήταν εργαλεία του για τους εκβιασμούς του».

Στη δική είχε κατατεθεί, μάλιστα, και ένα σημείωμα του επιχειρηματία Δημήτρη Αγγελόπουλου, στο οποίο αναφερόταν επί λέξει: «Ο κ. Γρηγόρης Μιχαλόπουλος, δημοσιογράφος της "Ελευθερης Ώρας", με επεσκέφθη σήμερα 3.4.1985 και μου είπε εμπιστευτικά ότι η 17

Νοέμβρη με είχε ως προσεχές της θύμα και ότι αυτός, που τον οδήγησαν σε άγνωστο μέρος με κλειστά τα μάτια, επληροφορήθη ότι από τους οικονομικούς παράγοντες στον κατάλογο είναι ο Β. Βαρδινογιάννης και ο Δ. Αγγελόπουλος. Ότι αυτός επενέβη, ότι είναι συγγενής μου και διεγράφη απ' τον κατάλογο των εκτελέσεων. Στις 8.4.1985 ο κ. Μιχαλόπουλος μου έφερε το σημείωμα περί διαγραφής από τον κατάλογο». Ένα χρόνο αργότερα, τον Απρίλιο του 1986, ο Δ. Αγγελόπουλος δολοφονήθηκε από τη «17 Νοέμβρη». Αυτή, βέβαια, είναι η παλιά γενιά.

Τον Φεβρουάριο του 2008 έκανε την εμφάνισή της η πολυπληθέστερη δεύτερη γενιά και αυτό που αξίζει να αναφερθεί δεν είναι τόσο τα ονόματα των εμπλεκόμενων αλλά το ίδιο φαινόμενο το οποίο αποτέλεσε τη νέα, για την εποχή, πλατφόρμα παραεξουσίας και παραδημοσιογραφίας. Ήταν η χρυσή εποχή των newsblogs. Με ονομασίες που πάνω κάτω έμοιαζαν μεταξύ τους εμφανίζονταν με εξαιρετική ταχύτητα διάφορα blogs και άρχισαν να επιδιότανται σε διάφορα σχόλια τύπου «όλοι εναντίον όλων». Εντοπιζόταν το θύμα, έπεφτε η πρώτη πιστολιά και μετά αναλάμβανε η ανεξέλεγκτη διαδικτυακή αναπαραγωγή για τα υπόλοιπα.

Το καπάκι της χύτρας άνοιξε με τον πιο τραγικό τρόπο στις 19 Ιουλίου 2010 όταν, έξω από το σπίτι του στην Ηλιούπολη, δολοφονήθηκε ο δημοσιογράφος Σωκράτης Γκιόλιας, ανεπίσημος ιδιοκτήτης του trokiko.gr, σχέση την οποία ουδέποτε παραδέχθηκε. Ένας άνθρωπος που είχε δουλέψει πολλά χρόνια δίπλα στον Μ. Τριανταφυλλόπουλο, αρεσκόταν σε ένα περιεργό είδος δημοσιογραφίας το οποίο, μεταξύ άλλων, ειδικευόταν και στη μέθοδο της «προαναγγελίας - φάντασμα»: «Διαβάστε σε τρεις ημέρες τι θα αποκαλύψουμε για τον...». Την επόμενη ημέρα: «Διαβάστε σε δύο ημέρες...». Την επομένη: «Διαβάστε αύριο...». Και την επομένη δεν υπήρχε η οποιαδήποτε αναφορά στις προηγούμενες αναγγελίες δίχως εξήγηση... Την ευθύνη, πάντως, της δολοφονίας Γκιόλιας είχε αναλάβει η οργάνωση «Σέχτα Επαναστατών». Παρά τις αθρόες συλλήψεις νέων ανθρώπων που κατηγορούνται για συμμετοχή στην τρομοκρατία αυτής της γενιάς, τα τελευταία πέντε-έξι χρόνια ουδείς έχει κατηγορηθεί για συμμετοχή στη συγκεκριμένη οργάνωση. Αλλά ακόμα και τώρα, αρκετές είναι οι υποθέσεις που βρίσκονται ακόμα στα δικαστήρια, εμπλέκονται διάφοροι και με διάφορους τρόπους, μερικούς τους απολαμβάνουμε ακόμα και τώρα στα τηλεοπτικά παράθυρα, άλλοι παρουσιάζουν ακόμα και στα κεντρικά δελτία ειδήσεων, άλλοι έχουν εκπομπές με την ανοησία να χτυπάει ταβάνι και διάφορες άλλες παρακμαϊκές μορφές σε ένα επάγγελμα που αναγκάζεται να απολογείται κάθε τρεις και λίγο.

Και για το τέλος αυτής της ιστορίας, μια άλλη, με πρωταγωνιστή μια παλιά караβάνα που ακόμα και σήμερα τραγουδάει στα ερτζιανά, με ύφος ανάδελφο. Υπήρξε μια περίοδος που ειδικευόταν στην αλίευση νέων ταλέντων από ιδιωτικές σχολές δημοσιογραφίας. Κανένα πρόβλημα. Και δουλειές έβρισκε σε πιστορικάδες και τους φίλους του εκδότες εξυπηρετούσε αφού τότε εκδίδονταν έντυπα στην Ελλάδα με θαυμαστή συχνότητα. «Καλός άνθρωπος» λέγαμε τότε. Μέχρι που μάθαμε ότι στις συμβάσεις που υπέγραφαν οι πιστορικάδες, να τότε υπήρχαν και συμβάσεις, διατυπωνόταν με σαφήνεια: «Οι μισθοί του πρώτου έτους εργασίας θα καταβάλλονται στον κ. τάδε...». Στον καλό, αυτόν, άνθρωπο... **Α**

ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΑΥΡΙΚΟΣ, ΜΟΥΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΡΑΓΚΟΥ, ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ. ΕΧΟΥΝ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ ΑΛΛΟΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ.

Ο Στρατός Τζιτζής είναι ένας σκηνοθέτης που τοποθετεί τις ταινίες του, από τους τίτλους τους ακόμα, σε ένα οριστικό περιβάλλον: από τις επιτυχημένες «*Η αγάπη είναι ελέφαντας*», «*Σώσε με*» και «*45 τετραγωνικά*» μέχρι τη νέα του μαύρη κωμωδία «*Η καύση*», η οποία βγαίνει στις 3 Μαρτίου στους κινηματογράφους.

Στην «*Καύση*» η Αθήνα φλέγεται από ταραχές, ενώ πέντε φίλοι (Νίκος Γεωργιάκης, Γιώργος Μπρέμπος, Γιώργος Χρανιώτης, Ιωάννα Μαυρέα, Βασιλική Τρουφάκου) μαζεύονται στο σπίτι ενός δικού τους ο οποίος έχει πεθάνει. Παγιδευμένοι, σε αδιέξοδο κι ενώ αρχίζει σιγά-σιγά η αποσύνθεση, προσπαθούν να βρουν τρόπους ταφής του αλλά και επίλυσης των διαφορών τους. Μυστικά αποκαλύπτονται, οι σχέσεις δοκιμάζονται, οι ατάκες πέφτουν «βροχή» (χωρίς κανέναν υπαινιγμό αυτό) και τα συστατικά είναι όλα εδώ για να έχουμε μία μαύρη κωμωδία δωματίου με την υπογραφή ενός σκηνοθέτη με στιλ και άποψη. Μας τα εξηγεί καλύτερα ο ίδιος.

Ένας νεκρός στα χέρια των δικών του ανθρώπων μέσα σε ένα διαμέρισμα στη μέση του καλοκαιριού, ενώ έξω η Αθήνα φλέγεται, μοιάζει να είναι ο τέλειος εφιάλτης. Τι ήταν αυτό που οδήγησε την έμπνευσή σας σε αυτή τη συνθήκη; Αυτό που με «ενέπνευσε» στην «Καύση» ήταν το αίσθημα της διάλυσης που υπάρχει στη χώρα και ειδικά στην Αθήνα, που είναι μια ασφυκτική τοιμεντούπολη, χωρίς διεξόδους. Έτσι μου γεννήθηκε η ιδέα του εγκλωβισμού κάποιων σε ένα σπίτι, ενώ το «κέντρο καίγεται». Όταν κήκε η Μαργρίτα και πέθαναν άνθρωποι, ταραχτικά τόσο που άφησα το σενάριο που έγραφα τότε, στο Βερολίνο, για να σκεφτώ την κατάσταση στην Ελλάδα κι αυτό οδήγησε στην «Καύση». Η αδυναμία συνεννόησης για τον τρόπο ταφής του νεκρού της ιστορίας και το γενικότερο θέμα της καύσης των νεκρών με απασχολούσε από πριν, μαζί με άλλα «εκκλησιαστικά ζητήματα». Όσον αφορά για τη ζέστη που επικρατεί στην ταινία, αυτή μοιάζει σαν να είναι στη μέση του καλοκαιριού, αλλά στο σενάριο είναι Πρωτομαγιά (εξού και οι ταραχές). Είναι μια αφύσικη ζέστη, που έχει γίνει φυσική στην αφύσικη εποχή που ζούμε.

Περιγράψτε μας με δυο λόγια τους πέντε ήρωες της ταινίας σας. Πρόκειται για πέντε χαρακτηριστικούς τύπους που έπαιξαν ρόλο στην εξέλιξη του μεταπολιτευτικού τοπίου, μετά την επικράτηση του Πασόκ. Οι τρεις εξ αυτών είναι φίλοι (Νίκος Γεωργιάκης, Γιώργος Χρανιώτης, Γιώργος Μπρέμπος), γύρω στα 40κάτι, της γενιάς των πρώτων καταλήψεων στα λύκεια. Μετά, είναι η αδερφή του νεκρού (Ιωάννα Μαυρέα), που έχει ένα κατάσταση παιδικών ενδυμάτων έτοιμο να κλείσει, η οποία εκπροσωπεί τη μικρομεσαία τάξη. Οι ξένοι που ήρθαν στη χώρα αντιπροσωπεύονται από τη Λίλα (Βασιλική Τρουφάκου), την αγαπημένη του νεκρού, νεαρή Ουκρανή που μεγάλωσε στην Ελλάδα.

Και για το νεκρό; Τι ξέρουμε για αυτόν; Ποιος είναι ο ρόλος του σε αυτό το παιχνίδι; Ο νεκρός έχει ένα συμβολικό ρόλο. Είναι το πτημένο ροκ εντ ρολ, η χαμένη άνοιξη μιας τρελής νιότης που ματαιώθηκε στα ναρκωτικά. Ξέρουμε λίγα πράγματα για αυτόν, όπως ότι ήταν μουσικός, γοητευτικός, αλλά και αυτοκαταστροφικός. Ο θάνατός του ήταν αναμενόμενος.

Είσατε υπέρ της καύσης νεκρών; Είμαι υπέρ της καύσης, αν και εγώ προσωπικά θα προτιμούσα να θαφτώ «στον κήπο», όπως προτείνει ο Χρανιώτης στην ταινία. Μου φαίνεται αδιανόητο το μονοπώλιο της χριστιανικής ταφής που έχει επιβληθεί στη νεκροφόρα αγορά από το εκκλησιαστικό κατεστημένο. Είναι ένα από τα στεγανά που κρατούν τη χώρα υπανάπτυκτη και τριτοκοσμική.

Αν αυτό που ζούμε οι ήρωές σας είναι η κόλαση, υπάρχει κάτι που οδηγεί σε κάθαρση; Ή δεν υπάρχει ελπίδα; Αυτό που ζούμε οι ήρωες (και εμείς) δεν είναι ακριβώς κόλαση με την έννοια του ζόφου, αλλά είναι «κόλαση» με την έννοια του χαμού. Στην Ελλάδα της κρίσης «γίνεται χαμός», σαν να λέμε «χάθηκε η μάλα» και «έγινε κόλαση». Η κατάσταση αγγίζει τα όρια της κωμωδίας του παραλόγου, γι' αυτό στην ταινία υπάρχει αυτό το στοιχείο. Πραγματική κόλαση ζούμε στη Συρία. Ακόμη, όμως, και γι' αυτούς υπάρχει ελπίδα. Γι' αυτή την ελπίδα ρισκάρουν τη ζωή τους στα παγωμένα νερά, για να περάσουν απέναντι. «Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία», διότι δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτήν.

Υπήρχε πραγματικός καύσωνας στα γυρίσματα; Ή

ταν βολικό αυτό; Τα γυρίσματα έγιναν κατακαλόκαιρο και ήταν, στο μεγαλύτερο μέρος, μέσα σε ένα παλιό νεοκλασικό της Κυψέλης, που διαμορφώθηκε ειδικά για τις ανάγκες της ταινίας. Έπρεπε να έχουμε τα παράθυρα κλειστά, για το θόρυβο, και τα φώτα αναμμένα, για τις λήψεις. Μόλις τέλειωνε μια λήψη τρέχαμε στους ανεμιστήρες. Η κατάσταση ήταν λίγο σάουνα, κατάλληλη για την ατμόσφαιρα της ταινίας. Το διασκεδάσαμε, πάντως, όσο μπορούσαμε. Είμαστε καλή παρέα και οι ηθοποιοί έκαναν αστεία που κρατούσαν την ομάδα σε ευθυμία.

Μιλήστε μας λίγο για τη μουσική της ταινίας. Πώς επιλέξατε τους Last Drive και τον Θάνο Αμοργινό; Με τον Θάνο Αμοργινό και τον Αλέξη Καλοφωλιά (που ήταν μαζί στους Last Drive) είμαστε συνεργάτες από παλιά, από το «Σώσε με», όπου έκαναν το soundtrack της ταινίας (και τη μεγάλη επιτυχία του remix «Ας ερχόσουν για λίγο»). Η μουσική των Last Drive και ειδικά το κομμάτι «Glass of broken dreams» ταίριαζε πάρα πολύ στη νυχτερινή σκηνή της «Καύσης» και έτσι αυτό έγινε «το τραγούδι του νεκρού».

Πόσο αγαπάτε την Αθήνα όπως είναι τώρα; Ποια σημεία της απεχθάνεστε; Υπάρχει κάποιο στοιχείο ή σημείο σε αυτή την πόλη που να σας κάνει να νιώθετε καλύτερα; Το μόνο μέρος της Αθήνας που είναι αντικειμενικά όμορφο είναι η Πλάκα και η περιοχή γύρω από την Ακρόπολη. Από εκεί και πέρα μπαίνουν υποκειμενικά κριτήρια που μπορεί να σε κάνουν να αγαπήσεις τη Δροσοπούλου, ας πούμε, γιατί εκεί μένει κάποιος έρωτάς σου. Πρέπει, πάντως, να είσαι πολύ ερωτευμένος για να αγνοήσεις την ασχήμια αυτής της πόλης.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το Βερολίνο είναι η δεύτερη πόλη σας. Αν εμπνεύσαταν την «Καύση» σε συνθήκες Βερολίνου, ποιες θα ήταν οι διαφορές σε σχέση με την αθηναϊκή; Το Βερολίνο έχει καεί ολοσχερώς στο παρελθόν και ξαναγεννήθηκε μέσα από τις στάχτες του παγκόσμιου πολέμου που προκάλεσε ο ναζιστικός παραλογισμός. Μετά την επανένωσή του, προσπαθεί να γίνει ένα μητροπολιτικό κέντρο γεμάτο ζωντάνια και νέες ιδέες, χωρίς πάντα να τα καταφέρνει. Είναι, όμως μια πόλη ανοιχτή, που σε αγκαλιάζει και σε αποδέχεται, όποιος και να 'σαι. Αυτή η «ανοιχτοσύνη» δεν υπάρχει πια στην Αθήνα, γιατί ο κόσμος είναι ζορισμένος και γίνεται ζόρικος. Θα μου ήταν δύσκολο να φανταστώ κάτι ανάλογο της Καύσης στο Βερολίνο. Αν υπάρχει κάτι που έχει στοιχεία δυσφορίας σε αυτή την πόλη είναι το πρόβλημα της στέγης, καθώς αυξάνεται η ζήτηση και οι τιμές ανεβαίνουν. Δεν είναι όμως υψηλές σε βαθμό απαράδεκτο, όπως στο Λονδίνο, στο Παρίσι ή στη Νέα Υόρκη. Γι' αυτό παραμένει πόλος έλξης νέων από όλο τον κόσμο. **Α**

Του **Γιάννη Νένε**

ΚΑΥΣΗ

Η ΝΕΑ ΜΑΥΡΗ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΖΙΤΖΗ

Ο γνωστός σκηνοθέτης μιλάει για τη νέα του ταινία και μια Αθήνα που καίγεται

Στην Ελλάδα της κρίσης «γίνεται χαμός», σαν να λέμε «χάθηκε η μπάλα» και «έγινε κόλαση»

Σε ένα στενάκι μιας παλιάς γειτονιάς της Αθήνας βρίσκονται οι «Κούκλες». Όποιος πάει, ξαναπάει. Η φήμη του club κυρίως από στόμα σε στόμα, από γνωστό σε γνωστό. Μιμήσεις, χορός και ένα κοινό που δεν σταματάει να γελάει και να διασκεδάζει. Η παράσταση άρτια καλλιτεχνικά, οι μιμήσεις αμίμητες, δεν παίζει το ενδεχόμενο να βαρεθείς. Οι αρτίστες και οι χορευτές κοντράρουν σε ταλέντο και αυτοσχεδιασμό πολλά από τα πολυδιαφημισμένα θεάματα που τραβάνε τη δημοσιότητα και τα φώτα.

Στους τοίχους φωτογραφίες με celebrities που έχουν επισκεφτεί το μαγαζί. Από τη Σπεράντζα Βρανά και τη Ζωή Λάσκαρη μέχρι τον Jean Paul Gautier. Το μαγαζί άνοιξε το 1994 με μοναδική performer την Εύα Κουμαριανού, τα υπόλοιπα κορίτσια ήρθαν αργότερα και ο κόσμος δεν σταμάτησε να έρχεται ποτέ.

Πήγα στο show χωρίς να το έχω προγραμματίσει, χωρίς να ξέρω τι θα δω. Στριμώχτηκα μέσα στο κοινό σε μια προσπάθεια να δω τη σκηνή. Από τα πρώτα πέντε λεπτά ήξερα ότι ήθελα να ξαναπάω, όπως όλοι όσοι πάνε. «Σπάνια έρχεται κάποιος μόνο μία φορά» θα μου πουν αργότερα.

Πίσω από όλα αυτά, η Μαριλού. Φιγούρα εντυπωσιακή, δεν θα περνούσε πουθενά απαρατήρητη. Την έχουν αποκαλέσει «Ιέρεια των τρανς». Η ίδια αδιαφορεί για το τι την αποκαλούν. «Δεν με νοιάζει καθόλου τι λέει ο κόσμος» θα μου επαναλάβει αρκετές φορές στη συζήτησή μας.

Αθήνα - Βερολίνο - «Κούκλες»

Πότε άνοιξαν οι «Κούκλες»; Πόσα χρόνια προγραμματίζεις να ανοίξεις ένα μαγαζί που θα παρουσιάζει ένα τέτοιο show; Δεν το προγραμματίζω. Όλες τις αποφάσεις στη ζωή μου τις παίρνω «εν μια νυκτί». Πήρα την απόφαση να ανοίξουν οι «Κούκλες» χωρίς πολλή σκέψη και, αν κλείσουν, θα κλείσουν με τον ίδιο τρόπο. Θα τελειώσει το show και το μαγαζί θα κλείσει. Τότε είχα ένα μικρότερο κλαμπάκι χωρίς σκηνή. Η Εύα Κουμαριανού ανέβαινε στο μπαρ και έκανε ένα χορευτικό show, το μαγαζί γέμιζε ασφυκτικά κάθε βράδυ. Η σκέψη μου ήταν λοιπόν να ανοίξω ένα μεγαλύτερο μαγαζί επειδή δεν χωρούσαμε! Μιλάμε για το 1993. Το 1994 ανοίγουν οι «Κούκλες» και έχω αρκετές αντιδράσεις στη γειτονιά από κόσμο που δεν ήξερε τι μαγαζιά είναι και τι θα παρουσιάζει, δεν ξέρω κι εγώ τι μπορεί να φαντάζονταν. Ήρθε κόσμος από τη γειτονιά στο συμβούλιο του δήμου φέρνοντας αντιρρήσεις στο να μου δοθεί η άδεια, περιττό να σου πω πως όταν άτομα από το συμβούλιο ήρθαν να δουν τι ακριβώς κάνουμε, μου είπαν να περάσω το επόμενο πρωί να πάρω την άδεια. Τα επόμενα πέντε χρόνια το μαγαζί ήταν καθημερινά γεμάτο. Η αποδοχή ήταν μεγάλη και άμεση. Από τους πρώτους γνωστούς που ήρθαν να δουν το show ήταν η Μαλβίνα Κάραλη, η οποία μας έλεγε πόσο έλειπε κάτι τέτοιο από την Αθήνα. Την ίδια ακριβώς εποχή μάς επισκέπτεται η μούσα του Fassbinder, η Hanna Schygulla. Γνωρίζοντας το μέγεθος αυτής της ηθοποιού από τα χρόνια που ζούσα στο Βερολίνο, νομίζω ότι πάγωσα όταν την είδα. Μετά τα πρώτα χρόνια που τα μέσα δεν είχα πολυασχοληθεί με αυτό που παρουσιάζαμε τα πράγματα εξελίχτηκαν. Ο κόσμος αγάπησε το show, έγιναν διάφορες εκπομπές, συζητήθηκε. Εδώ γυρίστηκαν video clip, η ταινία του Πάνου Κούτρα «Στρέλλα», διάφορα επεισόδια από σίριαλ. Οι «Κούκλες» όμως άνοιξαν μετά από ένα καπρίτσιο όχι μετά από ένα επαγγελματικό σχέδιο.

Πριν από τις «Κούκλες» ζούσες στο Βερολίνο; Ζούσα στο Βερολίνο 27 χρόνια, πήγα για διακοπές και είπα «εδώ πρέπει να μείνω». Πάλι το αποφάσισα «εν μια νυκτί». Δεν μιλούσα τη γλώσσα, δεν γνώριζα κόσμο, όμως τα μάζεψα και πήγα. Δικτυώθηκα γρήγορα βέβαια, ήμουν τυχερή. Έζησα τη χρυσή εποχή του Βερολίνου. Χωρίς να επιδιώκω πράγματα, μου συνέβαιναν. Συνηθίζω να λέω πως ήμουν τυχερή και πως έχω μια καλή νεράιδα. Πέρασα πολύ όμορφα, έζησα στιγμές που δεν θα είχα ζήσει αν ήμουν εδώ. Έπινα καφέ στην ίδια παρέα με τη Nina Hagen, με τη Cindy Lauper. Γνώρισα μέχρι τη Marlene Dietrich και δεν εννοώ μια ηθοποιό, εννοώ ένα μύθο. Μια πραγματική σταρ, όχι μια κατασκευασμένη. Στην Ελλάδα η μόνη γυναίκα που αποκαλώ με ευκολία σταρ είναι η Ζωή Λάσκαρη. Έχει δικό της στιλ. Μου θυμίζει αυτό που είδα μόνο στο εξωτερικό, ένα συνδυασμό αέρα και προσωπικότητας. Άλλο η ομορφιά και άλλο αυτό που σου περιγράφω.

Ποιες ήταν οι ουσιαστικές διαφορές της ελληνικής κοινωνίας με την κοινωνία στην οποία πήγες να ζήσεις; Τη δεκαετία του '80 το Βερολίνο δεν είχε καμία σχέση με την Ελλάδα, από την αντιμετώπιση που είχαμε εκεί μέχρι την αποδοχή της κοινωνίας. Στην τρανσέξουαλ συμπεριφέρονται όπως συμπεριφέρονται σε όλες τις γυναίκες. Παίρνεις γυναικεία ταυτότητα είτε έχεις κάνει αλλαγή φύλλου είτε όχι.

Δεν πας σαν κοπέλα κάπου και βγάζεις να δώσεις αντρική ταυτότητα, όπως γίνεται εδώ, με ό,τι αντιδράσεις μπορεί αυτό να προκαλέσει. Ξέρω από φίλες μου πόσο δύσκολα ήταν τα πράγματα για τις τρανς στην Ελλάδα, τότε όμως εγώ ούτε τα έζησα ούτε τα συνάντησα. Ξέρω τι πέρασαν εδώ άλλα παιδιά. Εκεί ήμασταν όλοι ίσοι, χωρίς τη ζυγαριά που ζυγίζει τους ανθρώπους και τους κατατάσσει σε κατηγορίες. Αυτές οι διακρίσεις και οι εξυπηρέτήσεις που γίνονται στην Ελλάδα, ανάλογα με το ποια είναι η κοινωνική σου θέση, ήταν κάτι που με δυσκόλεψε όταν ξαναγύρισα για να ζήσω εδώ. Βέβαια εδώ σαν λαός έχουμε μια ευαισθησία που δεν τη συνάντησα εκεί. Ναι, εκεί όλοι ίσοι αλλά ο κόσμος ψυχρός. Βλέπεις το διπλό σου μόνο στο ασανσέρ, δεν του χτυπάς την πόρτα να ζητήσεις και λίγη ζάχαρη. Αυτό βέβαια για εμένα ήταν καλό, στηρίχτηκα στα δικά μου πόδια.

Κάτσε να τα πάρουμε από την αρχή. Γεννήθηκες στην Κρήτη. Η κοινωνία της Κρήτης, που ταυτόχρονα είναι ανοιχτή αλλά και παραδοσιακή, πόσο σε ταλαιπώρησε; Δεν με ταλαιπώρησε. Δεν είχα δώσει δικαίωμα να με ταλαιπωρήσει, απλά δεν ήμουν για να μείνω στην Κρήτη. Ζούσα στο Ηράκλειο και η πιο συχνή μου βόλτα ήταν να κατεβαίνω με τα βιβλία μου στο μόλο και να κάθομαι μόνη να διαβάζω. Έβλεπα τα πλοία που έρχονταν κι έφευγαν, «όπα! Εδώ υπάρχει έξοδος». Αυτό το συναίσθημα μου είχε γεννηθεί και ήξερα πολύ καλά ότι θα φύγω. Μάζεψα τα χρήματα από το χαρτζιλίκι μου και χωρίς εξηγήσεις και προειδοποιήσεις ένα πρωί έφυγα. Και πάλι η απόφασή μου ήταν «μπαμ-μπαμ». Τίποτα δεν σχεδιάζω για καιρό στη ζωή μου, στο είπα από την αρχή.

Μπαίνεις λοιπόν σε ένα πλοίο και πού πας; Έρχομαι στην Αθήνα, δεν έχω πολλούς γνωστούς, δεν έχω πού να μείνω και δεν έχω κανονίσει τίποτα. Δεν μου ήταν όμως δύσκολο να κάνω γνωριμίες. Είχα ξεσηκωθεί και λίγο από τα Μάταλα, που τότε ήταν η εποχή των hippies. Συνάντησα κάποιους γνωστούς που είχα κάνει εκεί, κάναμε ταξίδια με μηχανές με ένα σακίδιο μόνο. Μην φανταστείς ότι ήρθα κι έμεινα στάσιμη.

Ως κορίτσι πλέον; Ναι. Πλέον ως κορίτσι. Από την Αθήνα και μετά ως κορίτσι.

Και ενώ μένεις Αθήνα και ταξιδεύεις στην Ευρώπη τι σε κάνει να ξαναφύγεις; Ε... είχα πάρει το πλοίο, είπα να πάρω κι ένα αεροπλάνο! Πήγα με μια φίλη που είχε ξαναπάει στο Βερολίνο για γιορτές και ζώντας στην απόλυτη ελευθερία εκεί, έμεινα.

Ήταν διαβατήριό σου η ομορφιά στο να περνάς όμορφα και να μη ζήσεις τις δυσκολίες που είχαν άλλα κορίτσια; Όχι. Πόνταρα στην προσωπικότητά μου και στη συμπεριφορά μου και αυτό στο λέω με απόλυτη σιγουριά. Δεν αισθάνθηκα να μη με θέλει κάποιος στην παρέα του. Είδα πολύ όμορφες τρανς να μην έχουν αποδοχή. Ήταν θέμα συμπεριφοράς. Με ενδιέφερε να περνάω όμορφα, ούτε να φανώ, ούτε να έχω μια πρόστυχη και προκλητική εμφάνιση. Βλέπω κορίτσια που έχουν άλλα «θέλω» και άλλες συμπεριφορές. Το πώς σεβρίρεσαι, βρε αγάπη, παίζει μεγάλο ρόλο. Αν σε κάποιον δεν εμπνέεις σεβασμό είναι καλύτερα να φεύγεις.

Από τη Μαλβίνα και τη Χάνα Σιγκούλα μέχρι τη Στρέλλα, τι παίζει με τις «Κούκλες» και ο κόσμος έρχεται και ξανάρχεται;

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΩΛΕΛΗ - Φωτό: ALEX KAT

Η κούκλα μιλάει ψιθυριστά

Οι «Κούκλες» είναι μια διαφορετική εκδοχή στα καλλιτεχνικά προγράμματα της πόλης, κλείνουν το μάτι στο κοινό που βαρέθηκε να βαριέται παρακολουθώντας μια απ' τα ίδια. Και στην τελική το φετινό show καλύπτει από έντεχνο μέχρι λαϊκό πρόγραμμα σε μία πίστα. Είτε είσαι «σαββοπουλικός» είτε θες να κόβεις

φλέβες στη Στανίση θα βρουν τα γούστα σου λιμάνι. Δεν είναι και λίγο, άσε που αν είσαι τυχερός-ή, θα σου ρίξουν και τα χαρτιά στο τραπέζι που κάθεται.

Η Μαριλού θα περιφέρεται στο χώρο αργά, γατίσια, με τον αέρα των σταρ που τόσο θαυμάζει ίσως επειδή και η ίδια με αυτόν τον αέρα κινείται.

Όλα ακούγονται να ήρθαν βολικά. Δεν πέρασες καταστάσεις που θα ήθελες να έχεις αποφύγει; Δεν θα απέφευγα τίποτα από όσα έζησα γιατί όλα αυτά είμαι εγώ. Αυτά συνθέτουν τη Μαριλού. Αν ήταν όλα βολικά κάτι δεν θα πήγαινε καλά, αλλά αυτό είναι ο αγώνας. Όλο το μάθημα της ζωής είναι οι εμπειρίες.

Βλέποντας καθημερινά ανθρώπους που φοβούνται κάθε ρίσκο είτε σε επαγγελματικά ζητήματα είτε σε προσωπικά, νομίζω ότι κάποιος που έχει κάνει μια υπέρβαση όπως αυτή που κάνουν οι τρανσέξουαλ δεν «μασάει» με τίποτα. Είναι έτσι; Όχι. Δεν ισχύει για όλες αυτό. Μόνο αυτές που πιστεύουν στον εαυτό τους, που τολμούν. Που κάνουν την υπέρβαση γνωρίζοντας ακριβώς το λόγο. Εμένα από τότε που κατάλαβα τον κόσμο δεν με ενδιέφερε τι θα πει οποιοσδήποτε. Δεν με αγγίζει τίποτα.

Επειδή το «τι θα πει ο κόσμος» έχει πάρει πολύ κόσμο στο λαιμό του; Για αυτό ακριβώς. Εμένα

δεν θα με πάρει «ο κόσμος» στο λαιμό του. Δεν με ενδιαφέρει ούτε αν πουν κάτι θετικό ούτε κάτι αρνητικό. Να πουν ό,τι θέλουν. Δεν ακούω τι λένε και δεν βλέπω ό,τι δεν με ενδιαφέρει. Πέφτω το βράδυ και κοιμάμαι ήσυχη, χορτασμένη από τη ζωή μου χωρίς να έχω κάνει κακό σε κάποιον. Η επιβίβουσή μου είναι το να μπορώ να κοιμάμαι ήσυχα.

Όμως μου είπες πως αγαπάς πολύ τους ανθρώπους γενικά. Αγαπώ πολύ τους ανθρώπους και έχω ιδιαίτερη αδυναμία στα περιθωριακά άτομα.

Ποια είναι τα περιθωριακά άτομα; Τα άτομα στα οποία η κοινωνία θα έπρεπε να φερθεί με περισσότερη στοργή, που είναι άνθρωποι ευαίσθητοι. Τον αλήτη τον αγαπώ, το παιδί που έκανε επιλογές που το βλάπτουν, το αγαπώ επίσης. Αυτούς που αντί να εισπράττουν τη θαλπωρή της κοινωνίας εισπράττουν την απόρριψη. Τους μαζεύουν με τις κλούβες αντί να τους βοηθήσουν.

Τι δεν αντέχεις στους ανθρώπους; Τη μιζέρια και την ψευτιά. Τον άνθρωπο που είναι τσιγκούνης. Το κουτσομπολιό δεν με ενοχλεί καθόλου. Ίσως αν σε κουτσομπολεύουν να είναι και καλό. Δεν αντέχω τη δειλία επίσης όσων μιλάνε πίσω από την πλάτη σου και δεν σου λένε κάτι κατά πρόσωπο.

Με τις κοπέλες που δουλεύουν στο show είσαι προστατευτική; Είμαι και το ξέρουν καλά αυτό. Είμαστε χρόνια εδώ όλες μαζί, είναι φίλες μου. Κάποια στιγμή σκεφτόμουν να κλείσω το μαγαζί, τα κορίτσια μου άλλαξαν γνώμη. Τις αγαπάνε τις «Κούκλες», έρχονται με κέφι και κάνουν το show όχι για το μεροκάματο. Δεν ήθελα να τις στεναχωρήσω. Δεν είμαι διαχυτική αλλά είμαι καλή φίλη. Μπορεί να βγάξω μια ψυχρότητα προς τα έξω αλλά δεν καλλιεργώ κάτι τέτοιο, το στιλ μου είναι αυτό. Οι φίλοι μου ξέρουν πως αν με χρειαστούν θα είμαι δίπλα τους οποιαδήποτε στιγμή. **A**

Η Μαριλού και η Πέσσα φωτογραφήθηκαν στο σπίτι τους από την Alex Kat

ΟΙ 50 ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ GRILL

Απόψε θα γίνει της Τσικνοπέμπτης Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ - Φωτό: Θ.ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Παραδοσιακή γιορτή της ταβέρνας αλλά έχει και το σπίτι τη χάρη του. Η παρέα μαζεμένη, τα κάρβουνα να «χωνεύουν» και το κρασί να ρέει. Σου δίνουμε τα μικρά μυστικά για να γίνει η βραδιά τρικούβερτο τσικνιστό γλέντι.

ΤΙΠΣ ΓΙΑ ΚΡΕΑΣ ΛΟΥΚΟΥΜΙ

12 συμβουλές από το χασάπη της Καλλιδρομίου

Ο Γιάννης, ο ροκάς με το όνομα. Εγγύηση και γνωστός σε όλη την Αθήνα για την ποιότητα του. Ιδού οι 12 εντολές του περί Τσικνοπέμπτης.

- 1** Το καλύτερο μέρος για σχάρα στο αρνί είναι τα παϊδάκια και η νεφραριά. Ζήτη το αρνί να μην είναι πολύ μικρό (τουλάχιστον 8-10 κιλά). Εννοείται ότι πάντα μιλάμε για γάλακτος.
- 2** Από το μοσχάρι, ιδανικές για σχάρα είναι οι σπαλομπριζόλες και οι γάλακτος. Όσο για τα πουλερικά, οι γοφοί από το κοτόπουλο (κιλοτάκια) φτιάχνουν ζουμερά και νόστιμα παϊδάκια.
- 3** Για ψήσιμο στα κάρβουνα πάρε κρέας με λίπος – καθώς λιώνει, προστατεύει το κρέας και το κάνει πολύ πιο νόστιμο.
- 4** Δεν αλατίζουμε ούτε πριν ούτε μετά, αλλά την ώρα του ψήσιματος, όταν το κρέας δεν είναι ωμό ούτε όμως και έτοιμο.
- 5** Το μυστικό για τα παϊδάκια είναι ότι δεν χρειάζεται να τα ξεροψήνεις. Πρέπει να είναι ψημένα ελαφρώς, αλλιώς δεν είναι ζουμερά. Και προσοχή στο κόψιμο: Δεν πρέπει να είναι κομμένα ούτε πολύ λεπτά ούτε πολύ χοντρά.
- 6** Το μαρινάρισμα δίνει γεύση και αφρατεύει το κρέας. Ποτέ δεν μαρινάρουμε το αρνί. Στο μοσχάρι, το τέλειο μαρινάρισμα είναι σε ελαιόλαδο και θυμάρι.
- 7** Το λουκάνικο ψήνεται καλύτερα στη σχάρα. Οι περισσότεροι νομίζουν ότι πρέπει να το χαράξουν πριν, αυτό όμως δεν ισχύει αν το λουκάνικο είναι φρέσκο.
- 8** Ο καλύτερος κιμάς για μπιφτέκια γίνεται από τη λάπα.
- 9** Τα αρωματικά φυτά που πάνε καλύτερα με τα ψητά της ώρας είναι το θυμάρι, το θρούμπι και η ρίγανη. Το δεντρολίβανο ταιριάζει περισσότερο στα μαγειρευτά.
- 10** Η καλύτερη επάλειψη για το ψητό κρέας είναι το αρωματικό λάδι που μπορούμε να φτιάξουμε και μόνοι μας. Σε ένα μπουκαλάκι λάδι ρίξε θυμάρι, ρίγανη, θρούμπι, σκόρδο και διάφορα πιπέρια. Ανακίνησε και άλειψε το κρέας.
- 11** Η μπριζόλα θέλει μέτρια φωτιά για 10-15 λεπτά, αναλόγως πόσο χοντρή είναι και πόσο καλοψημένη τη θέλουμε. Μετά, αν θέλεις, αλάτισε με Fleur de Sel – το καλύτερο!
- 12** Το κεμπάπ είναι το νούμερο 1 κρέας για ψήσιμο στη σχάρα. Κι αυτό γιατί φτιάχνεται από μοσχάρι, πρόβατο και αρνί, κάτι που το κάνει εξαιρετικά ζουμερό.

Extra tip: Στο κρεοπωλείο του Γιάννη Μαρόλη θα βρεις τα πάντα, σε εξαιρετική ποιότητα. Δοκίμασε τα λουκάνικα που φτιάχνει χωρίς συντηρητικά και συνθετικές ουσίες: χοιρινό με πορτοκάλι και λεμόνι, χοιρινό με κόλιανδρο, πράσο και Σαμιώτικο κρασί, μοσχαρίσιο με γραβιέρα Φενεού, κρεμμύδι και μείγμα μπαχαρικών ή αγριογούρουνο με κεράσι, cranberry, κρεμμύδι και κόκκινο Syrah. Στα φέρνει και στο σπίτι. Καλλιδρομίου 51, Εξάρχεια. 2103301230

ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΜΟΥ ΕΜΑΘΕ Η ΖΩΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ

Το κρέας είναι ο απόλυτος πρωταγωνιστής της βραδιάς. Πήγαινε στο χασάπη που εμπιστεύεσαι περισσότερο από τον κολλητό σου και μην κάνεις εκπώσεις.

Το κρέας είναι ονούμερο ένα σπαρ, αλλά για ένα καλό show χρειάζονται και οι δεύτερες φωνές. Δώσε λοιπόν βάση στα παρελκόμενα. Σαλάτες (τουλάχιστον 3 είδη), φέτα που θα πάει σύννεφο, ψωμί (ψημένο στη σχάρα με λαδορίγανη), πίτες, και εννοείται ένα βουνό τηγανητές πατάτες. Πού πας χωρίς τηγανητή πατάτα;

Καλό το τζατζίκι και άνοιξε πυρ κατά βούληση, αλλά μη μείνεις μόνο σε αυτό. Υπάρχει κι η μελιτζανοσαλάτα, η τυροκαυτερή, η τυροσαλάτα. Όλες τους κάνουν τέλειο ταίρι με τα ψητά.

Υπάρχουν σάλτσες που μαγικά απογειώνουν το κρέας. Κάνε μια πρόχειρη έρευνα αγοράς, αρχίζοντας από τις νέες grill sauces της Hellmann's. Απλά θείκες.

«Γλυκάκι υπάρχει;». Διάλεξε κάτι σιροπιαστό και κολασμένο. Γαλακτομπούρεκο, ας πούμε. Ή, αν είσαι κομφός, γιαούρτι με γλυκό κουταλιού. Δροσιστικό.

Η ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΜΠΡΙΖΟΛΑ

Στο τραπέζι σου σε 15 λεπτά!

Έχει λιγότερες από 400 θερμίδες και μπορείς να το φτιάξεις μέσα στο επόμενο τέταρτο.

- Υλικά για 4 άτομα
- 4 μπριζόλες της αρεσκείας μας, με πάχος περίπου 2,5-3 εκ.
- αλάτι και φρεσκοτριμμένο πιπέρι
- 1 κ. σ. ελαιόλαδο
- 1 φρέσκο κρεμμυδάκι, ψιλοκομμένο του φλιτζανιού ζωμός βοδινού
- 1 φλιτζάνι ντοματάκια
- 2 φλιτζάνια ρόκα
- 1 κ.σ. βαλσάμικο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Πασπαλίζουμε τις μπριζόλες με μια γενναία δόση από αλάτι και πιπέρι. Σε ένα μεγάλο τηγάνι, ζεσταίνουμε το ελαιόλαδο σε μέτρια ένταση. Μόλις το λάδι κάψει, ρίχνουμε τις μπριζόλες και τις σοτάρουμε για 5-10 λεπτά από κάθε πλευρά. Μεταφέρουμε τις μπριζόλες σε ένα μεγάλο πιάτο και τις αφήνουμε να «ξεκουραστούν», όσο εμείς φτιάχνουμε τη σος. Χαμηλώνουμε τη θερμοκρασία στο μισό και ρίχνουμε στο τηγάνι το κρεμμυδάκι, μαζί με δύο κουταλιές ζωμού. Προ-

σθέτουμε τα ντοματάκια και μαγειρεύουμε για 1 λεπτό, μέχρι να μαλακώσουν. Προσθέτουμε και τον υπόλοιπο ζωμό, τη ρόκα και το βαλσάμικο και μαγειρεύουμε μέχρι να μαλακώσει η ρόκα. Απομακρύνουμε από τη φωτιά και μεταφέρουμε στο πιάτο με τις μπριζόλες. Περιχύνουμε με το ζουμάκι και σερβίρουμε αμέσως.

Tip: Για ακόμη περισσότερη γεύση σοτάρουμε τις μπριζόλες σε δύο κουταλιές της σούπας σάλτσα American Smokey Barbecue της Hellmann's.

ΜΠΕΣ ΣΤΟ ΨΗΤΟ! ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΘΕΛΕΙ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΡΑΣΙ Οι κάβες έχουν τα καλύτερα.

ΟΙΝΟΘΗΚΗ

Αγιωργίτικο Λαντίδη (€9,50), Νεμέα Πέτρα και Φως του Γιώργου Λαφάζανη (€9,50), ημίγλυκο χύμα «Αμπέλου μύθοι» του Κουτσοδήμου (€4,50/1,5 λίτρο) και Merlot του κτήματος Μπριντζίκη με €8,90 και χύμα με €4,50/1,5 λίτρο. Μπουμπουλίνας 46& Μετσόβου, 2108210687

ΟΙΝΟΤΥΠΟ

Τρία ερυθρά κρασιά δεξαμενής που πάνε καλύτερα με τα ψητά: βιολογικό Merlot από τη Νέα Μεσημβρία Θεσσαλονίκης (€4,40), Ξηρή Μαυροδάφνη (€4), Αγιωργίτικο (€3). Χ. Τρικούπη 98, Εξάρχεια, 2103616274

ΑΜΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ

Κτήμα Μπουγιούρη Merlot Ερυθρός (€7), κτήμα Καριπίδη Merlot Ερυθρός (€10) και κτήμα Μανουσάκη Syrah (€16). Μόνο για την Τσικνοπέμπτη όλα τα ερυθρά κρασιά προσφέρονται με έκπτωση 10%. Κεiriaδών 81, Πετράλωνα, 2103421041

ΝΟΣΤΙΜΙΕΣ ΣΤΟ ΤΗΓΑΝΙ

Κλασική, τιμημένη χοιρινή τηγανιά

ΥΛΙΚΑ

- 1 κιλό χοιρινό κομμένο σε κομμάτια
- 4-5 κουταλιές ελαιόλαδο
- 1 μεγάλο κρεμμύδι
- 1 λεμόνι
- 3 κουταλιές μουστάρδα
- 1 φλιτζάνι λευκό κρασί
- 2 πιπεριές (όποιες μας αρέσουν)
- Αλάτι
- Πιπέρι ή/ και πάπρικα καυτερή
- Ρίγανη ή θυμάρι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Μαρινάρουμε το κρέας με το αλάτι, το πιπέρι, την πάπρικα, το θυμάρι, τη ρίγανη και τη μουστάρδα. Σοτάρουμε με ελαιόλαδο σε δυνατή φωτιά σε μεγάλο τηγάνι. Προσθέτουμε το κρεμμύδι και τις πιπεριές κομμένα σε φέτες. Μόλις πάρει χρώμα το κρέας σβήνουμε με το κρασί και μόλις εξατμιστεί προσθέτουμε το χυμό από το λεμόνι και αν χρειαστεί προσθέτουμε 1/2 ποτηράκι νερό για να πάρει μια τελευταία βράση. Λάιτ εναλλακτική: χρησιμοποιούμε κοτόπουλο αντί για χοιρινό και πράσο αντί για κρεμμύδι.

Extra tip: Για ακόμα περισσότερη νοστιμιά και ευκολία, μπορούμε να μαρινάρουμε το κρέας στη σάλτσα Brazilian Spicy Churrasco της Hellmann's.

Το ψητό κρέας είναι από μόνο του μεγάλη λιχουδιά. Κάθε τι καλό όμως μπορεί να γίνει και καλύτερο. Οι νέες σάλτσες της Hellmann's εμπνευσμένες από όλο τον κόσμο σε βοηθούν να φτάσεις το ψητό κρέας σε άλλα επίπεδα. Θα τις βρεις σε τρεις γεύσεις και μπορείς να τις χρησιμοποιήσεις για να μαρινάρεις τα κρεατικά, για γλασάρισμα ή απλά για δίπλα στο πιάτο. Η American

Smokey Barbecue Sauce έχει πλούσια καπνιστή γεύση που ταιριάζει υπέροχα με μπριζόλα και κοτόπουλο. Από την άλλη, η Australian Sweet Grill Sauce με τη γλυκιά, καπνιστή της γεύση πάει με το μοσχάρι και τα λουκάνικα. Τέλος, η Brazilian Spicy Churrasco Sauce, πικάντικη και καυτερή, είναι η απόλυτη σος για το χοιρινό. Τσέκαρέ τες και δώσε άλλη γεύση στην Τσικνοπέμπτη.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ
HELLMANN'S GRILL SAUCES
ΚΑΙ ΜΠΕΣ ΣΤΟ ΨΗΤΟ!

Απογείωσε τα ψητά σου!

Τέλειες για μαρινάρισμα, γλασάρισμα ή δίπλα στο πιάτο.

ΤΑ ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΠΑΡΤΙ ΤΟΥ PASSEPARTOUT

Αν έχεις πάει σε κάποιο από τα πάρτι του Passepartout στη Σκουρά σίγουρα θα έχεις να το διηγείσαι στην παρέα σου, αλλά για την ώρα σημείωσε κάποιες ημερομηνίες στο ημερολόγιό σου, έχει και την παρέα stand by, γιατί τα καλύτερα είναι αυτά που έρχονται τις επόμενες ημέρες!

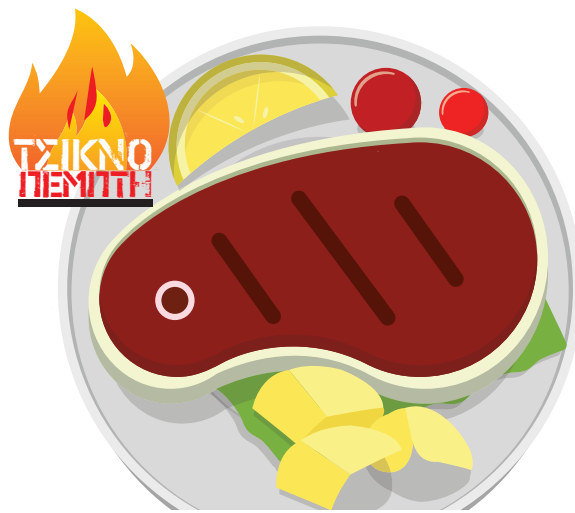
Την Τσικνοπέμπτη το πρόγραμμα έχει μεγαλεία. Ψησταριές στο δρόμο, καλαμάκια, κεμπάπ, σαλάτες, τσικνα αλλά και οι καλύτερες ελληνικές μουσικές διαλεγμένες από τον Κυριάκο Δέδε. Το πάρτι θα αρχίσει στις 3 το μεσημέρι και θα κρατήσει τουλάχιστον μέχρι τις 3 τη νύχτα – να είσαι έτοιμος για μεγάλα κέφια.

Το Σάββατο από τις 6 το απόγευμα σπέσιαλ πάρτι «Ντύσου ό,τι άκουγες», με μουσικές από 80s και 90s. Άκουγες πανκ;

Ντύσου πανκ. Άκουγες Σφρακιανάκι; Ντύσου Νότις.

Την Κυριακή 6 Μαρτίου από τις 7 Κολωνακιώτικος Γάμος. Κι όπως λένε και τα παιδιά από το Passepartout «ντύσου γαμπρός ή νύφη να χαρεί και η φουκαριάρα η μάνα σου!». Θα φάμε κουφέτα, θα πετάξουμε ρυζία, θα κρατήσουμε μέχρι αργά, πού ξέρεις, μπορεί να είναι η τυχερή σου μέρα.

Να θυμάσαι ότι κάθε βράδυ μέχρι και το τέλος των Αποκριών θα υπάρχει κι ένα παρτάκι στο Passepartout που έχει γίνει το πιο καρναβαλικό σημείο που είδες ποτέ και πως και άντιτος να πας κάτι θα βρεις εκεί, από σερπαντίνες μέχρι γυαλιά και περούκες! Μπες στο fb να ενημερώνεσαι κι ετοιμάσου για την τελευταία Κυριακή και για το Athens Grande μασκέ πάρτι. Σκουρά 47-49, 210 3645546, fb: Passepartout Cafe

ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Κλασικές κρεατοπεριοχές είναι η Χασιά, τα Καλύβια, η Πεντέλη, τα Βλάχικα της Βάρης. Μαζεύουν πολύ κόσμο, αλλά οι ταβέρνες είναι στη σειρά και έχουν τεράστιο χώρο που καθίζει ακόμη κι αυτόν που έφτασε μέχρι εδώ χωρίς κράτηση.

Η Τσικνοπέμπτη είναι η γιορτή της παλιάς, αθηναϊκής ταβέρνας οπότε αναζητήστε και αυτήν που βρίσκεται δίπλα στο σπίτι σας, για την ημέρα θα έχει τα καλύτερα. Σας δίνουμε κάποιες δικές μας προτάσεις, κλασικές αλλά και «πειραγμένες».

Λεύκες Ο Τάσος Ντούμας έχει προμηθευτεί θηλυκές μοσχίδες από Ν. Γαλλία, χοιρινά από Πελοπόννησο, αρνάκια από τα Μέγαρα, σταβλίσιες σιτεμένες, και μαζί φτιάχνει πολλά ελληνικά συνοδευτικά. **Α. Γαλατίου 100, Γαλάτσι, 2102924458**

Μαύρος Γάτος Αγαπημένη ταβέρνα του Παγκρατίου με τα άπαντα από κρεατικά, το σουξέ όμως είναι τα άφθαστα παϊδάκια. **Πολέμωνος 4, 2107236903**

Mama Roux South Τσικνισμα a la New Orlean με brisket, spare ribs, pulled pork, beef sausages στο φοβερό φούρνο-smoker. **Δα-**

Ζαράκη 26, Γλυφάδα, 2167004459

48 UrbanGarden Το περίφημο food truck αυτή την ημέρα ψήνει κρέας. Hot το burger Fat Boy, το μεγαλύτερο που έγινε ποτέ στην Ελλάδα, ομαδικής κατανάλωσης για όλη την παρέα. Μαζί και ο Αντρέας Τσερπές και το κλαρίνο του με παραδοσιακούς σκοπούς σε jazz εκτελέσεις. **Αρματολών & Κλεφτών 48, 2130281866**

Εστιατόριο Μουσείου Ακρόπολης Ανοιχτό από τις 8 το βράδυ μέχρι τα μεσάνυχτα με μπουφέ, πολλά κρεατικά και συνοδεία από τζαζ ορχήστρα. **Κρατήσεις 2109000915**

NJV Athens Plaza Τσικνίζει με στίλ από το μεσημέρι στην καρδιά της πόλης. Στο The Parliament γεύμα ή δείπνο με ένα ποτήρι κρασί το άτομο €28. Στο Plaza Café προσφέρει πατέλα κρεατικών για 2 και από ένα κρασί στον καθένα, €30 το ζευγάρι. **Β. Γεωργίου Α' 2, πλατεία Συντάγματος, 2103352400**

Shamone Live με το θρύλο Γιάννη Φλωρινιώτη και την παρέα του σε δικές του και ξένες επιτυχίες. Η βραδιά επαναλαμβάνεται και την Πέμπτη 10/3. **Α. Κων/πόλεως 46, 6947204020**

ΚΑΙ... ΨΑΡΙΑ ΣΟΥΒΛΑΣ!

Γνωστά κι αγαπημένα για την ψαροφαγική τους κουζίνα. Όμως την τιμούν την παράδοση και αυτή την ημέρα στη σχάρα ψήνουν κρέας.

Βαρούκκο Seaside Μόνο για την ημέρα με μενού κρεατοφαγικό και φινό, €50 το άτομο. **Ακτή Κουμουνδούρου 52, Μικρολίμανο, 2105228400**

Θαλασσινός Μεταμφιέζεται και μας καλεί να κάνουμε το ίδιο, προσφέρει κρεατικά και ανάλογους μεζέδες, έχει και τον Καλαφάτη να συμπληρώνει με το ρεπερτόριό του το γλέντι της βραδιάς. **Ηρακλέους & Λυσικράτους 32, Τζιτζιφιές, 2109404518**

Αλμύρα Βάζει στη σχάρα παϊδάκια γάλακτος, στο φούρνο χοιρινά μπουτάκια, τα γαρδουμπάκια τα ψήνει στις κληματοβέργες. Μαζί και πολλά άλλα, €36 το άτομο. **Ελαιών 54, Κ. Κηφισιά, 2106205925**

ΑΝΑΚΑΤΩΜΑΤΑ ΤΟ ΤΣΙΚΝΟΣΑΒΒΑΤΟ

Και φέτος στον πεζόδρομο της Γ. Ολυμπίου στο Κουκάκι στήνεται ένα μεγάλο αποκριάτικο γλέντι με πρωτοβουλία των καταστηματαρχών. Αυτό το Σάββατο, 5 Μαρτίου, από τις 16.00 έως αργά το βράδυ σε περιμένουν δρώμενα για μικρούς και μεγάλους, μουσικές, χοροί και τραγούδια, ενώ τα καταστήματα προσφέρουν μπίρα, κρασί και τσικουδιά με €2 και κερνάνε τα σουβλάκια και τους μεζέδες.

ΤΣΙΚΝΙΣΕ ΜΕ GOODY'S

Καλή η παράδοση, αλλά πώς να ξεχάσουμε και τις αδυναμίες μας; Είτε βγει έξω είτε τσικνίσεις στο σπίτι με την παρέα, τα **Goody's Burger House** στέκονται πλάι σου και προτείνουν Texas BBQ από τη σειρά Angus Burgers με την απίστευτη νοστιμιά και ποιότητα. Θεες να τσικνίσεις αλλά το ταμείο είναι μείον; Τα Goody's Burger House έχουν κι εδώ την απάντηση με τα δύο νέα Combo Meals: Cheese ή Ham με πατάτες και αναψυκτικό με €4,90 και Green ή Golden με πατάτες και αναψυκτικό στα €5,70. Βρες το κοντινότερο κατάστημα ή παράγγειλε online για να τσικνίσεις όπως ξέρεις κι εμπιστεύεσαι.

ΦΕΤΟΣ ΤΣΙΚΝΙΖΟΥΜΕ ΜΕ BURGERS!

Γιατί τα **Goody's Burger House** στέκονται δίπλα σου κάθε νόστιμη στιγμή

Τέλειο τα παιδάκια, μπουκιά και συχώριο τα λουκάνικα, ακόμη πιο ωραίες οι πανσέτες. Αλλά -μεταξύ μας τώρα- σαντο burger δεν έχει! Και όταν μιλάμε για ζουμερά burgers το μυαλό πάει αμέσως στα καινούργια, εντελώς ανανεωμένα Goody's Burger House, στο σπίτι του burger.

Αυτή την Τσικνοπέμπτη λοιπόν, κάνε τη διαφορά και τσίκνισε αλά χάμπουργκερ, διαλέγοντας από τις all time classic αγαπημένες προτάσεις των Goody's. **Texas BBQ** από τη σειρά Angus Burgers που φτάνει στην deluxe εκδοχή του με τις νέες τηγανιτές πατάτες Country Style. **Chicken Golden**, η χρυσή στιγμή στο μπιφτέκι κοτόπουλου, που έχει για συντροφιά το ξεροψημένο μπέικον και τριμμένο τυρί. Και για τους λάτρεις του Cheeseburger, υπάρχει το **Extreme Cheese**, η extreme εκδοχή του πιο επιτυχημένου burger.

Όσον αφορά την Τσικνοπέμπτη, υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπων. Αυτοί που θέλουν να βγουν έξω και αυτοί που θέλουν να γιορτάσουν σπίτι, παρέα με φίλους. Σε όποια κατηγορία κι αν ανήκεις, τα Goody's Burger House είναι εδώ για εσένα αφού μπορείς να απολαύσεις τα αγαπημένα σου burgers στον άπαιχτο καινούργιο χώρο τους ή στη ζεστασιά και άνεση του σπιτιού σου.

Ό,τι και να διαλέξεις όμως, έχει υπόψη σου ότι φέτος η Τσικνοπέμπτη μπορεί να σου βγει πιο οικονομική από ποτέ χάρη στα νέα **Combo Meals** των Goody's. Με αυτή τη νέα καταπληκτική προσφορά το Cheese ή Ham με πατάτες και αναψυκτικό έχει €4,90, ενώ το Green ή Golden με πατάτες και αναψυκτικό έχει €5,70. Καλό τσίκνισμα!

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΜΟΣΧΑΤΟΥ - ΤΑΥΡΟΥ

Είσαι έτοιμος για το κυνήγι του χαμένου θησαυρού;

Της ΕΛΕΩΝΟΡΑΣ ΒΕΡΥΚΟΚΙΔΗ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, Ε. ΒΕΡΥΚΟΚΙΔΗ, Κ.Χ.Θ.

Με το αποκριάτικο κλίμα να φτάνει στο ζενιθ του, κατηφορίσαμε προς Μοσχάτο για να παρακολουθήσουμε από κοντά τις προετοιμασίες για τη μεγάλη παρέλαση της Κυριακής και τρυπώσαμε στα γραφεία της επιτροπής του Κυνηγιού του Χαμένου Θησαυρού (ΚΧΘ) για να δούμε τι περιπέτειες έχουν σκαρώσει φέτος.

Το καρναβάλι του Μοσχάτου και πλέον Μοσχάτου - Ταύρου είναι ένα από τα πιο δημοφιλή του Λεκανοπεδίου. Μετρά πάνω από δύο δεκαετίες, με εντυπωσιακές παρελάσεις που ανέκαθεν προσέλκυαν κόσμο από όλη τη χώρα. Ωστόσο, οι καρναβαλικές εκδηλώσεις τόσο στο Μοσχάτο όσο και τον Ταύρο ξεκινούν με το άνοιγμα του τριωδίου και την έναρξη του κυνηγιού του χαμένου θησαυρού. Φέτος πήραν

μέρος 303 άτομα που έχουν χωριστεί σε 41 ομάδες. Είδαμε κόσμο ντυμένο με ροζ στολές να ξεχύνεται στους δρόμους για σαφάρι. Σε άλλη φάση τους πετύχαμε πάνω σε φουσκοτά παιχνίδια να «δίνουν μάχες» με την επιτροπή. Θα τους δεις να μπαίνουν σε καταστήματα, σε στενά και πλατείες, προσπαθώντας να λύσουν γρίφους και να βρουν εξαρτήματα. Θα τους καταλάβεις από το καρτελάκι που έχουν κρεμασμένο στο λαιμό τους ή από τη σφουρίχτρα με την οποία κάνουν φασαρία από όπου περνούν. Για δύο εβδομάδες εδώ είναι ίσως το πιο χαρούμενο στέκι για να βρισκείται κανείς.

ΚΧΘ, ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΘΕΣΜΟΣ

Το ΚΧΘ είναι η ψυχή του εν λόγω καρναβαλιού. Ξεκίνησε πριν από 26 χρόνια και θυμίζει αρκετά τα παλαιά «Παιχνίδια χωρίς σύνορα». «Όλα ξεκίνησαν

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Τοικνοπέμπτη

9.30-13.30 το ΚΧΘ θα βρίσκεται στα ΚΑΠΗ του Μοσχάτου για Αιμοδοσία Τοικνοparty σχεδόν σε κάθε στενό **Σαββάτο**

19.00 Νυχτερινή Παρέλαση στον Ταύρο Το Μεγάλο Σαφάρι του ΚΧΘ (κρατάει μέχρι το επόμενο πρωί)

Κυριακή

Μεγάλη Παρέλαση στη λεωφόρο Μακρυγιάννη στο Μοσχάτο **Καθαρά Δευτέρα**

Παραδοσιακό Κούλουμα στην παραλία Μοσχάτου και στο Πάρκο Ενόπλων Δυνάμεων στον Ταύρο

More Info:

www.dimosmoschatou-tavrou.gr & xamemos-thisavros.blogspot.gr

από ένα σαφάρι. Αγαπήθηκε τόσο που έφτασε να γίνει θεσμός» μας εξηγεί η **Χριστίνα Λύκου**, μέλος της επιτροπής που το διοργανώνει. «Για δύο εβδομάδες η πόλη κινείται στους ρυθμούς του ΚΧΘ. Ομάδες των 6-7 ατόμων περνούν δοκιμασίες, λαμβάνουν χώρα σε extreme games και λύνουν γρίφους με σκοπό να επιτύχουν τη μεγαλύτερη βαθμολογία και να κερδίσουν το έπαθλο που κάθε χρονιά διαφέρει. Πιο παλιά που υπήρχαν πόροι, το έπαθλο ήταν ένα σημαντικό χρηματικό ποσό... άλλες εποχές. Το σημαντικό είναι ότι ξεφεύγεις από την καθημερινότητα και ξεφεύγει ακόμα και ο κόσμος που απλά παρακολουθεί».

Τα παιχνίδια είναι ευφάνταστα και καθόλου εύκολα. Χρειάζονται ικανότητες αποκρυπτογράφησης κειμένων, δημιουργικότητα και φαντασία. Από την

ΨΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΡΑΙΠΑΛΗ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Καφέ

Booyo (Θερμοπυλών 42, Μοσχάτο)

Pueblo (Μακρυγιάννη 114, Μοσχάτο)

Λουκουμάκι (Μενελάου 12, Ταύρος)

Ψώνια

Gatzelis (Μακρυγιάννη 79, Μοσχάτο)

Princesa (Σολωμού 57, Μοσχάτο)

Fairy Land (Μακρυγιάννη 137, Μοσχάτο)

Φαγητό

Ο Ποδήλατος (Χρυσοστόμου Σμύρνης 26 & Λοκρίδος, Ταύρος)

Mini Size (Κων/πόλεως 26, Ταύρος)

Στου Μέρτικα (Σολωμού 41 & Λουκούργου, Μοσχάτο)

Ζεμπερέκι (Σολωμού 92, Μοσχάτο)

Οινοθήκη (Κων/πόλεως 91, Μοσχάτο)

Καλό βρώμικο

Κοντά στην εκκλησία της Παναγίας, στη Χρ. Σμύρνης στον Ταύρο

παραγωγή κάποιου βίντεο ή την παρουσίαση ενός θεατρικού έργου μέχρι την ανακάλυψη στοιχείων χαμένων στην πόλη, όλα είναι πιθανά σενάρια για μια δοκιμασία, ενώ η συμπεριφορά των παιχτών περνά από κόκκινο σε καθημερινή βάση. Αν για παράδειγμα κάποιος παραβεί τον ΚΟΚ, χάνει βαθμούς από το παιχνίδι (εκτός από πιθανή κλήση της Τροχαίας). Η επιτροπή αποτελείται από 15 άτομα που φορούν ημίψηλο καπέλο με τα ανάλογα διακριτικά και βρίσκονται διασκορπισμένα στην πόλη, έχοντας μάτια παντού. Παρ' όλα αυτά, μπορεί να πάρει μέρος όποιος το επιθυμεί χωρίς να υπάρχει κάποιο όριο στην ηλικία. Σε κάθε περίπτωση, απώτερος σκοπός είναι η διασκέδαση.

«Το ΚΧΘ λειτουργεί υπό την αιγίδα του Δήμου αλλά δρα ανεξάρτητα. Ανάλογα με τους πόρους που προσφέρονται από τους χορηγούς (κυρίως από την τοπική αγορά), διοργανώνονται και τα ανάλογα παιχνίδια. Οι προετοιμασίες ξεκινούν περίπου επτά μήνες νωρίτερα. Παίρνουμε μέρος στο τοπικό καρναβάλι, ως ΚΧΘ, με δικό μας άρμα, αλλά υπάρχουν χρονιές που συμμετέχουμε και σε καρναβάλια άλλων πόλεων. Έχει τύχει να πάρουμε μέρος ακόμα και σε τηλεπαιχνίδια. Μετά το πέρας του προγράμματος και την απονομή του μεγάλου επάθλου, διοργανώνουμε και μια τριήμερη εκδρομή για τα 50 άτομα με την υψηλότερη βαθμολογία» μας λέει ο **Γιώργος Τρούλλος**, επίσης μέλος της επιτροπής.

Ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΣ

Στην καρδιά του Ταύρου, σε ένα ιστορικό καφενείο, στήθηκε πριν από περίπου ένα χρόνο ο Ποδήλατος. Αυτοπροσδιορίζεται σαν το μέρος που μαγειρεύουν σαν τη μαμά μας αλλά καλύτερα από εκείνη. Είναι όμως κάτι περισσότερο, αφού ανοίγει τις πόρτες του από το πρωί και τις κλείνει αργά το βράδυ, προσφέροντας από καφέ με την υπογραφή της taf μέχρι τσίπουρο Τυρνάβου. Προσφέρει δηλαδή αυτό που λέμε «comfort food» με νοσταλγικές γεύσεις, ελαφρώς πειραγμένες αλλά και όλες τις ανέσεις που θα βρεις σε ένα καφενείο. Η ομάδα του Ποδήλατου έχει ξενοδοχειακές καταβολές και εμπειρία χρόνων. Είναι εμφανές στις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούν, στη λίστα των κρασιών (ακόμα και των χύμα), στην καθαριότητα του χώρου, στην εξυπηρέτηση. Το μενού στήνεται βάσει εποχής, ενώ καθημερινά υπάρχουν πιάτα ημέρας. **Χρυσοστόμου Σμύρνης 26 & Λοκρίδος, Ταύρος, 2103459902, fb: opodilatatos**

PUEBLO

«Pueblo» σημαίνει στα ισπανικά «χωριό» ή κάτι που θυμίζει χωριό. Κάπως έτσι στήθηκε αυτό το café, κοντά στο σταθμό του ΗΣΑΠ, σαν το εσωτερικό μιας καλύβας, με εμφανείς μηχανικές επιρροές. Τα σχέδια στους τοίχους φέρουν την υπογραφή του Billy Γρυπάρη. Προσφέρει καλό καφέ, χειροποίητα पेϊντρί, σφολιάτες, μπουγάτσες, σάντουιτς και γλυκά, προσελκύοντας με τις μυρωδιές του τους περαστικούς. Όλα είναι φρέσκα και χειροποίητα. Για τους τυχερούς που μένουν Μοσχάτο ή σε κοντινές περιοχές διαθέτει και delivery service.

Στρατηγού Μακρυγιάννη 114, Μοσχάτο 2104812239

fb: Pueblo-Bakery-and-Cafe

MINI SIZE

Δίπλα στις γραμμές του τρένου βρίσκεται το Mini Size, ένας ατμοσφαιρικός χώρος με διακόσμηση σε βιομηχανικό στιλ που εδώ και χρόνια είναι στέκι καλλιτεχνών. Καθημερινά πειραματίζεται πάνω στη μεσογειακή κουζίνα βάζοντας σε όλες τις γεύσεις τη δική του σφραγίδα. Θα βρεις κοτόπουλο με γιαούρτι και μαστίχα, ρολά μελιτζάνας με χαλούμι ή φωλιές παρμεζάνας να φιλοξενούν σαλάτες αλλά και bacon chips να τις συνοδεύουν. Η κουζίνα του είναι ανοιχτή κάθε μέρα 19.00-2.00, ενώ τις Κυριακές σερβίρει από το μεσημέρι.

Κωνσταντινουπόλεως 26 & Διομήδους, Ταύρος 210-3424704

fb: Mini-Size

GATZELIS

Το «Gatzelis» είναι ένα από τα πιο γνωστά μαγαζιά του Μοσχάτου. Βρίσκεται εκεί από το 1982. Ειδικεύεται στο casual ντύσιμο, ενώ συνεργάζεται με επώνυμες μάρκες. Μπορείς να βρεις γυναικεία, ανδρικά, παπούτσια κι αξεσουάρ. Converse, Superdry, Adidas, DC Shoes και άλλες επωνυμίες στολίζουν γωνιές του μαγαζιού, αλλά την πιο όμορφη τη στολίζει το Hood. Το Hood είναι ένα shop-in-shop που μεταφέρθηκε εδώ το 2012. Πρόκειται για τη χαρά του σκεϊτάρ. Το προσωπικό είναι ευγενικό και φιλικό χωρίς ποτέ να χάνει το χιούμορ του. Το «Gatzelis» συνδυάζει την αμεσότητα ενός συνοικιακού μαγαζιού με την ποικιλία ενός πολυκαταστήματος, αφού πλέον έχει και το δικό του e-shop.

Στρ. Μακρυγιάννη 79, Μοσχάτο 21 0481 9542
www.gatzelis.gr, fb: Gatzelis.eshop

Ας υποθέσουμε πως έχεις τα λεφτά και τη διάθεση και θες να πας στο Καρναβάλι. Ποιο είναι πιο κοντά στην ψυχολογία και στο χαρακτήρα σου; Το Μεξικάνικο; Το Βενετσιάνικο; Το Βραζιλιάνικο; Το Ελληνικό; Κάνε το τεστ και θα σου πούμε σε ποιο θα περάσεις τις καλύτερες Αποκριές!

1. Το καρναβάλι είναι μια γιορτή που:

- α. Μας απελευθερώνει από τους φόβους μας (1)
- β. Μας δίνει την ευκαιρία να υποδυθούμε ρόλους (2)
- γ. Μας κάνει να χορεύουμε και να τραγουδάμε (4)
- δ. Μας βγάζει τα ζωώδη ένστικτα στην επιφάνεια (3)

2. Τι σε έντυναν μικρό-τις Αποκριές;

- α. Καουμπόν - καουμπόισσα (4)
- β. Χανουμάκι - χανούμισσα (2)
- γ. Γέρο - γριά (1)
- δ. Κολομπίνο - κολομπίνα (3)

3. Τι σου αρέσει να κάνεις την περίοδο της Αποκριάς;

- α. Να τρώω κρέατα και κοκορέτσα (1)
- β. Να πίνω μπύρες, πίνω μπύρες (2)
- γ. Να κάνω σεξ (3)
- δ. Να κάνω όλα τα παραπάνω (4)

4. Φαντάσου ότι είσαι ολόγυμνος-η και έχεις μόνο μια μάσκα. Τι θα κρύψεις;

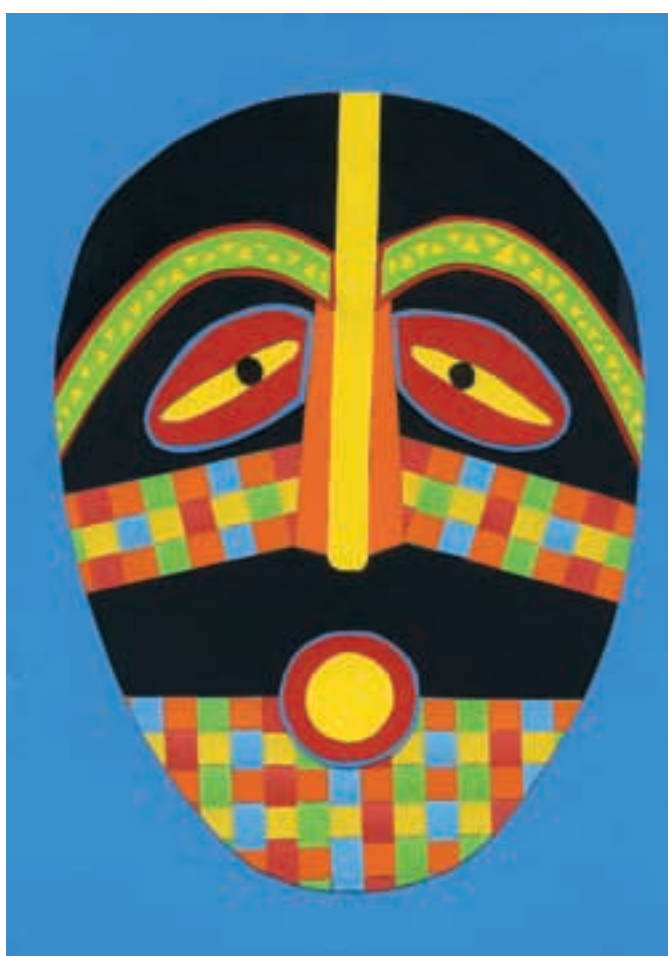
- α. Το πρόσωπό μου (2)
- β. Τα απόκρυφα σημεία μου (1)
- γ. Τον πισινό μου (3)
- δ. Το στήθος μου (4)

5. Ποια μουσική σε φτιάχνει περισσότερο στο Καρναβάλι;

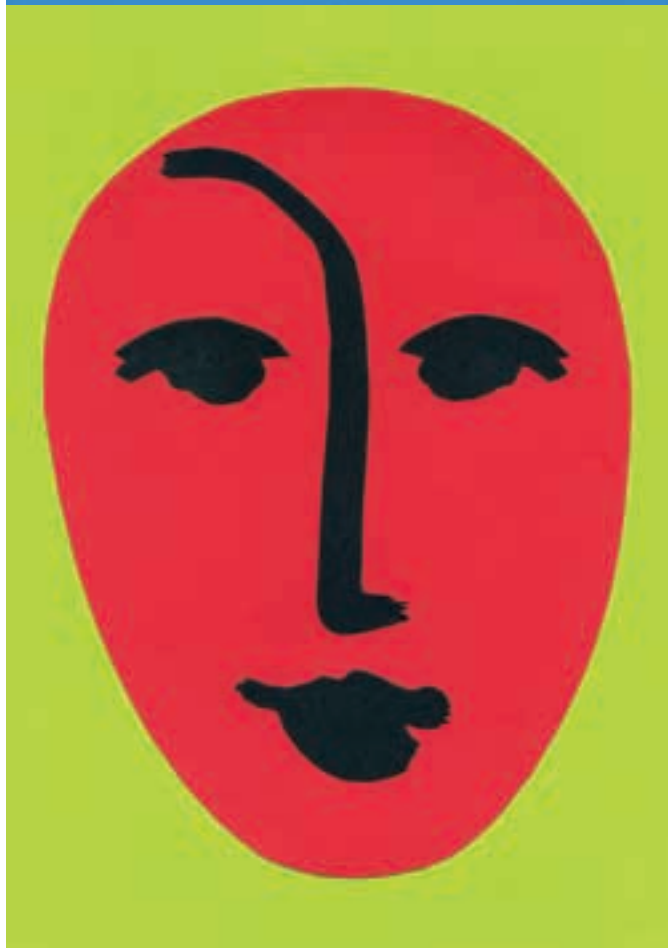
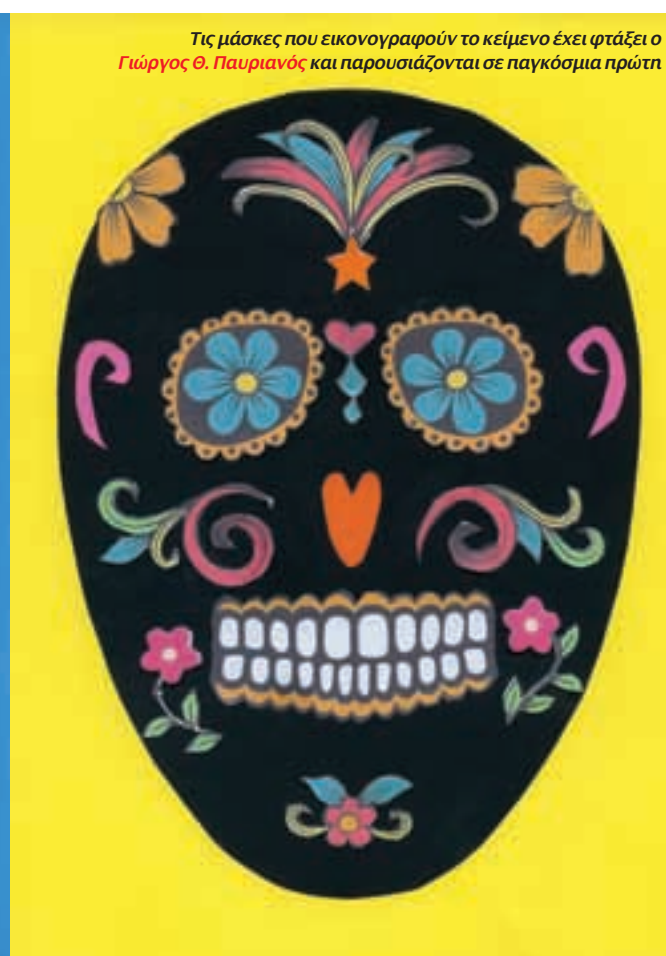
- α. Βραζιλιάνικη, φυσικά! (3)
- β. Μοντέρνα χορευτική (2)
- γ. Νταούλια και πίπιζες (1)
- δ. «Πάμε για τρέλες, στις Σεϊχέλες» (4)

6. Συναντάς στο δρόμο χαρούμενους καρναβαλιστές. Τι κάνουν;

- α. Χορεύω ξέφρενα μαζί τους (4)
- β. Χουφτώνω δεξιά και αριστερά (3)
- γ. Τους ακολουθώ μέχρι να κουραστούν (2)
- δ. Με πιάνει αγοραφοβία και τρέχω να κρυφτώ (1)

Τις μάσκες που εικονογραφούν το κείμενο έχει φτιάξει ο Γιώργος Θ. Παυριανός και παρουσιάζονται σε παγκόσμια πρώτη

7. Για άντρες: Ντύθηκες ποτέ γυναίκα την περίοδο της Αποκριάς;

- α. Ντύνομαι γυναίκα και εκτός αποκριάς (3)
- β. Μια αποκριά φόρεσα περούκα και έβαλα και λίγο κραγιόν (4)
- γ. Δεν μου αρέσουν αυτά, εγώ είμαι άντρας (1)

8. Για γυναίκες: Ντύθηκες ποτέ άντρας την περίοδο της Αποκριάς;

- α. Ναι, αρκετές φορές έχω ντυθεί μάγκας (4)
- β. Μια φορά ντύθηκα

- Μπαρμπαγιώργος (1)
- γ. Όχι, πάντα ντυνόμουν μαρκησία (2)
- δ. Προσπάθησα να ντυθώ, αλλά με στένευε ο καβάλος (3)

9. Λες προστυχόλογα και βρισείς;

- α. Ε, όταν είναι αποκριές

- κανά μινελίκι το χώνω (4)
- β. Λέω πολλές βρωμολοχίες και είμαι ανθρωπόμοσ-η (3)
- γ. Όχι, δεν μου αρέσουν τα προστυχόλογα! (1)
- δ. Μερικές φορές λέω κανά «μαλάκα», «γαμώτο», «αϊ στο διάολο» (2)

10. Ποια από τις 4 μάσκες σου αρέσει περισσότερο;

- α. Αυτή με τη νεκροκεφαλή (1)
- β. Αυτή που είναι σαν τη μάσκα του Αγαμέμνονα (4)
- γ. Η μάσκα με το ζώο (3)
- δ. Η κόκκινη γιατί είναι εκφραστική (2)

Και τώρα, αφού προσθέσετε όλους τους πόντους, δείτε τα αποτελέσματα

10 ΠΟΝΤΟΙ
ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
Είσαι μελαγχολικός-ή, τα κέφια είναι πεσμένα, δύσκολα πας σε ομάδα και ακόμα πιο δύσκολα διασκεδάσεις. Σου ταιριάζει το Μεξικάνικο καρναβάλι που είναι και η γιορτή των νεκρών. Όλο το γλέντι είναι σαν χαρούμενη κηδεία. Θα ντυθείς σκελετός, θα παρακολουθήσεις την παρέλαση και μετά θα φας τσίλι κον κάρνε και θα πιεις καμιά τεκίλα στη χασιέντα. Άστα λα βίστα!

20 ΠΟΝΤΟΙ
ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
Είσαι ρομαντικός-ή, σου αρέσει το ωραίο αλλά θέλεις και το σουσελάκι σου. Στο Βενετσιάνικο καρναβάλι θα φορέσεις τις ωραιότερες μάσκες και θα γλεντήσεις διακριτικά με υπέροχη μουσική και φαγητά. Η μάσκα θα σου επιτρέψει να βγάλεις τα μάτια σου με την ψυχία σου και μετά θα πιεις τον εσπρέσο σου στην πλατεία Σαν Μάρκο. Πρόσεξε μόνο γιατί έχει πολλή υγρασία και αν έχεις αρθριτικά θα σκεβρώσεις.

30 ΠΟΝΤΟΙ
ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
Έχεις ζωώδη ένστικτα, καταπιεσμένη λίμπιντο και έναν ερωτικό τίγρη που βρυχάται μέσα σου. Θέλεις να εκτονωθείς και μόνο στο Βραζιλιάνικο καρναβάλι θα βρεις αυτό που ψάχνεις. Θα χαϊδέψεις μαύρα μαλλιά, θα φιλήσεις χείλη μελίτα και στο Αλακαλακούμπα θα χορέψεις ρούμπα. Οι άντρες να προσέξουν, γιατί καμιά φορά η θεογόμενα που χορεύει μαζί τους πάνω σε τακόνες λεχάνος μπορεί να είναι Βραζιλιάνος από την Κοπακαμπάνα.

40 ΠΟΝΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
Φίλε-η, είσαι εξωστρεφής, η ψυχή της παρέας και διασκεδάσεις τους γύρω σου με την ευχάριστη παρουσία σου. Να πας στο Ελληνικό καρναβάλι, το ωραιότερο του κόσμου. Στο Μοσχάτο θα γίνεις σαν παιδί και θα χορέψεις με τους λιλιπούτειους καρναβαλιστές. Στην Κοζάνη θα πιεις τσίπουρο μέχρι τελικής πτώσης. Στην Πάτρα θα βρεις γκόμενο-α στα Μπουρμπούλια. Να εύχεται μονάχα να είναι ανοιχτοί οι δρόμοι και να μην έχουν κλείσει τα σύνορα. Καλές Αποκριές! **A**

ΠΟΙΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΣΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ;

Του ΓΙΩΡΓΟΥ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ

**ΔΗΜΟΣ
ΚΟΖΑΝΗΣ**

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΝΕΟΛΑΙΑΣ**

**ΑΠΟΚΡΙΑ ΚΟΖΑΝΗΣ
2016**

03 Μαρ 2016 - 14 Μαρ 2016
www.oarhkozanis.gr

PANTHEON THEATER

Book by **BLAKE EDWARDS** Music by **HENRY PURCELL** Lyrics by **LESLIE BRICKS**

VICTOR Victoria

With Music by **Frank Wildhorn**
 Originally produced on Broadway by Blake Edwards, Tony Adams, John Scher, Endemol Theatre Productions, Inc., Polygram Broadway Ventures, Inc.
 Based on the theatrical motion picture named and distributed by Turner Entertainment Co.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΑΠΟΛΛΟΝ ΠΑΠΑΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΗΜΟΥ **ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΡΕΛΗΣ**
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΔΑΣ **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΡΑΓΚΙΟΓΛΟΥ**

ΕΒΕΛΙΝΑ ΠΑΠΟΥΜΙΑ **ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΝΚΟΓΛΟΥ**
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΟΥΣΣΗΣ **ΙΑΣΟΝΑΣ ΜΑΝΔΗΛΑΣ**

Προπώληση εισιτηρίων
 Ταμεία Πάνθεον, Πειραιώς 166, τηλ.: 2103471111, www.pantheontheater.gr • Δίκτυο καταστημάτων ΓΕΡΜΑΝΟΣ • www.tickethour.com

**COSMOTE
DEALS
for YOU**

Η ΘΑΣΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΟΧΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ένα λεύκωμα για την ιστορία του νησιού με τη συμμετοχή εξαιρετικών επιστημόνων

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Ένα εξαιρετικό λεύκωμα 200 σελίδων, σε γλασέ χαρτί, και με φωτογραφίες αντάξιες των πρωτοτύπων που εικονίζουν, κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις ΜΕΔΕΩΝ (210 2821814, medeon@otenet.gr) με πρόλογο, επιστημονική και γλωσσική επιμέλεια της Ομότιμης Καθηγήτριας Προϊστορικής Αρχαιολογίας στο Α.Π.Θ. Καίτη Παπαευθυμίου-Παναγιώτου (που υπογράφει και το πρώτο κείμενο του τόμου «Θάσος: από την Προϊστορία μέχρι τον 20στό αιώνα»).

Προηγείται βέβαια το κείμενο του πρ. διευθυντή της Γαλλικής Σχολής Αθηνών (EFA: Ecole française d' Athenes) Dominique Mulliez, καθώς Γάλλοι αρχαιολόγοι εδώ

και εκατόν και κάτι χρόνια (από το 1911) σε αγαστή συνεργασία με τους Έλληνες συναδέλφους τους ασχολούνται αποκλειστικά με τις ανασκαφές στο νησί, που αναφερόταν τον 5ο π.Χ. αιώνα ως «η Αθήνα του Βορρά». Η έκδοση όμως αυτή (υποψήφια εφέτος για βράβευση από την Ακαδημία Αθηνών), που δεν πρέπει να λείπει από καμιά βιβλιοθήκη, δεν θα είχε γίνει αν ολόκληρη η οικογένεια Μαντενιώτη, καταγόμενη από το νησί –Αθανάσιος με πατέρα τον Γεώργιο, αγγειοπλάστη (τον μνημονεύει η εγκυκλοπαίδεια Λαρούς-Μπριτάνικα, τομος 27, σελ. 290) και τα παιδιά του, Χάρης και Κωνσταντίνος– δεν δίνονταν, ψυχή τε και σώματι, στην πανάκριβη περιπέτεια για την υλοποίησή της.

Όχι επειδή κατάγομαι από το νησί, αλλά χρόνια περίμενα να μάθω επιστημονικά τεκμηριωμένη την ιστορία του – κάτι που απλόχερα μου προσέφερε αυτός ο τόμος. Για την «Τέχνη της Γλυπτικής» –τα μάρμαρα της Θάσου που ήταν ξακουστά στην αρχαιότητα και σήμερα ακόμα αποτελούν πρωτογενή πηγή πλούτου για το νησί– γράφει η αρχαιολόγος και υποψήφια διδάκτορας του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης Κωνσταντίνα Πανούση. Για τα «Νομίσματα της Θάσου» –που έβρισκα στο χώμα μικρός και με αυτά κάναμε «ψωμάκια» στην ακύμαντη επιφάνεια της θάλασσας– ο Γάλλος ακαδημαϊκός Olivier Picard. Για τον «Πολύγνωτο τον Θάσιο», που δίκαια χαρακτηρίστηκε ως «εφευρέτης της ζωγραφικής» («αγαθόν ηθογράφων» και «ηθικόν» κατά τον Αριστοτέλη), ενώ οι περιγραφές του Παιανία στο «Ελλάδος περιήγησις Χ, 26-31» μας ζωντανεύουν τα πολυπρόσωπα έργα του στους Δελφούς «Ιλιού Πέρρες και Νέκυια», γράφει ο λέκτορας Κλασικής Αρχαιολογίας στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Μανόλης Μανωλεδάκης. Κι εδώ θα κάνω μια παρένθεση, για τον άλλο Πολύγνωτο (Βαγής) το επίθετο κι αυτός από τη Θά-

σο), γλύπτης όμως, που έργα του βρίσκονται σε πολλά μουσεία του κόσμου, αρχής γενομένης από το περιλάμπτο Museum of Modern Art της Νέας Υόρκης, ενώ στο γενέθλιο χωριό του, την Ποταμιά, υπάρχει το ομώνυμο μουσείο του. Ο Βαγής από μικρός ξενιτεύθηκε στο «Αμερική - Αμερική» και ως αυτοδίδακτος ταλαντούχος καλλιτέχνης απόκτησε από νέος την αμερικανική ιθαγένεια, όπως γράφει ο Μανωλεδάκης «η μεγάλη φήμη του ζωγράφου Πολύγνωτου οδήγησε την Αφρική να του παραχωρήσει δωρεάν στέγη στους Δελφούς, ενώ χάρη στο γεγονός ότι κάποτε προσέφερε τις υπηρεσίες του δωρεάν στην Αθήνα, κατάφερε να πάρει τον τίτλο του Αθηναίου πολίτη, την οποία η αθηναϊκή πολιτεία συνήθως αρνούνταν στους ξένους».

Για τον «Έλεγχο της ποιότητας του οίνου στην αρχαιότητα» (ο περίφημος θάσιος οίνος που υμνείται στα ομηρικά έπη) γράφει ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Βαρουφάκης. Και για «Το μάρμαρο της Θάσου» οι Αρχαιολόγοι-Αρχιτέκτονες μηχανικοί Τ. Kozelj και Μ. Wurch-Kozelj. Τέλος το λεύκωμα κλείνει με τη λεπτομερή περιγραφή της «Νέας Μόνιμης Έκθεσης του Αρχαιολογικού Μουσείου» (που ανακαινίσθηκε εκβάθρων –και... βαράθρων– από το φιλότεχνο δήμαρχο

του νησιού Κώστα Χατζηγεωργίου) και σ' αυτό μας ξεναγεί, με πλήθος οπτικό υλικό, η αρχαιολόγος Δήμητρα Μαλαμίδου. Έμαθα επιτέλους την ένδοξη ιστορία του νησιού μου. Και καθώς τελειώνω, αυτή την εποχή ένα «επιστολικό» μυθιστόρημα του Θάσου προς την αδελφή του την Ευρώπη όπου την κατηγορεί για τη σημερινή της κατάντια, κι εκείνη από την έδρα της στη Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα προσπαθεί να του δικαιολογηθεί, καταλαβαίνετε τη χαρά μου. («Κατά τη μυθολογική παράδοση το όνομά της η Θάσος το οφείλει στο Θάσο, γιο του Φοίνικα ή του Αγίνωρα ή του ίδιου του Ποσειδώνα, ο οποίος μαζί με τον Κάδμο αναζητούσε την Ευρώπη, που χαιρόταν τον έρωτα του Δία στο Δικταίο Σπήλαιο της Κρήτης. Στις περιπλανήσεις του για ανεύρεση της αδελφής του έφτασε στο νησί όπου μαγεύτηκε από τις φυσικές καλλονές του... Σταμάτησε την αναζήτηση της Ευρώπης και εγκαταστάθηκε στον πανέμορφο τόπο, που πήρε το όνομα του. Σε διάφορες πηγές η Θάσος μνημονεύεται και με άλλα ονόματα, όπως Χρύση, Αερία ή Ηερία, Αιθρία και Ηδωνίς ή Οδωνίς», σελ. 20).

Προσωρινός τίτλος του μυθιστορήματος «Εκεί όπου ακόμα κολυμπάς κάτω από τη σκιά των πεύκων της παραλίας». Η συνειρήση των αδελφών Θάσου-Ευρώπης μετά 3.000 χρόνια. Αυτός ευρωβόσκος κι Εκείνη μέγαιρα σαν τη Λαγκάρντ, κάτοικος στην Bundensbank εν Φραγκφούρτη. **Α**

Τασούλα Επτακοίλη

Το άλλο μου ολόκληρο

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Σύντομοι αποχαιρετισμοί: ο δημοσιογράφος Κώστας Μοσχούδης. 190 σελίδες. Από τη σύντροφό του Τασούλα Επτακοίλη, αυτή και αυτή, μαζί έως το τέλος του. Εκείνη μόνη. Μετά. Του επιδίδει επιστολές. Της επιδίδει επιστολές. Αυτή για αυτήν, αυτή σε αυτόν κι ας έσβησε, εκείνη σε εμάς. Αυτές διαβάζουμε. Τρίλιζα.

Ημερολόγια πένθους, μα προσοχή: μακριά από φθνήα μελό. «Γιατί έτσι συμβαίνει με τις μεγάλες αγάπες, είναι άτρωτες. Ακόμα και απέναντι στον θάνατο». Βιβλίο συγκινητικό, ένα random από αναμνήσεις της κοινής τους ζωής, στιγμές στιγμές, η Επτακοίλη γράφει σαν δεσποσύνη άλλης εποχής, αγγίζοντας γνήσια κρεσέντα που πηγάζουν κατευθείαν από τον ρομαντισμό.

Ένα σπίτι άδειο. Μετά. Γιατί πριν ήταν ένα σπίτι γεμάτο από μουσικές, ταινίες, λουλούδια, γάτους που ρορνρόνιζαν από χάδια ευτυχίας, βιβλία, μαγειρικές και φιλιό, όπως είναι τα κάστρα δηλαδή όλων των αιώνων εραστών: καταφύγια αγάπης, απόρθητα και στοργικά. Ύστερα η ασθένεια, ο λήθαργος, η φθορά, το σβήσιμο, η τέφρα μαζί με τα τριαντάφυλλα στα κύματα, το πένθος και η μοναξιά. Τότε είναι που η Επτακοίλη αρχίζει να αναπλάθει και να θυμάται. Να αναπολεί μα και να ορκίζεται. «Πάντα θα βαδίζω στους άγιους τόπους όσων ζήσαμε και μοιραστήκαμε. Πάντα εσύ θα είσαι το μέτρο των πραγμάτων». Γιατί αυτό είναι το «Άλλο μου ολόκληρο». Μια αληθινή ιστο-

«Το άλλο μου ολόκληρο» Τασούλα Επτακοίλη, εκδ. Πατάκι

ρία δύο ανθρώπων που αγαπήθηκαν πολύ, κατάλαβαν βαθιά ο ένας τον άλλο κι έζησαν ευτυχισμένοι. Ημερολόγια έρωτα, αποτύπωση ιερών στιγμών, η μνήμη απέναντι στο αβάσταχτο και αδιανόητο της απώλειας, η θύμηση ως επούλωση του επώδυνου, του οδυνηρού και του οριστικού. Η ανασύσταση της σχέσης τους και μέσω αυτής η περιπλάνηση της Επτακοίλη στη χώρα της συντριβής, διασχίζοντας τα στάδια πένθους που περιέγραψε η Elisabeth Kubler-Ross: άρνηση, θυμός, διαπραγμάτευση, θλίψη, αποδοχή. Ανθρώπινο, πολύ ανθρώπινο. Και συγκινητικό ως εκεί που δεν παίρνει.

«Αφηγούμαστε για να ζήσουμε» έγραψε κάποτε η Τζόαν Ντίντιον. «Ερχεται όμως κάποια στιγμή που πρέπει να αφήσουμε τους νεκρούς να φύγουν. Να τους αφήσουμε να γίνουν φωτογραφία στο τραπέζι». Χμ, νομίζω πως κάτι τέτοιο, και με ένα μοναδικό συγκινητικό και γλυκό τρόπο, κατάφερε και η Τασούλα Επτακοίλη, δημοσιογράφος και αυτή, με ύφος γραφής συγγενικό της Ντίντιον, στα ρεπορτάζ της, καθώς την παρακολουθώ χρόνια. Έγραψε αυτό το βιβλίο. Ίσως γιατί δεν της αρκεί μόνο μια φωτογραφία στο τραπέζι, εφόσον οι λέξεις ήταν πάντα το δυνατό της σημείο. Οι προκείμενες στο κομοδίνο και τη βιβλιοθήκη, τη δικιά της και τη δικιά μας. Ανθρώπινο, πολύ ανθρώπινο. ●

ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Άρχισε την 1η Μαρτίου ο 20ός Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός «Λυσίας 2016» που διεξάγεται μέσω Internet και απευθύνεται σε όλους τους μαθητές από τη Δ' Δημοτικού μέχρι και τη Γ' Λυκείου που φοιτούν σε σχολεία στην Ελλάδα, την Κύπρο και το εξωτερικό. Στη διεύθυνση www.lysiasedu.org θα βρείτε όλες τις λεπτομέρειες συμμετοχής καθώς και τα βραβεία του διαγωνισμού. Διοργανωτές του «Λυσία 2016» είναι τα Εκπαιδευτήρια Δούκα, η Cosmote και η Microsoft Hellas.

Ο ΔΡΑΚΟΣ

Η θεατρική ομάδα του δήμου Κορυδαλλού με σκηνοθέτη το Μπάμπη Κλαλιώτη επιστρέφει με το θεατρικό έργο του Ε. Σβαρτς «Ο Δράκος». Στο έργο του Ρώσου συγγραφέα και σεναριογράφου το πανάρχαιο παραμυθιακό μοτίβο του πρίγκιπα που σώζει την κοπέλα από το δράκο παίρνει πολιτικές διαστάσεις... Η αυλαία των παραστάσεων άνοιξε στις 2 Μαρτίου στις 21.00 στο Πνευματικό κέντρο Κορυδαλλού «Μελίνα Μερκούρη», στην υπόγεια σκηνή «Γκαράζ», με ελεύθερη είσοδο.

ΜΕ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ

Ένα ρεσιτάλ του κορυφαίου Έλληνα κιθαρίστα, Παναγιώτη Μάργαρη, ο οποίος θα ερμηνεύσει κομμάτια που περιλαμβάνονται στην πρόσφατη δισκογραφική του δουλειά «Με τη μαγεία της κιθάρας», δισκογράφος του σε τραγούδια της ροκ σκηνής, καθώς και συνθέσεις σπουδαίων Ελλήνων και ξένων δημιουργών. Καλεσμένος σε τρία τραγούδια ο Γιώργος Νταλάρας. 1-δρμα Μιχάλης Κακογιάννης, 5/3 στις 21.00, είσοδος € 15, προώληση € 13 με πιστωτική στο www.mcf.gr, στα ταμεία (Πειραιώς 206, Ταύρος), Πανεπιστημίου 39 (Στοά Πεσματζόγλου), Εκδοτήρια Ticket Services και σε όλα τα καταστήματα Forthnet.

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Κ. Βρίτα, σελ. 32

Η MARINA ABRAMONÍC ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΙ

Ο NEON και το Marina Abramović Institute (MAI) παρουσιάζουν το πρόγραμμα «As One», που προάγει την τέχνη της performance

Κάθε performance της ξεφεύγει από τα όρια της τέχνης (και των φιλότεχνων) και γίνεται κοινωνικό γεγονός (π.χ. στην Μπιενάλε της Βενετίας η performance «Balkan Baroque» είχε απίστευτα σφοδρή επίδραση στους θαμώνες, καθώς η Marina Abramović καθισμένη σε ένα λόφο οστών καθάριζε μανιμάς από το αίμα και τη σάρκα τους μια συμβολική πράξη -υπενθύμηση των αιματηρών συγκρούσεων στα Βαλκάνια).

Γ' αυτό και η απόφαση του NEON να συνεργαστεί με το Marina Abramović Institute δεν μπορεί να αφήσει κανέναν αδιάφορο.

Στόχος του από κοινού προγράμματος «As One» είναι η εξοικείωση του ευρύτερου κοινού με τη μορφή σύγχρονης τέχνης, την performance, αλλά αποσκοπεί και στο να αναδείξει μια νέα γενιά καλλιτεχνών performance στην Ελλάδα.

Η Μέθοδος Abramović είναι μια σειρά ασκήσεων σχεδιασμένες από τη Marina Abramović αντλεί υλικό από τη δουλειά της τα τελευταία 40 χρόνια που σκοπό έχουν την επαφή με τον εαυτό μας και τη σύνδεση με τους άλλους.

Στο πρόγραμμα συμμετέχουν συνολικά 24 Έλληνες καλλιτέχνες σε νέες αναθέσεις έργων και 5 ξένοι. Σε όλη τη διάρκεια της έκθεσης θα παρουσιαστούν μακράς και μικρότερης διάρκειας performances, καθώς και 2 re-performances έργων της Marina Abramović. Επίσης, μια σειρά ομιλιών, εργαστηρίων και φιλμ πλαισιώνουν το πρόγραμμα, με σκοπό το κοινό να εκπαιδευτεί στην ιστορία και την εξέλιξη της τέχνης της performance, αναδεικνύοντας πρακτικές που συνδέονται με το χώρο, όπως το θέατρο και ο χορός. Η ίδια η Marina Abramović θα δώσει

δύο διαλέξεις, για την τέχνη της performance και το ρόλο της συμμετοχής του κοινού (Σάββατο 19/3 και Τετάρτη 23/3). Επίσης θα συνομιλήσει, σε δύο εργαστήρια, με επιλεγμένους καλλιτέχνες για την πρακτική τους (Παρασκευή 11/3 & Τρίτη 22/3).

INFO

10/3 - 24/4,
Μουσείο Μπενάκη, Κτίριο Πειραιώς,
Είσοδος δωρεάν.
Περισσότερες
πληροφορίες στο
neon.org.gr

Portrait of Marina Abramović.
Photograph by Paola + Murray®
New York, 2015

Τρία χρόνια μετά την «Αντίληψη», ο Κωνσταντίνος Βήτα έχει έτοιμο το νέο του 9ο προσωπικό άλμπουμ με τίτλο «Ομόνοια» που κυκλοφορεί από τη Minos EMI την Παρασκευή 4 Μαρτίου. Η αλήθεια είναι ότι οι μελωδίες, οι ρυθμοί, οι στίχοι, η φωνή του μας αγγίζουν με έναν εμμονικό τρόπο πλημμυρίζοντάς μας με σκέψεις, συναισθήματα και όνειρα. Στη μόνιμη συντροφιά μας προστίθενται από την Παρασκευή 4 καινούργια ηλεκτρονικά κομμάτια. Λίγο πριν την κυκλοφορία του νέου δίσκου ζητήσαμε από τον Κ. Βήτα να μας μιλήσει για τη μουσική αυτή διαδρομή που τον οδήγησε «σε αυτή τη στρογγυλή πλατεία, αλλά ταυτόχρονα στην έννοια της αγάπης και της σύγκρουσης».

Εβαλες την τελευταία τελεία στην «Ομόνοια». Το νέο σου άλμπουμ. Μέσα από πρόβες, λούπες, ηχογραφήσεις, διορθώσεις κατέληξες σε 12 καινούργιες συνθέσεις. Πώς ήταν όλη αυτή η μουσική διαδρομή; Νομίζω είναι μέσα στα πιο δύσκολα άλμπουμ που ηχογράφησα ποτέ. Έχανα διαρκώς την έννοια και το ύφος που ήθελα να έχω γι' αυτό το άλμπουμ, σε σημείο που ολοκλήρωνα τα τραγούδια και τα ηχογραφούσα ξανά γιατί έβρισκα συνεχώς κάτι που δεν μου άρεσε. Άλλαξα διαρκώς τις ενορχηστρώσεις, έγγραφα κι έσβηνα. Η αρχική ιδέα ήταν να φτιάξω ένα μουσικό άλμπουμ χωρίς τραγούδια αλλά στην πορεία όλα άλλαξαν. Αφησα έξω άλλα 25 κομμάτια που έμειναν σε ένα σκληρό δίσκο. Ηχογράφησα το άλμπουμ στην καρδιά της Αθήνας σε ένα στούντιο στην Αριστοτέλους διασχίζοντας κάθε μέρα το κέντρο, παρατηρώντας τους ανθρώπους γύρω μου και τις καταστάσεις που είναι γνωστές σε όλους. Πολλές φορές σκεφτόμουν τι ενώνει πραγματικά τη συνείδηση με την αφασία και εκεί ανάμεσα προσπάθησα να εστιάσω για να συνθέσω και να γράψω στίχους. Είναι μια δύσκολη εποχή ίσως γιατί όλα αλλάζουν τρομακτικά γρήγορα και όταν πας να μιλήσεις για κάτι είναι ήδη πια πολύ παλιό. Κάθε μέρα μαθαίνουμε ασύλληπτες πληροφορίες για οτιδήποτε. Όλα αυτά κατά κάποιον τρόπο με οδήγησαν στην Ομόνοια, σε αυτή τη στρογγυλή πλατεία, αλλά ταυτόχρονα στην έννοια της αγάπης και της σύγκρουσης.

Τι νέο φέρνει η συνάντησή μας αυτή στην «Ομόνοια»; Κάθε συνάντηση κρύβει μια ελπίδα, μια χαρά, μια λύπη. Πιστεύω πως όλοι συνδεόμαστε με έναν εσωτερικό τρόπο γιατί όλοι περιέχουμε όλα τα ανθρώπινα στοιχεία μέσα μας. Μια συνάντηση περιέχει την προσπάθεια μιας διευθέτησης, μιας αποκατάστασης, τη θέληση αλλά και την πιθανότητα για ισορροπία. Μέσα από όλα αυτά τα κτίρια και τις ευθείες των δρόμων φέρνω λίγες φωτογραφίες και κάποια σχέδια. Ακόμα νιώθω αβέβαιος, ίσως λίγο πιο δυνατός, προσπαθώ να εντοπίζω τα λάθη μου. Είμαι λυπημένος αλλά και κάποιες φορές χαρούμενος.

Έχοντας ολοκληρώσει πια την «Ομόνοια», ετοιμάζεις το αφιέρωμα για το «Ρεμπέτικο» στη Στέγη. Τι μπορείς να μας αποκαλύψεις για το αποτέλεσμα που δημιουργείται; Ναι, αυτό είναι το επόμενο θέμα που ετοιμάζω. Μου ζήτησαν να ετοιμάσω ένα workshop για το «Ρεμπέτικο». Διάλεξα την περίοδο 1920 με 1950 περίπου και για να μην πελαγώσω, επέλεξα δύο γυναίκες που τραγούδησαν ρεμπέτικο, τη Μαρίκα Παπαγκίκα και τη Σωτηρία Μπέλλου, η πρώτη ηχογράφησε στη Νέα Υόρκη και η δεύτερη βίωσε

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

Ο Κ. Βήτα μιλά για το νέο του δίσκο «Ομόνοια»

Του Γιώργου Δημητρακόπουλου

και τραγούδησε σαν κορίτσι τους πρώτους μεγάλους συνθέτες μας. Επέλεξα ανθρώπους που δεν έχουν καμία σχέση με το ρεμπέτικο ώστε όλοι μαζί να το προσεγγίσουμε με μια σύγχρονη ματιά. Διάλεξα τον Ανδρέα Αγγελιδάκη και τον Άγγελο Πλέσσα να δημιουργήσουν το εικαστικό του κονσέρτου και στο μουσικό μέρος επέλεξα τέσσερις νέους μουσικούς, ένα κουαρτέτο βασικά που θα αποτελείται από ηλεκτρικό μπάσο, ηλεκτρική κιθάρα, πιάνο, συνθεσάιζερ και μία φωνή. Θα είναι ένα πείραμα του πώς μπορείς να αποδώσεις αυτή τη συγκεκριμένη μουσική

χωρίς να χρησιμοποιήσεις αυτά τα στοιχεία που την έχουν χαρακτηρίσει μέσα στα χρόνια. Σε λίγο καιρό θα γίνουν κάποιες ανακοινώσεις με περισσότερες πληροφορίες.

Βιώνοντας όλοι μια δύσκολη πραγματικότητα, ποια ήταν τα πράγματα που φώτισαν τις μέρες σου αυτή την περίοδο; Αυτή την περίοδο μου κράτησαν συντροφιά κάποια φιλμ που μου άρεσαν, «Ο γιος του Σαούλ», η «Επιστροφή» του Ινιάρτιου, ο «Μάκβεθ» του Κερζέλ. Το βιβλίο της Μαίρη Ζουρνάζη και του

Wim Wenders «Inventing Peace», το «Hippie Modernism: The Struggle for Utopia», ξαναδιάβασα Έλληνες ποιητές και όποτε βρίσκω ελεύθερο χρόνο τρέχω ή διαβάζω.

Τι ήταν αυτό που μας συγκλόνισε στο τέλος ενός ειδώλου/μουσικού ήρωα σαν τον David Bowie; Όταν ήμουν έφηβος είχα μια κοπέλα που με είχε μυήσει στη μουσική του. Το είδωλό μου τότε ήταν ο Dylan, όμως ο Bowie πραγματικά ήταν κάτι το ασύλληπτο για τις μέρες εκείνες, ήταν ο τρόπος που παρουσίαζε τη μουσική του. Το «Diamond Dogs» και το «Ziggy Stardust» ήταν αγαπημένοι μου δίσκοι, πάντα τον αγαπούσα, και το «Low» για μένα είναι μέσα στα δέκα καλύτερα άλμπουμ μου. Είχα το «Low» σε κασέτα και το άκουγα με τα γουόκμαν διασχίζοντας με το τρένο την Ευρώπη. Είχα πλημμυρίσει από τους ήχους του. Δεν είναι τόσο το γεγονός ότι κάποιος πεθαίνει, όλοι θα πεθάνουμε, αυτή είναι η αλήθεια, αλλά το γεγονός ότι ξαναέρχεσαι αντιμέτωπος με το έργο κάποιου και την επιρροή που είχε στη ζωή σου. Βλέπεις μέσα από αυτόν όλα αυτά που ήσουν, που προσπάθησες, βλέπεις την αλήθεια, το ψέμα, τη σχέση σου με το όνειρο και την πραγματικότητα. Αναμφισβήτητα επηρέασε πολύ κόσμο, έδωσε στη ζωή μας ένα βάθος, τον μιμηθήκαμε για να γίνουμε κουλ με το «Young Americans», το «Lodger». Η εικόνα του σαν ανδρόγυνο μετακίνησε ελάχιστα την τροχιά της γης και έδωσε την ελευθερία σε πολλούς ανθρώπους να εκφραστούν και να αισθανθούν άνετα με αυτό που είναι, γιατί τα είδωλα της κάθε εποχής πραγματικά σημαίνουν πολλά πράγματα για τη νεολαία. Ήταν σπουδαίος τραγουδιστής και συνθέτης, μια σπάνια φωνή στην ιστορία της pop μουσικής. Πάντοτε θα τον ακούω και θα τον νοσταλγώ σαν ένα μέρος της ζωής μου και θα τον ευχαριστώ για ό,τι μου έδωσε μέσα από τη μουσική του. Ακόμα θυμάμαι τη φωνή του μέσα από το σκοτάδι να αντηχεί... Boys, Boys, it's a sweet thing.

Πότε θα παρουσιαστεί ζωντανά το νέο σου άλμπουμ; Θα αφήσω το άλμπουμ να κυλήσει μέσα στον κόσμο, να ακουστεί χαλαρά και κάποια στιγμή προς το καλοκαίρι, αφού θα έχω τελειώσει και το «Ρεμπέτικο», θα ετοιμάσω τις συναυλίες όπου θα παρουσιάσω ζωντανά τα καινούργια μου τραγούδια. Δεν μπορώ να τα κάνω όλα μαζί. Εύχομαι όμως η «Ομόνοια» να έχει μια καλή τύχη.

Το νέο άλμπουμ του Κ. Βήτα «Ομόνοια» κυκλοφορεί από τη Minos EMI στις 4 Μαρτίου. Το project «Μαύρο Αίμα» για το «Ρεμπέτικο» θα παρουσιαστεί 3&4 Ιουνίου στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης.

VARIOUSARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Κορίτσια στον ήλιο

Δεν είναι μόνο που η γυναικεία παρουσία στη μουσική αυξάνεται αριθμητικά, είναι που καταλαμβάνει όλο και πιο ουσιαστικό χώρο.

Όταν το 1974 αγόρασα τους πρώτους μου δίσκους δεν υπήρχε καμία γυναίκα σε αυτούς και, αν θυμάμαι καλά, άργησε να έρθει. Η βασική εικόνα πριν από την εποχή μου είχε τη γυναίκα καθισμένη σε ένα σκαμπό, με μακριά φούστα, μια κιθάρα και μελαγχολικό ύφος, με μια σταγόνα ποιητική διάθεση. Το progressive έφερε τις φωνές της όπερας στην ποπ μουσική και το punk, που τα σάρωσε όλα, έκανε πραγματικά χώρο στη σκηνή για τη γυναικεία παρουσία. Δεν ήταν πια «η εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα», η εικόνα: κορίτσι, κιθάρα, ένα γυάλινο κουτί με μυστικά και φωνή που αραδιάζει συναισθήματα, άρχισε να ξεθωριάζει. Η συμπόνια, το πάθος, η αφοσίωση έκαναν χώρο στην ακαταστασία. Τα φλεγόμενα σουτιέν άνοιξαν δρόμο και το νερό μπήκε στ' αυλάκι.

Προφανώς και δεν υπάρχει «γυναικεία μουσική», υπάρχει όμως γυναικεία ματιά στα πράγματα κι αυτό επιδρά στην τέχνη όπως και στη ζωή. Όταν δούλευα πριν από χρόνια για την εγκυκλοπαίδεια «Women In Rock» και είχα μπροστά όλο το φάσμα της γυναικείας παρουσίας, από τα gospel και τα blues ως το rock και τη soul, κατανόησα καλύτερα αυτή την άλλη ματιά, που κατόρθωσε σταδιακά να «διαβρώσει» έναν ακόμη ανδροκρατούμενο χώρο γεμάτο από μπίρες, σεξισμό, κατρουλιά έξω απ' τη λεκάνη και πολλές κλανιές για αστέιο. Τι κι αν έχουν περάσει τόσα χρόνια κι έχουν συμβεί τόσα πολλά. Πάντα οι γυναίκες θα μου κάνουν μια ιδιαίτερη εντύπωση γιατί δύσκολα μπορώ να βρω μια αντρική εκδοχή της Bjork ή της P J Harvey, της Nico ή της Marianne Faithfull.

Τα τελευταία χρόνια νομίζω πως ο ρυθμός που ενδιαφέρουσες γυναίκες εμφα-

νίζονται στη μουσική αυξάνει (Courtney Barnett, Julia Holter, Savages, Natalie Prass, Rhiannon Giddens, Nadine Shah, Anna Von Hausswolff, Helena Hauff, για να αναφέρω μόνο μερικές από τις περσινές επιδόσεις), αλλά είναι και πολλές από το παρελθόν που φαίνεται πως ξαναβρίσκουν την περπατησιά τους, από τη Lucinda Williams ως τις Sleater-Kinney κι από τη Rickie Lee Jones ως την Kim Gordon.

Όλα αυτά γιατί ήρθα σε επαφή τις προηγούμενες μέρες με δυο-τρεις νέες περιπτώσεις με ενδιαφέρον. Τις δύο τις παρουσιάζω εδώ, για την 3η θα επανέλθω στο επόμενο τεύχος...

ALA.NI - You & I
Με πατέρα μπασίστα και μητέρα από το χώρο της μόδας, η Αγγλίδα έχει πίσω της θητεία σε φωνητικά για τον Damon

Albarn, τη Mary J Blige και τον Andrea Bocelli. Τα παράτησε, στράφηκε στη μόδα αλλά επέστρεψε στη μουσική για να κάνει αυτό που η ίδια ονομάζει: «dark Disney». Με στοιχεία από τη μαύρη μουσική του παρελθόντος, με cool αποστασιοποιημένο στιλ αλλά και το καλά κρυμμένο πάθος που είχε η Billie Holliday, έκανε ολομόναχο το πρώτο της άλμπουμ και με τη μία κάνει αισθητή την παρουσία της και δικαίως. Προσωπικό ύφος και διαχρονικό στιλ την κάνουν ήδη το καινούργιο «καλά κρυμμένο μυστικό» στην Αγγλία που παίζει σε sold-out συναυλίες.

Hinds - Leave me alone
Ένα ισπανικό κουαρτέτο που υπηρετεί με πάθος και αφοσίωση το «it's only rock 'n' roll but I like it». Ευδι-

άθετο, αποτελεσματικό, καλοφτιαγμένο, με αγνά υλικά garage rock που δεν σε χαλάει όσες φορές κι αν τ' ακούσεις. Σίγουρα θέλεις να παίξουν στο πάρτι σου.

→ maksmilat@gmail.com

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΗΣ
Με τη μαγεία της κιθάρας
ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ Ο
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΛΑΡΑΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2016
ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΟΡΑ ΕΝΑΡΞΗ: 21:00

ΠΡΟΦΑΝΕΣ ΕΣΤΙΜΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΣ WWW.OLIVE.GR
ΣΤΗ ΤΑΜΕΙΑ ΤΩΝ ΔΡΑΧΜΩΣ ΣΠΕΡΜΑΞ 306 (ΑΘΗΝΕΣ)
ΣΤΗ ΕΚΔΟΣΤΗΡΙΑ TICKET SERVICES ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΡΙΑΝΦΩΝ 50 (ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΣΟΦΑΝΗ)
ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΚΟΡΝΕΛΙΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ

Από το Olive.gr

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΙΤΙΝΑΣ
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΤΖΟΥΛΙΑ
AUGUST STRINDBERG
3ος χρόνος

ARROYO NUEVO ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ FLAMENCO

ΕΝΑΡΞΗ
7-3-2016

ΔΕΥΤΕΡΑ & ΤΡΙΤΗ 9:00pm για λίγες παραστάσεις

ΘΕΑΤΡΟ **Άνεσις**

210 74 88 881-2

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ! **Angèle Dubeau & La Pietà για τις γυναίκες**

Μία από τις διασημότερες δεξιότητες του βιολιού της εποχής μας, η Angèle Dubeau, και μία από τις σημαντικότερες γυναικείες ορχήστρες εγχόρδων, η La Pietà, σε δημιουργίες τόσο του κορυφαίου Ludovico Einaudi όσο και των άλλων μεγάλων σύγχρονων δημιουργών, έρχονται στην Αθήνα για μια συναυλία αφιερωμένη στην Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Την Τρίτη 8 Μαρτίου στο Θέατρο Παλλάς, στις 21.00. Την ίδια ημέρα στις 12.00 θα δοθεί δωρεάν συναυλία για παι-

διά-μαθητές. Εισιτήρια από €18 έως €48, με έκπτωση 20% για ανέργους ΑΜΕΑ, 65+, παιδιά, μαθητές και φοιτητές. Προπώληση στα ταμεία του Παλλάς, Βουκουρεστίου 5, στο www.ticket365.gr και στο 211 1000365. Υπό την αιγίδα της πρεσβείας του Καναδά, στο πλαίσιο της Πορτίς της Γαλλοφωνίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ

ΣΗΚΩ ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΔΩΣΕ ΡΕΥΜΑ...

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ ΕΛΕΝΗ ΒΙΤΑΛΗ

ΚΥΤΤΑΡΟ

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

www.kyttarolive.gr

ΛΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΖΙΩΓΑΛΑΣ

ΚΥΤΤΑΡΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ

www.kyttarolive.gr

ΓΙΑ 5 ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
4-5 & 11-12-13 ΜΑΡΤΙΟΥ

THE 80'S PARTY

ΚΥΤΤΑΡΟ

ΠΟΛΙΝΑ ΜΠΙΓΑΛΗΣ
ΧΑΡΙΤΟΔΙΠΛΩΜΕΝΟΣ & Potts

www.kyttarolive.gr

-Οι νεκροί είναι νεκροί. Τέλος της κουβέντας. -Ειδικά όταν τους ξεχνάμε.
(Το «Λουλούδια» μιλούν τόσο για τους νεκρούς όσο και τους ζωντανούς)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Ένα μπουκέτο ταινίες

critic's CHOICE

Λουλούδια (LOREAK) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζον Γαράνιο, Χοσέ Μαρί Γενάγα

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ναγκόρε Αρανμπούρου, Ιτσιάρ Ιτούνιο, Ιτσιάρ Αϊζπούρου, Χοσεάν Μπένγκοετσέα

Μια γυναίκα που ζει μια μάλλον άχαρη ζωή ξεκινά να δέχεται μια ανθοδέσμη κάθε εβδομάδα από άγνωστο αποστολέα. Ποιος μπορεί να της στέλνει λουλούδια και γιατί;

Ένα μπουκέτο λουλούδια δεν είναι κάτι που μπορεί να σου αλλάξει τη ζωή, αλλά μπορεί να την κάνει καλύτερη για λίγο και το ίδιο ισχύει για το φιλμ των Τζον Γαράνιο και Χοσέ Μαρί Γενάγα. Μια τρυφερή αλλά ποτέ γλυκερή ιστορία που ακολουθεί απροσδόκητες διαδρομές, το φιλμ ξεκινά ως η ιστορία της Άνε, μιας σαραντάρας γυναίκας που μοιάζει

παγιδευμένη σε έναν αδιάφορο γάμο και την πρόωρη έλευση της εμμηνόπαυσης. Όταν μια ανθοδέσμη φτάσει σπίτι της, δίχως κανένα σημείωμα, και το ίδιο επαναληφθεί την επόμενη και την επόμενη εβδομάδα, κάτι θα αλλάξει στη ζωή της. Προς τιμήν του φιλμ όχι με τον απλοϊκό ρομαντικό τρόπο που θα περιμένατε, μα μέσα από μια ιστορία που

θα μπλέξει στον ιστό της δύο ακόμη γυναίκες κι ένα σημείο σ' έναν επαρχιακό αυτοκινητόδρομο, το σημείο ενός ατυχήματος όπου ένα άλλο μπουκέτο λουλούδια θα αφήνεται εκεί κάθε εβδομάδα. Μελαγχολικά αλλά με έναν τρόπο που σου ζεσταίνει την ύπαρξη, τα «Λουλούδια» είναι μια γοητευτικά σκηνοθετημένη ταινία για τους παράξενους τρόπους της καρδιάς και του μυαλού να αντιμετωπίζουν την απώλεια —όχι μόνο ανθρώπων μα και ονείρων—, γεμάτη από μια τρυφερή ποιηση της καθημερινότητας. Οι μικρές στιγμές είναι που κάνουν εδώ τη διαφορά, όσα υπαινίσσονται ή μένουν ανείπωτα, τα πράγματα που οι ηρωίδες και οι θεατές χτίζουν στο κεφάλι τους, οι αδιόρατες γραμμές που με έναν τρόπο, σχεδόν μεταφυσικό, μπορεί να ενώνουν τις ζωές διαφορετικών ανθρώπων. Τόσο διακριτικά όσο το άρωμα μιας ανθοδέσμης που μένει στο χώρο ακόμη κι όταν τα λουλούδια της έχουν μαραθεί...

Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας αναρωτιέται

Τι εικόνες ακούμε όταν βλέπουμε τη μουσική;

Ο Ορέστης Ανδρεαδάκης, καλλιτεχνικός διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας, θα πραγματοποιήσει την Κυριακή 6 Μαρτίου στην αίθουσα συναυλιών του Φ.Σ. Παρνασσός, ένα διαδραστικό, ψυχαγωγικό και εκπαιδευτικό κινηματογραφικό παιχνίδι για μικρούς και μεγάλους με τίτλο: Τι εικόνες ακούμε όταν βλέπουμε μουσική; Μήπως τελικά τη μουσική των ταινιών τη βλέπουμε περισσότερο απ' όση ακούμε; Και μήπως μπορούμε να ακούσουμε τις εικόνες του σινεμά πιο μελωδικά και από την ίδια τη μουσική; Οι απαντήσεις θα δοθούν με συνοδεία ζωντανής μουσικής. Οι μουσικοί Mr. Girl (κλαρινέτο και EWI) και Γεράσιμος Κασίρης (φλάουτο και πιάνο) θα ερμηνεύσουν ζωντανά διάσημες κινηματογραφικές μελωδίες και θα δημιουργήσουν ένα πρωτότυπο μουσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο οι κινούμενες εικόνες αποκτούν μια άλλη υπόσταση. Η εκδήλωση, της οποίας τα έσοδα θα διατεθούν αποκλειστικά προς ενίσχυση των δράσεων του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός, είναι μια ευγενική χορηγία του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας.

Victoria ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σεμπάστιαν Σίπερ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Λαία Κόστα, Φρέντερικ Λάου, Μπουράκ Γιγκίτ, Φραντζ Ρογκόφκι

Μια Ισπανίδα που ζει στο Βερολίνο φλερτάρει με έναν άντρα έξω από ένα κλαμπ και η νύχτα που θα ακολουθήσει θα αποδειχθεί υπερβολικά περιπετειώδης.

Ένα συναρπαστικό μονοπλόνο διάρκειας 138 λεπτών που όχι απλά δεν σε αφήνει να βαρεθείς, αλλά κρατά την ένταση σε υψηλά επίπεδα, από τη μεθυστική αρχή έως το μάλλον αναμενόμενο τέλος. Με τον ίδιο τρόπο που μπορείς να φανταστείς την κατάληξη αυτής της βραδιάς που ξεκινά χαριτωμένα φιλική για να γίνει γρήγορα σκοτεινή, αντιλαμβάνεσαι ότι το φιλμ του Σίπερ είναι περισσότερο εντυπωσιακό ως ένα τεχνικό κατόρθωμα παρά σαν μια ολοκληρωμένη ταινία. Ακόμη κι έτσι όμως, δεν παύει να κρατά το ενδιαφέρον σου αμείωτο και στην πορεία να χτίζει ένα αληθοφανές πορτρέτο μιας ομάδας ηρώων που μοιάζουν να δυσκολεύονται να βρουν τη θέση τους σε καθορισμένες νόρμες.

Καύση **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στράτος Τζιτζής

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ν. Γεωργιάκης, Γ. Μπρέμπου, Γ. Χρανιώτης, Ι. Μαυρέα, Β. Τρουφάκου

Πέντε συγγενείς, φίλοι, εραστές συγκεντρωμένοι σε ένα σπίτι, δεν μπορούν να αποφασίσουν αν η καύση ή η ταφή είναι ο σωστός τρόπος για το νεκρό τους στο διπλανό δωμάτιο.

Η νέα ταινία του Στράτου Τζιτζή ξεκίνησε σαν θεατρικό κι αυτό είναι απόλυτα εμφανές. Όχι στον τρόπο που σκηνοθετείται η κινηματογραφική εκδοχή της, μα κυρίως στο λόγο και τις συμβάσεις του έργου. Τις περισσότερες φορές το θέατρο όχι απλά δεν χρησιμοποιεί, μα αγνοεί την ιδέα του υπαινιγμού, και κάπως έτσι ακόμη και αυτή η ιστορία που θέλει να μιλήσει για κάτι μεγαλύτερο από τους πέντε ήρωές της δεν κατορθώνει να αποφύγει το προφανές. Από τις συγκρούσεις που μαίνονται εκτός του σπιτιού μέχρι τα σχεδόν κλισέ «χαρακτηριστικά» των ηρώων, το φιλμ θέλει να είναι μια καυστική ματιά στην Ελλάδα του σήμερα και στις παθογένειές της, και το κάνει αλλά δίχως να λείπει κάτι αληθινά καινούργιο.

Το 5ο κύμα (THE 5th WAVE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέι Μπλέικσον

ΠΑΙΖΟΥΝ: Κλόι Γκρέις Μόρετζ, Λιβ Σράμπερ, Μάικ Μονρόε, Νικ Ρόμπινσον

Μια εισβολή εξωγήινων έχει αποδεδειχθεί τον πλανήτη μας. Ένα κορίτσι που έχει κατορθώσει να επιβιώσει, προσπαθεί να σώσει το μικρό της αδελφό από τον όποιο έχουν χωριστεί.

Βασισμένο σε μια ακόμη σειρά δυστοπικών βιβλίων εφηβικής λογοτεχνίας, το φιλμ προσφέρει μια ακόμη δόση από κάτι υπερβολικά γνώριμο, με μια ηρωίδα που δεν πείθει ούτε ως ανέμελη teenager στο πρώτο μισό της ιστορίας ούτε ως αποφασισμένη να κάνει τα πάντα για την επιβίωσή της στο δεύτερο —εκεί που μια Τζένιφερ Λόρενς, ανυψώνει με την ερμηνεία της τους «Αγώνες Πείνας» σε κάτι παραπάνω από αυτό που θα μπορούσε να είναι. Σε κάθε επίπεδο, όμως, ελάχιστα πράγματα ξεφεύγουν από την πεπατημένη, με αποτέλεσμα όταν η περιπέτεια της ηρωίδας φτάσει στο προσωρινό τέλος της ελάχιστο ενδιαφέρον έχει για το τι θα ακολουθήσει στην επόμενη ταινία της σειράς.

ΑΚΟΜΗ

>>> Αφού έσωσε τον Αμερικάνο πρόεδρο από τους τρομοκράτες στο «Ο Όλυμπος έπεσε», ο Τζέρεμυ Μπάτλερ θα τον σώσει ξανά μαζί με όλους τους ηγέτες του ελεύθερου κόσμου στη Μεγάλη Βρετανία στο «**Το Λονδίνο έπεσε**» (London Has Fallen). Μια ομάδα τρομοκρατών θα οργανώσει σχέδιο εξόντωσής τους με δόλωμα την κηδεία του Βρετανού πρωθυπουργού, σε αυτή την «εκρηκτική» περιπέτεια του Μπάμπιακ Νατζάφι.

>>> Ένα λαγουδάκι αντιλαμβάνεται ότι η δουλειά του αστυνομικού είναι πιο δύσκολη απ' όση περίμενε στη «**Ζωούπολη**» (Zootopia), μια πόλη που αποτελεί κωμωδία κάθε ζώου στον κόσμο σε αυτή την ταινία κινουμένων σχεδίων των Μπάρνι Χάουαρντ, Ριτς Μουρ, Τζάρεντ Μπους.

>>> Ο Γουίλ Φέρελ είναι ο θετός πατέρας δύο παιδιών που θα αναγκαστεί να διεκδικήσει όταν ο βιολογικός, μηχανόβιος πατέρας τους Μαρκ Γουόλμπεργκ, επιστρέψει και θα ελεήσει να εμπλακεί ξανά στη ζωή τους στην κωμωδία των Σον Άντερς και Τζον Μόρις «**Ο μπαμπάς γύρισε**» (Daddy's Home).

INFO

Γενική είσοδος: €5
Φιλολογικός Σύλλογος Παρνασσός, Πλατεία Αγ. Γεωργίου Καρύτση 8
Κυριακή 6 Μαρτίου 2016
18.00-20.00
Πληροφορίες - Κρατήσεις:
210 3221917,
Isparnas@otenet.gr

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

G-STAR RAW

Ο Pharrell Williams ο νέος συν-ιδιοκτήτης

Τη στρατηγική τους συνεργασία ανακοίνωσαν η G-Star RAW και ο Pharrell Williams, ο οποίος πλέον αποτελεί συν-ιδιοκτήτη του denim brand. Με κοινή αντίληψη στο σχεδιασμό, το ήθος και τη δημιουργικότητα, η ανάμειξη του Pharrell με τη G-Star προέκυψε ως φυσική εξέλιξη, αφού και οι δύο έχουν κοινή επιδίωξη την καινοτομία. Επιπλέον, τους χαρακτηρίζει η ίδια αισθητική σχετικά με το ακατέργαστο (raw), το αγνό, το πρωτοπόρο και προσδιορίζονται από τη συνεχή αναζήτηση για το απροσδόκητο. «Η G-Star είναι μια ανεξάρτητη στο πνεύμα και προοδευτική εταιρεία. Πιστεύω ότι θα είναι η καθοριστική μάρκα denim του 21ου αιώνα. Ανυπομονώ να γίνω μέρος αυτής της αποστολής και να συν-δημιουργώ το μέλλον της» δήλωσε ο Pharrell. - ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Σημαντική βράβευση ανοίγει το δρόμο για τη χειρουργική αντιμετώπιση της Νόσου Peyronie

Στο πλαίσιο του συνεδρίου της ESSM (European Society for Sexual Medicine), που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στη Μαδρίτη, βραβεύτηκε ο Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης, Χειρουργός Ουρολόγος-Ανδρολόγος, διευθυντής της Κλινικής Σεξολογίας-Ανδρολογίας του Ιατρικού Κέντρου Αθηνών, για την εργασία που παρουσίασε σχετικά με τη γεωμετρική χειρουργική μέθοδο και θεραπεία της Νόσου του Peyronie. Η εργασία βραβεύτηκε για την ποιότητα της χειρουργικής τεχνικής καθώς και το μεγάλο αριθμό περιστατικών που μελέτησε. Η Νόσος του Peyronie είναι μία ιδιόμορφη πάθηση που δεν έχει σαφή αίτια αλλά ούτε και φαρμακευτική λύση μέχρι σήμερα, ενώ η ιατρική κοινότητα στο σύνολό της δεν έχει υιοθετήσει πλήρως κάποια από τις διαθέσιμες χειρουργικές τεχνικές. Σαν αποτέλεσμα, επικρατεί σύγχυση σχετικά με το ποια είναι η ενδεδειγμένη μέθοδος για να αντιμετωπιστεί η ιδιόμορφη αυτή πάθηση. Η εργασία του κ. Κωνσταντινίδη, λόγω του μεγάλου όγκου περιστατικών που μελέτησε, έπεισε πως η τεχνική με μαθηματικό γεωμετρικό μοντέλο επιλογής του μοσχεύματος μπορεί να αποτελέσει το golden rule στη χειρουργική λύση. Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου, ο κ. Κωνσταντινίδης και η ομάδα του παρουσίασαν λεπτομερώς τη μέθοδο εστιάζοντας στην εκτενή μετεχειρητική περίοδο παρακολούθησης που υπερβαίνει τα πέντε χρόνια.

Ενημέρωση για το διαβήτη στα σχολεία

Στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης, η Sanofi Ελλάδα ανέπτυξε μια καινοτόμα πρωτοβουλία ευαισθητοποίησης για το διαβήτη τύπου 1 στο σχολικό περιβάλλον, η οποία φέρει την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και τελεί υπό την αιγίδα της Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας (ΕΔΕ) και της Ελληνικής Ομοσπονδίας για τον Διαβήτη (ΕΛΟΔΙ). Γραμμένα ειδικά για αυτό το σκοπό, το λογοτεχνικό βιβλίο «Ο Παντεσπάνιος κι εγώ - Το Ημερολόγιο ενός παιδιού με σακχαρώδη διαβήτη», η θεατρική του διασκευή και ενημερωτικό υλικό για τους εκπαιδευτικούς αποστέλλονται σε όλα τα δημοτικά σχολεία της Ελλάδας. Ο διαβήτης τύπου 1 ή νεανικός διαβήτης είναι μία αυτοάνοση νόσος που προσβάλλει περίπου 300 άτομα κάθε χρόνο στη χώρα μας, τα οποία, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, είναι παιδιά σχολικής ηλικίας. Είναι σημαντικό οι εκπαιδευτικοί να είναι ενημερωμένοι για το διαβήτη τύπου 1, καθώς, παράλληλα με την οικογένεια, καλούνται να παίξουν έναν πολύ ουσιαστικό ρόλο στην καθημερινότητα των παιδιών που ζουν με διαβήτη.

Δράσεις για την Παγκόσμια Ημέρα Σπάνιων Παθήσεων

Στις 29 Φεβρουαρίου 2016 εορτάστηκε η Παγκόσμια Ημέρα Σπάνιων Παθήσεων μια πραγματικά σπάνια ημέρα στο πλαίσιο της οποίας η Πανελλήνια Ένωση Σπάνιων Παθήσεων (ΠΕΣΠΑ), μαζί με άλλους φορείς παροχής κοινωνικής φροντίδας, διοργάνωσαν από κοινού μία σημαντική δράση με στόχο την καλύτερη ενημέρωση: 25 σύλλογοι ενώθηκαν και μοίρασαν 7.500 βραχιολάκια, διαφορετικά και μοναδικά, ένα για κάθε μία από τις συνολικά 7.500 σπάνιες παθήσεις που έχουν καταγραφεί έως σήμερα. Η Merck συνέβαλε στην κοινή αυτή δράση καθώς οι εργαζόμενοι της δημιούργησαν και προσέφεραν συνολικά 100 χειροποίητα, διαφορετικά βραχιολάκια. Για την επίτευξη του στόχου, διοργανώθηκε την Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου στα γραφεία της Merck ένα διαφορετικό «εκπαιδευτικό σεμινάριο - εργαστήριο», όπου αρχικά οι εργαζόμενοι ενημερώθηκαν σχετικά με τις δράσεις και το έργο της ΠΕΣΠΑ από τη Γενική Γραμματέα, κ. Μαρία Αδαμοπούλου. Στη συνέχεια αφιέρωσαν χρόνο για να δημιουργήσουν διαφορετικά και μοναδικά βραχιολάκια, από χειροποίητα κεραμικά στοιχεία, με διάφορα μηνύματα και ευχές. Μετά την ολοκλήρωση της δράσης, τα βραχιολάκια συγκεντρώθηκαν και εστάλησαν στα γραφεία της ΠΕΣΠΑ ώστε να διατεθούν στο κοινό.

ΤΙ ΝΕΑ

ADIDAS ORIGINALS

Φτιάξε το δικό σου μέλλον «φωνάζει» η νέα καμπάνια των adidas Originals με τίτλο «Future». 4 νέοι δημιουργοί, οι Μαρία-Φλώρα Παπαπαναγιώτου (σχεδιάστρια μόδας), ο Ιάσοντας Μανδηλάς (ηθοποιός), ο Πάνος Γεωργίου (φωτογράφος) και ο Δημήτρης Νασσιούλας (ηθοποιός) βαδίζουν με αυτοπεποίθηση προς το δικό τους μέλλον. Τα βήματά τους στηρίζουν τα Tubular, τα πιο progressive fashion sneakers του σύγχρονου street style, που επιστρέφουν δυναμικά για τη σεζόν Άνοιξη/ Καλοκαίρι.

ΜΗ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ!

Δείτε στο athensvoice.gr εφτά ασκήσεις που μπορείτε να κάνετε μόνοι/ες στην αυλή του σπιτιού σας

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΥΤΑΣ

Πιάσε διάδρομο!

Όλα όσα πρέπει να ξέρεις πριν αρχίσεις γυμναστική

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Εχουμε μπει στην τελική ευθεία για την άνοιξη κι αυτό σημαίνει ένα πράγμα: Είναι η εποχή που τρέχουμε πανικόβλητοι να γραφτούμε σε γυμναστήρια για να μας βρει η καλοκαιρινή σεζόν σε φόρμα. Επειδή όμως κάθε χρόνο το ίδιο κάνουμε και προκοπή δεν βλέπουμε, φέτος αποφασίσαμε να ρωτήσουμε 1-2 βασικά πραγματάκια πριν πέσουμε με τα μούτρα στο πιο οικονομικό ή δημοφιλές για την εποχή πρόγραμμα. Βρήκαμε τον Στράτο Μπεζιριάνογλου, πτυχιούχο γυμναστή, στο όνομα του οποίου ορκίζονται όλα τα γυμνασμένα κορμιά των νοτίων προαστίων, και να τι μάθαμε...

Κυκλοφορούν αμέτρητα είδη γυμναστικής, όπως pilates, tabata, TRX, yoga, zumba, aerobic, crossfit κ.λπ. Πώς ξέρω ποιο ταιριάζει σε μένα; Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν τόσες και άπειρες ακόμη, με ελκυστικούς τίτλους και θεωρίες από όσους τις εμπορεύονται. Οι περισσότεροι θα προσπαθήσουν να σε πείσουν πως η δική τους μέθοδος είναι η πληρέστερη, αποδοτικότερη και ασφαλέστερη. Στην πραγματικότητα, δεν είναι όλα κατάλληλα για όλους. Δεν υπάρχουν κακές και καλές μέθοδοι γυμναστικής, καθεμία από αυτές έχει την ωφέλιμότητά της, όλα εξαρτώνται όμως από το γυμναστή γι' αυτό θα πρέπει να συμβουλευέσαι μόνο κάποιον ειδικό. Άλλωστε, ένας πτυχιούχος καθηγητής φυσικής αγωγής μπορεί να δημιουργήσει ένα πλήρες ασκσιολόγιο πατώντας σε οποιαδήποτε μέθοδο γυμναστικής, εφ' όσον αυτή απευθύνεται πραγματικά στις ανάγκες σου και παράλληλα σου είναι ευχάριστο να γυμνάζεσαι με αυτή.

Ποιος είναι ο ιδανικός μέσος όρος χρόνου άθλησης την εβδομάδα και σε ποιο καιρό θα υπάρχουν ορατά αποτελέσματα; Αναλόγως το άτομο, την ηλικία, τη φυσική κατάσταση, το χρόνο που μπορεί να διαθέσει κι άλλες παραμέτρους, ο προγραμματισμός διαφοροποιείται. Μιλώντας για ένα μέσο όρο αρχάριων ασκούμενων με φορτισμένη καθημερινότητα, θα πρότεινα δύο φορές/εβδομάδα το ελάχιστο και τέσσερις το μέγιστο. Το ιδανικό είναι μέρα παρά μέρα, διότι οι μύες του σώματος χρειάζονται τουλάχιστον 48 ώρες για να επανέλθουν πλήρως από την καταπόνηση της άσκησης. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό και οι προπονήσεις προκύπτουν συνεχόμενες ημέρες, καλό θα ήταν να γυμνάζονται διαφορετικά μέρη του σώματος, έτσι ώστε ο οργανισμός να έχει το περιθώριο να ανακάμψει και να αντέξει τη συστηματική καθημερινή εκγύμναση.

Επομένως, ποια θα λέγατε ότι είναι η συνταγή της επιτυχίας για ένα σωστά γυμνασμένο σώμα;
● Κάνε μια έρευνα αγοράς και διάλεξε ένα χώρο όπου θα απολαμβάνεις υψηλής ποιότητας παροχή υπηρεσιών, από εξειδικευμένους καθηγητές φυσικής αγωγής, όσο το δυνατόν πιο κοντά στο σπίτι

σου ± για να έχεις λιγότερους αναβλητικούς παράγοντες.
● Κατανάλωνε ισορροπημένα μικρές ποσότητες φαγητού 4 με 5 φορές την ημέρα, ακόμα καλύτερα συμβουλευέψου ένα διαιτολόγο ή το γυμναστή σου.
● Μην δίνεις προτεραιότητα στον τρόπο γυμναστικής που σου αρέσει αλλά σε εκείνον που ο ειδικός θα σε κατευθύνει ότι χρειάζεσαι και ανταποκρίνεται στις σωματικές σου ανάγκες.
● Μην αναβάλλεις τις προγραμματισμένες προπονήσεις, να γυμνάζεσαι όχι υπερβολικά αλλά απαραίτητως συστηματικά. Ξεκουράσου επαρκώς μετά από κάθε προπόνηση (7-8 ώρες ύπνου).
● Να παρακολουθείς τη σωματική σου εξέλιξη και να συμβουλευέσαι ανά δίμηνο το γυμναστή σου για τυχόν ανεπιθύμητα αποτελέσματα.
● Κατόνοσε τη διαφορά μεταξύ καψίματος και πόνου. Η αίσθηση καψίματος σημαίνει ότι ο μύς γυμνάζεται, ο πόνος ότι κάτι δεν πάει καλά. Μην τον ζορίζεις. Αν επιμείνει συμβουλευέψου ένα γιατρό και άλλαξε την άσκηση με κάποια άλλη.
● Μην ακολουθείς τυφλά ό,τι διαβάζεις στο ίντερνετ. Διασταύρωσε την εγκυρότητα και την αξιοπιστία της πηγής τους, πριν τρέξεις στο γυμναστήριο να τις εφαρμόσεις.
● Μην τα παρατάς!

INFO

Ο Στράτος Μπεζιριάνογλου είναι απόφοιτος του Τμήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού Αθηνών, με 12ετή παρουσία στο χώρο της γυμναστικής και του αθλητισμού, με ειδίκευση στην αγωνιστική ενόργανη, την άρση βαρών και τη λειτουργική προπόνηση. dna4training@gmail.com

www.athensvoice.gr

Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη στο site

ΣΕ είδα...

ΑΤΤΙΚΟ

Μια μπατονέτα με 'φερε εκεί... Ήσουν τόσο γλυκός γιατρός... πρέπει να 'ρθω ως ασθενής; Η ψηλή με τα all star vikrapa1986@hotmail.gr

ΑΘΗΝΑ

Είσαι από Καρέα, μικρή, ψηλή με κοντά μαλλιά γύρω-γύρω ξυρισμένα και πράσινα νομίζω μάτια. Είσαι πανέμορφη. korelapokarea@gmail.com

CHELSEA

Ήσουν με ανδροπαρέα, ψηλή μουστακαλή, την Κυριακή το μεσημέρι. Μπορεί τελικά να έχεις άλλα γούστα, αλλά ήθελα να δηλώσω πως όλο το απόγευμα δεν σταμάτησα να σε αναφέρω στους φίλους μου. Τι ωραία θα ήταν...

ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Σε βλέπω συχνά. Άλλες φορές κυκλοφορείς σπορτίβ ντυμένη, με τζιν παντελόνια και άλλες ντυ-

μένη τύπου δικηγόρος. Είσαι μελαχρινή και πολλές φορές φοράς ένα σακίδιο στους ώμους. Αν σου αρέσουν οι ξανθές, κυριλάτες στείλε εδώ...

ΜΑΡΟΥΣΙ

Κυκλοφορείς με μια μαύρη βέσπα, δουλεύεις σ' ένα κατάστημα με ξηρούς καρπούς κοντά στο σταθμό, είσαι πανύψηλος και λίγο γεμάτος. Τι να κάνω για να με προσέξεις;

Ξέρεις ΕΣΥ...

Γιάννη, φραντάρε από Βόλο (τότε...) σε ψάχνει ο Νίκος από Θεσσαλονίκη. Γράψε theram@mailbox.gr

Η εξαφάνιση του Τζον Αυλακιώτη. Πόσο προβληματικός μπορεί να είσαι τελικά;

Γλυκέ μου Ζαχαροπλάστη, με αποκάλεσες φραουλίτσα, δεν θα ξεχάσω την τουλούμπα που μου πρόσφερες. Μελίττα, 6949362719

Δημήτρη, γρουσουζής γεννήθηκες, γρουσουζής θα πεθάνεις...

Τελικά λες να αρχίσω τα πηγαίνελα στη Μεταμόρφωση; Θα δείξει από το πώς θα προχωρήσει.

Και ύστερα λένε πως οι ξανθές έχουν το πρόβλημα. Κ. & Δ., η Άνοιξη θα σας βρει στο Δρομοκαϊτείο.

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 29χρονη καλλονή, ιδιωτική υπάλληλος, από πολύ πλούσια οικογένεια των Β. Προαστίων με μεγάλη περιουσία, με €3.500 μηνιαίως, επιθυμεί σοβαρή γνωριμία με νέο έως 37 ετών, οικονομικά ανεξάρτη-

το, καλλιεργημένο, εμφανίσιμο, με σκοπό τη δημιουργία οικογένειας. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

το, καλλιεργημένο, εμφανίσιμο, με σκοπό τη δημιουργία οικογένειας. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Μυρτώ, έστω ότι δεν αναγνωρίζεις ακριβώς τι συναίσθημα κουβαλάς, να τρέξω σε πρώην να πω πόσο πολύ μου λείπει, ο οποίος είναι σε σχέση καιρό, και θέλω μια γ** νη αγκαλιά μόνο ή να αρχίσω να χτυπάω το κεφάλι μου στον τοίχο μέχρι να μου ξαναπεράσει; Έχουν περάσει 2,5 χρόνια ήδη, με δική μου πρωτοβουλία χωρίσαμε και γενικώς είχαμε μια σχέση πολύ έντονη και γενικώς αυτός έχει αρνηθεί να βρεθούμε, διότι δεν είμαι φίλη του, λέει, και γενικώς κρατάει πολύ αποστάσεις και γενικώς εγώ δεν ξέρω τι βιώνω. - **Rakun**

Αρχίστε να χτυπάτε το κεφάλι σας στον τοίχο μέχρι να σας ξαναπεράσει.

Υ.Γ. 1 Τον χωρίσατε πριν από 2,5 χρόνια και ξαφνικά σας καπνίζει να αναστατώσετε τη ζωή του επειδή προφανώς δεν παίζει τίποτα ενδιαφέρον στη δική σας. Ποιος δεν θα κρατούσε αποστάσεις;

Υ.Γ. 2 Αν λέγατε «δεν τον ξεπέρασα ποτέ» θα το καταλάβαινα, εδώ εσείς δεν ξέρετε τι βιώνετε.

Υ.Γ. 3 Γιατί δεν βιώνετε κάνα καινούργιο γκομενικό τώρα που έρχεται και η άνοιξη στην πόλη;

Μυρτώ, γεια σου! Είμαι 25 χρονών.

Χωρίς εργασία τους τελευταίους μήνες. Κάνοντας στο παρελθόν δουλειές που δεν είχαν άμεση σχέση με το αντικείμενο σπουδών μου, αλλά ούτε και ιδιαίτερες προοπτικές (μόνο επειδή τις είχα ανάγκη). Ενώ βλέπω πια το μεγάλο μου όνειρο (να ασχοληθώ κάποτε με το θέατρο που τόσο αγαπάω) να εξανερμίζεται. Κι όσο σκέφτομαι πως πέρασα πολύ πιο δύσκολα, με την απώλεια του πατέρα μου σε μικρή ηλικία, προσπαθώ και θέλω να είμαι αισιόδοξη. Όμως, με όσα ακούω και βλέπω γύρω μου τον τελευταίο καιρό, δεν τα καταφέρνω πάντα. Και δυστυχώς, σ' αυτό συμβάλλει και ο φίλος μου. Είμαστε μαζί σχεδόν 1,5 χρόνο. Τον τελευταίο καιρό έχει αρχίσει να γίνεται μέγας καταστροφολόγος. Με ό,τι αρνητικό διαβάζει στα διάφορα site να το εκλαμβάνει ως 10 φορές χειρότερο. Να κάνει ευφάνταστα σενάρια για το μέλλον και ενώ δεν πανικοβάλλεται ο ίδιος, να πανικοβάλλει εμένα (ακόμα και για επικείμενο πόλεμο). Απ' τη μια να μου λέει να μη με παίρνει από κάτω, απ' την άλλη να ψάχνει μέτρα προστασίας για το καλό μας. Άσε δε που τελευταία δεν μιλάμε σχεδόν για τίποτε άλλο, πέρα από τα θέματα της επικαιρότητας. Μετά απ' όλα αυτά, πώς μπορώ να αισιοδοξώ; Και εγώ αυτό θέλω. Κάποιον που θα

με κάνει να μη χάσω την ελπίδα, πως κάποια στιγμή κάτι θα αλλάξει προς το καλύτερο. Έτσι θέλω να πιστεύω, κι όχι να μιζεριάζω σαν να έρχεται η συντέλεια. Του έχω εξηγήσει πως δεν είμαι στον κόσμο μου και τον καταλαβαίνω, αλλά δεν θέλω να ζούμε μόνιμα μες στο άγχος για το τι θα συμβεί. Βλέπω ότι μ' αγαπάει πολύ, με προσέχει ακόμα πιο πολύ και θα έκανε τα πάντα για να μένα, η συμπεριφορά του όμως έχει αρχίσει να με ανησυχεί. Κι αν δεν αλλάξει, ειλικρινά δεν ξέρω τι να κάνω. Εσύ τι με συμβουλεύεις;

Σιγά μη δεν πανικοβάλλεται ο ίδιος. Αν θέλετε τη γνώμη μου έχει φάει τεράστια φρίκη -δικαιολογημένη εν μέρει, αποτελεσματική ωστόσο- και την προβάλλει σε εσάς. Πολύ λογικό αφού είσατε το πιο κοντινό του πρόσωπο. Στη θέση σας θα του έλεγα «με φρικάρει η φρίκη σου, μιζεριάζω και πανικοβάλλομαι, κανόνισε την πορεία σου» μπας και πάρει χαμπάρι ότι έχει πάθει εμμονή και θα έβαζα μπρος τους μηχανισμούς αυτοπροστασίας απαγορεύοντας να μου αναφέρει ξανά οτιδήποτε σχετικό με τη συντέλεια του κόσμου. Κοινώς θα έβγαينا από το παιχνίδι και θα τον άφηνα να παίζει μόνος του.

Υ.Γ. Και μετά θα έσκαγε ο ήλιος και το δευτερόλεπτο πριν γίνουμε κάρβουνο, θα με κοιτούσε βλοσυρά, θα μου έλεγε «στα λεγα εγώ», θα του απαντούσα «αί-παράτα μας» και θα τα τινάζαμε τσακωμένοι.

Μυρτώ, πες καμιά τεχνική να βελτιώσω το laydar! Έχω απελπιστεί... Η τελευταία που μου άρεσε ήταν συνδικαλίστρια του ΠΑΜΕ, κατηγορία MILF, δυναμική, ετοιμόλογη και με σεβασμό στο συνομιλητή. Κι εκεί που είμαι σαγηνευμένη (no kidding) με το αγέρωχο βλέμμα, την ξύλινη γλώσσα και το αγέλαστο προφίλ, μαθαίνω ότι το Κόμμα δεν είναι τόσο gay friendly. Τι κάνω; Στροφή 360 μοιρών και ζαλίζομαι ή εγγράφομαι στο Κόμμα για να την πλησιάσω; Και αυτή, λες να είναι αρνητική απέναντι μου; Λες να με βλέπει σαν το NATO; Κρίμα δεν είναι; Και πάνε και πέντε μήνες που 'χει μπει η άνοιξη. Εγώ, όχι μια φίλη μου.

Σοβαρά τώρα, πήγατε και ερωτευθήκατε συνδικαλίστρια του ΠΑΜΕ; Αν ερωτευόσασταν μάρτυρα του Ιεχωβά, πιο πολλές πιθανότητες θα είχατε.

Υ.Γ. 1 Όποιος έχει καεί από την αποκαλούμενη «κομματική πθική», φυσάει και το γιαούρτι.

Υ.Γ. 2 Το μόνο «ΠΑΜΕ» που μπορεί να σας προσφέρει συγκίνηση, έκσταση και άγρια χαρά είναι το «Πάμε Στοίχημα». **Α**

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ο κυβερνήτης σου Άρης βρίσκεται μερικές ακόμη μέρες στον Σκορπιό, όπου θα επιστρέψει ξανά ανάδρομος στα τέλη Μαΐου. Η επιρροή του Άρην σε αυτή τη θέση είναι διττή. Πρακτικά σημαίνει οικονομικές δοσοληψίες, συναλλαγές, οικονομικές σχέσεις εξάρτησης, συνεταιρισμούς, δάνεια, τράπεζες, εφορία, διατροφές, κάρτες, τα κοινά οικονομικά του ζευγαριού. Υπάρχει άγχος, ένταση, διαφωνίες, προστριβές που έχουν σαν κέντρο τους το χρήμα που σχετίζεται με τους άλλους. Η διέλευση του Άρην σε αυτό το σημείο του ηλιακού σου χάρτη, που σημειωτέον ξεκίνησε στις αρχές Ιανουαρίου, πιθανόν σχετίζεται και με μία κρίση που σε αναγκάζει να αλλάξεις, να δεις τη ζωή διαφορετικά, να μεταμορφωθείς. Η μεταμόρφωση είναι μία από τις επιπτώσεις αυτής της διέλευσης που μπορεί να συντελεστεί με αφορμή μία δύσκολη (συναισθηματική ή επαγγελματική) απόφαση, μια σχέση που γίνεται σοβαρή ή επαγγελματικά μπαίνοντας σε βαθιά νερά. Στο ψυχολογικό της κομμάτι είναι δύσκολη γιατί διακινούνται έντονα αισθήματα (πάθος, ένταση, ζήλια, κτητικότητα, έντονο επιβίωση, ανεξέλεγκτες συναισθηματικές ανάγκες, θυμός, οργή, ενοχές, τύψεις) που έχουν ως αποτέλεσμα μια εσωτερική μετατόπιση. Η είσοδος του Άρην από τις 6/3 αλλάζει εντελώς το σκηνικό ρίχνοντας παντού φως.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Στις τελευταίες, έντονες και δυναμικές μέρες που ο Άρης βρίσκεται στον Σκορπιό (και θα επιστρέψει στα τέλη Μαΐου) ανακεφαλαιώνεται το θέμα των Σχέσεων – των σημαντικών επαγγελματικών και συντροφικών σχέσεων. Ολοκληρώνεται μια περίοδος, που ξεκίνησε τον Ιανουάριο και στην οποία πολύ πιθανόν αντιμετώπισες εργασιακά ζόρια ή και συντροφικές κόντρες. Ουσιαστικά ήταν και είναι για λίγο ακόμα, προς το παρόν, εποχή μικρών ή μιας μεγάλης κρίσης στη σχέση σου με τον κόσμο, την επαγγελματική ή τη συναισθηματική σου ζωή. Αν αποφάσιζες ή αποφασίζεις να δώσεις τέλος σε μια δουλειά, ή σε μία σχέση, σημαίνει ότι έχεις σκεφτεί πάρα πολύ κι ότι έχεις εξαντλήσει όλες τις πιθανές λύσεις οπότε η απόφασή σου είναι μονόδρομος. Κι αν ανήκεις σε αυτούς που δεν μπορούν να αποφασίσουν τι να κάνουν, μην τρελαίνεσαι: μερικές φορές τα πράγματα είναι τόσο μπερδεμένα, πολύπλοκα και προβληματικά που έχεις δικίο να μην μπορείς να βρεις λύση σήμερα αύριο. Θα σου δοθεί η ευκαιρία παρά κάτω. Προς το παρόν απόλαυσε την Αφροδίτη στον Υδροχόο που κοινωνικά σε βάζει στο κέντρο της προσοχής.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Ει, Δίδυμε, σαν να σε έχουμε χάσει τελευταία. Κάτι η πίεση του Κρόνου, κάτι ο Ποσειδώνας που σε ξεενώνει κάθε τόσο, κάτι ο Χείρωνας που ανασύρει τραύματα, κάτι ο Άρην στον Σκορπιό που σε έχει ρίξει στην καθημερινή επιβίωση, φαίνεται ότι έχεις αποτραβηχτεί, το πληθωρικό ταμπεραμέντο σου έχει ατονήσει, η διάθεσή σου να ενεργοποιήσεις τους γύρω σου με νέα, πληροφορίες, κουτσομπολιά, χιούμορ, απόψεις, διαφορετικές οπτικές γωνίες έχει μειωθεί. Η πραγματικότητα σε τραβάει από το μανίκι και σε γειώνει άσφα ενώ ταυτοχρόνα σε τρώει η περιέργεια να δεις πού θα σταθεροποιηθεί η μπύλια για να δεις προς τα πού πηγαίνει η ζωή σου, οι σχέσεις, τα επαγγελματικά σου. Χρειάζεται να περπατήσεις ωστόσο κάποια χιλιόμετρα ασφάλειας κι αυτό σε αποδιοργανώνει. Επιπλέον κι ενώ χρειάζεσαι οικειότητα, τρυφερότητα και αγάπη, δεν μπορείς να εμπιστευτείς εύκολα κάποιον/α

αυτή τη στιγμή. Παρόλο που ισχυρίζεσαι ότι για αυτό δεν φταίει η οικονομική σου ανασφάλεια, το σίγουρο είναι ότι παίζει τεράστιο ρόλο. Υ.Γ. Το να σου πει κάποιος να χαλαρώσεις ανάμεσα σε φίλους και αγαπημένους σου ακούγεται σαν να προτείνουν στον πάπα να ανεβάσει μιούζικαλ. Από την άλλη, δεν είναι κακή ιδέα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Ο Σκορπιός για σένα αποτελεί έναν τόπο παιχνιδιού κι όταν ο Άρης βρίσκεται εκεί είσαι έτοιμος/η να παίξεις και να κερδίσεις. Υπάρχει χαρά, διασκέδαση, γέλια, αλλά και ανταγωνισμός εκ μέρους σου που δεν σου επιτρέπει να μπεις σε ένα παιχνίδι για να χάσεις παρά μόνο για να πάρεις το έπαθλο. Και ποιο είναι το έπαθλο εδώ; Μια ερωτική ιστορία, κάποιος/α που κατακτάς, που γοητεύεις, που καταφέρνεις να ενδιαφέρεις. Έπαθλο είναι μια καρδιά που την κάνεις να χτυπάει πιο δυνατά κάθε φορά που έρχεται σε επαφή μαζί σου. Τι άλλο; Η δημιουργικότητα είναι ένα μεγάλο στοίχημα αυτής της διέλευσης: να δρομολογήσεις, να δημιουργήσεις, να καταφέρεις να κάνεις κάτι σημαντικό που σε κάνει να αισθάνεσαι αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια. Ναι, και τα παιδιά είναι κομμάτι αυτής της διέλευσης: μπορείς να γίνεις μπτέρα ή πατέρας ή ένα παιδί να γίνει αιτία χαράς ή προβληματισμού σε ορισμένες περιπτώσεις. Μεγάλο κομμάτι αυτής της διέλευσης αφορά την επιθυμία να περάσεις καλά, με ό,τι σημαίνει και περιέχει για σένα το «καλά». Έξω καρδιά.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η Αφροδίτη στον Υδροχόο απέναντί σου ευνοεί τις σχέσεις σου με τους σημαντικούς άλλους, δηλαδή με όσους μπορούν να επηρεάσουν την επαγγελματική ή τη συναισθηματική σου ζωή, ή εν πάση περιπτώσει να κάνουν καλύτερες τις μέρες ή τις νύχτες σου. Μπορείς να ανανεώσεις τις σχέσεις σου, να λύσεις κόμπους που πιθανόν υπάρχουν, να τις ζωντανέψεις, να τους δώσεις ξανά φόρα. Ξανά: Εάν βρίσκεσαι σε μία σχέση μπορείς να της δώσεις ξανά ώθηση, εάν δεν είσαι σε σχέση η επιθυμία για συντροφικότητα εντείνεται και είναι πολύ πιθανόν κάποιος/α να σου τραβήξει ή να του/της τραβήξεις το ενδιαφέρον, να βγεις προς τα έξω με την κρυφή ελπίδα να πέσεις πάνω σε αυτόν/ήν που θα εκπληρώσει τις προσδοκίες σου για συντροφικότητα. Κατά τα λοιπά ο Άρην στον Σκορπιό για λίγο ακόμα σε πιέζει επαγγελματικά ή σε πιέζει να εξελιχθείς επαγγελματικά, να κοιτάξεις το μέλλον σου ή να σταθεροποιήσεις το παρόν σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Τις λίγες μέρες που ο Άρην βρίσκεται ακόμα στον Σκορπιό σου δίνεται η ευκαιρία σε πρακτικό επίπεδο να κάνεις κάτι για τη μόρφωσή σου – να δρομολογήσεις ή να ριχτείς με τα μούτρα σε γνώσεις, σπουδές, σεμινάρια, γλώσσες κ.λπ. που θα σου δημιουργήσουν καινούργιες επαγγελματικές δυνατότητες, θα αυξήσουν τα προσόντα σου, θα στρέψουν την επαγγελματική σου ζωή προς τα εκεί που πιθανόν σου ταιριάζει περισσότερο, για να ανανεωθείς ή να αλλάξεις κατεύθυνση. Επίσης μπορεί να είναι και περίοδος μετακόμισης, μετακίνησης, να αποφασίσεις ή να αναγκαστείς να αλλάξεις σπίτι ή τόπο εργασίας. Με λίγα λόγια, ολοκληρώνεται μια περίοδος με έμφαση στην επικοινωνία, τις επαγγελματικές συναντήσεις και τα ραντεβού, την εξωστρέφεια και την κινητικότητα. Μπορείς να ανοίξεις διαύλους επικοινωνίας, να συζητήσεις χωρίς εμμονές, φανατισμό και προκαταλήψεις επαγγελματικά θέματα, να λειάνεις διαφορές με ανθρώπους που σε ενδιαφέρ-

Ιχθύες, ετοιμαστείτε να περάσετε στο κέντρο της σκηνής

ουν, να μιλήσεις ανοιχτά, ειλικρινά και ξάστερα όπου υπάρχει η καρδιά σου. Μην ξεχνάς ωστόσο ότι ο έρωτας και η επιθυμία δεν εξηγούνται. Ο έρωτας είναι ακατανόητος.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Ναι, υπάρχουν μέρες που όταν βάζεις το χέρι στην τσέπη σου πιάνεις το πόδι σου, που οι λογαριασμοί έρχονται τις πιο ακατάλληλες στιγμές, που τα οικονομικά προβλήματα σου κόβουν την ανάσα κι αναρωτιέσαι για το αύριο, που επειγασοι να βρεις μια λύση στα οικονομικά σου κι αυτή δεν εμφανίζεται – αυτός είναι ο Άρην για λίγες μέρες ακόμα στον Σκορπιό. Κι όμως... Υπάρχουν ρομαντικοί Ζυγοί που έχουν μάθει από τις ασπρόμαυρες ταινίες του Φρανκ Κάπρα ότι όταν ο μέσος κύριος Σμιθ μεταβάλλεται σε εξιλαστήριο θύμα της ζωής, τη στιγμή που όλος ο κόσμος φαίνεται να τον συντρίβει μέσα σε ατυχείς συμπτώσεις, σκληρές δοκιμασίες και ανηλεις ανθρώπους τότε μια αναπάντεχη στροφή της τύχης τού προσφέρει ένα λυτρωτικό Happy End. Η Αφροδίτη στον Υδροχόο συμβολίζει τον έρωτα, τη δημιουργικότητα και τη διασκέδαση – την έκφραση, δηλαδή, την ερωτική παραζάλη, το σεξ και τους φίλους στους οποίους στρεφόμεστε για να μοιραστούμε τη χαρά, τα όνειρά και τα βράσά μας. Όμως όπως έχει μάθει τα τελευταία χρόνια με τον Πλούτωνα στον Αιγόκερω, η ζωή για να προχωρήσει χρειάζεται Πίστη, να πιστεύεις απαρέγγκλητα σε ένα δρόμο, σε ένα στόχο, σε έναν άνθρωπο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ο Άρην από τις αρχές Ιανουαρίου στο ζώδιό σου, που φεύγει σε λίγες μέρες για να επιστρέψει ανάδρομος στο τέλος Μαΐου, έχει ένα στόχο: να κάνει πράξη μια δυναμική αλλαγή στη ζωή σου – είτε αυτή είναι προσωπική, είτε επαγγελματική. Υπάρχει επιθυμία και ανάγκη για κάτι που σε ανανεώνει, σε ρίχνει με πάθος και δύναμη σε κάτι καινούργιο ή ανανεώνει κάτι παλιό ή σταθερό. Χρειάζεσαι μια πρόκληση που αισθάνεσαι ότι σε ξαναβάζει στο παιχνίδι. Ακόμα και οι ρήξεις είναι υγεία – πιθανόν σε αποσταθεροποιούν αρχικά αλλά τελικά γίνονται για να ξαναπαίρουν μπρος. Και κάτι επίσης σημαντικό: ως Σκορπιός πιστεύεις ότι οι άνθρωποι πρέπει να προστατεύουν και να ενδιαφέρονται ο ένας για τον άλλο χωρίς γλυκανάλατες διακηρύξεις. Επιπλέον εξήγησέ τους ότι σε πιάνει πανικός και μόνο στη σκέψη ότι η καρδιά σου μερικές φορές δεν δίνει δεκάρα στα όξι του μυαλού σου.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Παρόλο που δεν είναι του τύπου σου να γκρινιάζεις ή να παραπονιέσαι για τις αντιξοότητες και την πίεση που νιώθεις αλλάζοντας θέμα όταν η συζήτηση έρχεται στις αναποδιές ή ακόμα περισσότερο δείχνοντας άρνηση στις σκοτεινές, δύσκολες περιοχές της ζωής, ένας αστρολόγος μπορεί να δικαιολογήσει τις απότομες εναλλαγές διάθεσης που έχεις ρίχνοντας μια ματιά στις πλανητικές διελεύσεις που αντιμετωπίζεις είτε ονομάζονται Κρόνος στο ζώδιό σου είτε Ποσειδώνας, Χείρωνας είτε ακόμα και Δίας στην Παρθένο. Η Άρην στον Σκορπιό, που ευτυχώς και προς το παρόν αντιμετωπίζεις για λίγες μέρες ακόμα μέχρι να περάσει στο ζώδιο σου, στις 6 Μαρτίου, οπότε και θα αναλάβεις και πάλι τον έλεγχο της ζωής σου που τελευταία φαινόταν ότι δεν έχεις με αποτέλεσμα να άγεσαι και να φέρεσαι από γεγονότα και ανθρώπους χωρίς να μπορείς να επέμβεις σχεδόν καθόλου – «θύμα των περιστάσεων» λέγεται αυτό. Βγαίνεις από αυτή την περίοδο για να επιστρέψει ο Τοξότης που ό-

λοι αγαπάμε και μερικές φορές μας τη σπάει – ενθουσιώδης, αισιόδοξος, ισχυρογνώμων, φωτεινός, φανατικός, περιπετειώδης, παιγνιώδης και φιλοσοφημένος, επιφανειακός και γεννημένος με ακόρεστη όρεξη για γνώση και ζωή.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Αιγόκερως – όλα συμβαίνουν στη ζωή σου με το δύσκολο τρόπο. Ξέρεις ότι πάντα υπάρχουν δυσκολίες, ακόμα κι όταν σου λένε να μην ανησυχείς ή δεν φαίνονται με την πρώτη ματιά. Αυτό σημαίνει βεβαίως ότι είσαι εξοπλισμένος/η από τη φύση σου για να ανεβαίνεις δυσθεώρητες κορυφές από απότομες πλαγιές που οι άλλοι δεν διανοούνται καν να προσπαθήσουν να αναρριχηθούν. Όμως υπάρχουν και διαλείμματα που μπορείς να χαλαρώσεις, να ψυχάζεις, να ευχαριστηθείς και να διασκεδάσεις χωρίς να φοβάσαι ότι θα σου επιτεθούν λύκοι. Αντί να αναρωτιέσαι λοιπόν πώς γίνεται και πολλοί νέοι αφήνουν την οικογενειακή ασφάλεια και προσπερνούν τις επαγγελματικές προοπτικές για να ριχτούν με αυταπάρηση σε έναν έρωτα, ή στα ξενύχτια και τη διασκέδαση, φλερτάροντας και κάνοντας σεξ, γιατί δεν αφήνεσαι μία στις τόσες, είτε είσαι νέος είτε όχι, στην ανάληψη, διασκεδαστική, αισθησιακή πλευρά σου – μην ξεχνάς ότι το Σάββατο της διασκέδασης και της έξω καρδιάς ονομάζεται SaturnDay - Ημέρα του Κρόνου, του κυβερνήτη σου.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Η Αφροδίτη εδώ στο ζώδιό σου είναι επιθυμία και ανάγκη για καλή ζωή – να φροντίσεις τον εαυτό σου, να σου κάνεις μερικά χατίρια, να ικανοποιήσεις ένα δύο θέλω σου, να βγεις έξω, να διασκεδάσεις, να συναντήσεις ανθρώπους που σου κάνουν κέφι και σε ενδιαφέρουν, να διασκεδάσεις, να φύγεις μακριά από την πόλη, να φας καλά, να βολτάρεις, να αγοράσεις κάτι καινούργιο, να επεκτείνεις τον κύκλο των ανθρώπων που γνωρίζεις, να αφεθείς χωρίς άγχος στην καθημερινότητα, να ζήσεις όσο μπορείς μέσα στον κόσμο κοιτάζοντας τη φωτεινή του πλευρά. Γίνεται; Γίνεται. Μην ξεχνάς ωστόσο ότι με τον Άρην για λίγες ακόμα μέρες στον Σκορπιό μπορείς να προχωρήσεις, να ψαχτείς, να εξελιχθείς ή να ανοιχτείς επαγγελματικά χρησιμοποιώντας όσο περισσότερο μπορείς διάλογο και διπλωματία. Σε κάθε περίπτωση η ζωή είναι έξω από το σπίτι σου.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Ο Δίας στην Παρθένο δεν είναι σε ένα ζώδιο που αισθάνεται στα νερά του – του κόβεται ο ενθουσιασμός, γειώνεται παρά πάνω από ό,τι αντέχει, περιορίζεται στην πραγματικότητα. Παρόλα αυτά αποτελεί μια καλή ασπίδα που σε υπερασπίζεται και σε βοηθάει, και που σου ανοίγει έστω και διστακτικά ενδεχόμενα και προοπτικές που μπορούν να βάλουν τη ζωή σου σε νέα τροχιά, είτε γνωρίζοντας κάποιον/α που συναισθηματικά σε καλύπτει, είτε εξελίσσοντάς θετικά τις σχέσεις σου, είτε πέφτοντας πάνω σε κάποιον/α που μπορεί να λειτουργήσει εποικοδομητικά στην επαγγελματική σου ζωή. Όσο για τον Άρην για λίγο ακόμα στον Σκορπιό λειτουργεί προστατευτικά ως προς τις επιδιώξεις σου, σου προσθέτει διαύγεια, σε προτρέπει να αναλάβεις επαγγελματικές πρωτοβουλίες ώστε να είσαι καλύτερα προετοιμασμένος/η για τη «μάχη της καρδιάς» που θα αντιμετωπίσεις, όταν ο Άρην περάσει στον Τοξότη σε λίγο. Ευνοείται ό,τι σχετίζεται με διαφήμιση, εξωτερικό, σπουδές, μίντια, εκδόσεις, μετακινήσεις και επαγγελματικές συζητήσεις και επαφές. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

Είσαι για σινεμά και θέατρο;

Νέο
Αντικείμενο

Στο yellowday θα βρεις τις καλύτερες προσφορές
σε κινηματογραφικές προβολές και θεατρικές παραστάσεις.

Αγόρασε από το κινητό ή τον υπολογιστή σου το κουπόνι της προσφοράς
που σε ενδιαφέρει και εξαργύρωσέ το ακόμα και την ίδια στιγμή!
Ισχύει για τις κάρτες όλων των τραπεζών.

Κατέβασε τώρα το yellowday app
ή μπες στο yellowday.gr

yellowday

Η αγαπημένη σου μέρα, κάθε μέρα.